Europeiska unionens
officiella tidning

L 222

femtionionde årgången

Svensk utgåva

Lagstiftning

17 augusti 2016

Innehållsförteckning

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Kommissionens förordning (EU) 2016/1379 av den 16 augusti 2016 om icke-godkännande av vissa andra hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisk och barns utveckling och hälsa** [1] 1

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1380 av den 16 augusti 2016 om ett undantag från artikel 55.2 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446 vad gäller de ursprungsregler som är tillämpliga på regional kumulation för tonfisk med ursprung i Ecuador** 4

★ **Kommissionens förordning (EU) 2016/1381 av den 16 augusti 2016 om icke-godkännande av ett hälsopåstående om livsmedel som avser barns utveckling och hälsa** [1] 8

★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1382 av den 16 augusti 2016 om återtagande av godtagandet av åtagandet för fem exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder** 10

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1383 av den 16 augusti 2016 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 22

★ **Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/1384 av den 2 augusti 2016 om ändring av förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2016/22)** 24

[1] Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

BESLUT

★ **Kommissionens beslut (EU) 2016/1385 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.27408 (C 24/10) (f.d. NN 37/10, f.d. CP 19/09) som Kastilien-La Manchas myndigheter har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha** *[delgivet med nr C(2014) 6846]* [1] 52

RIKTLINJER

★ **Europeiska centralbankens riktlinje (EU) 2016/1386 av den 2 augusti 2016 om ändring av riktlinje ECB/2013/7 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2016/23)** 85

[1] Text av betydelse för EES

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/1379

av den 16 augusti 2016

om icke-godkännande av vissa andra hälsopåståenden om livsmedel än sådana som avser minskad sjukdomsrisk och barns utveckling och hälsa

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ([1]), särskilt artikel 18.5, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 1924/2006 är hälsopåståenden om livsmedel förbjudna, såvida de inte har godkänts av kommissionen i enlighet med den förordningen och ingår i en förteckning över tillåtna påståenden.

(2) I förordning (EG) nr 1924/2006 fastställs också att livsmedelsföretagare ska sända ansökningar om godkännande av hälsopåståenden till den behöriga nationella myndigheten i en medlemsstat. Den behöriga nationella myndigheten ska vidarebefordra giltiga ansökningar till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), nedan kallad *myndigheten*, för en vetenskaplig bedömning samt till kommissionen och medlemsstaterna för kännedom.

(3) Myndigheten ska avge ett yttrande om hälsopåståendet i fråga.

(4) Kommissionen ska med beaktande av myndighetens yttrande fatta beslut om huruvida hälsopåståenden ska godkännas.

(5) Efter en ansökan från E-piim production Ltd, inlämnad i enlighet med artikel 13.5 i förordning (EG) nr 1924/2006, ombads myndigheten avge ett yttrande om ett hälsopåstående om *Lactobacillus plantarum* TENSIA® i halvhård Harmony™ ”hjärtost” av Edamertyp och bibehållande av normalt blodtryck (fråga nr EFSA-Q-2014-00097 ([2])). Det påstående som sökanden föreslog hade följande lydelse: ”Regelbundet dagligt intag under minst åtta veckor av 50 g Südamejuust (”hjärtost”) av märket Harmony™ som innehåller *Lactobacillus plantarum* TENSIA® bidrar till att bibehålla hjärt-kärlsystemet/hjärthälsan genom att minska blodtrycket/hjärtsymbol”.

(6) Den 1 oktober 2014 tog kommissionen och medlemsstaterna emot det vetenskapliga yttrandet från myndigheten, som fann att man på grundval av de framlagda uppgifterna inte kunde fastställa något orsakssamband mellan intag av *Lactobacillus plantarum* TENSIA® i halvhård Harmony™ ”hjärtost” av Edamertyp och bibehållande av normalt blodtryck. Eftersom påståendet inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1924/2006 bör det inte godkännas.

([1]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.
([2]) *EFSA Journal*, vol. 12(2014):10, artikelnr 3842.

(7) Efter en ansökan från British Specialist Nutrition Association Ltd, inlämnad i enlighet med artikel 13.5 i förordning (EG) nr 1924/2006, ombads myndigheten avge ett yttrande om ett hälsopåstående om kolhydratlösningar och bibehållande av fysisk prestation vid uthållighetsträning (fråga nr EFSA-Q-2014-00058 ([1])). Det påstående som sökanden föreslog hade följande lydelse: ”Kolhydratlösningar bidrar till bibehållen uthållighetsprestation under långvarig uthållighetsträning”. På myndighetens begäran specificerade sökanden att det livsmedel som påståendet avser är kolhydratlösningar som inte innehåller elektrolyter och att kolhydratlösningar, när det gäller den påstådda effekten, bör jämföras med vatten eller vatten-elektrolytlösningar.

(8) Den 1 oktober 2014 tog kommissionen och medlemsstaterna emot det vetenskapliga yttrandet från myndigheten, som fann att man på grundval av de framlagda uppgifterna inte kunde fastställa något orsakssamband mellan intag av kolhydratlösningar och bibehållande av fysisk prestation vid uthållighetsträning i jämförelse med vatten eller vatten-elektrolytlösningar. Eftersom påståendet inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1924/2006 bör det inte godkännas.

(9) De synpunkter som sökandena har lämnat till kommissionen i enlighet med artikel 16.6 i förordning (EG) nr 1924/2006 har beaktats vid fastställandet av åtgärderna i den här förordningen.

(10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De hälsopåståenden som anges i bilagan till den här förordningen ska inte tas upp i den unionsförteckning över tillåtna påståenden som avses i artikel 13.3 i förordning (EG) nr 1924/2006.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

([1]) *EFSA Journal*, vol. 12(2014):10, artikelnr 3836.

BILAGA

Ej godkända hälsopåståenden

Ansökan – relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 1924/2006	Näringsämne, ämne, livsmedel eller livsmedelskategori	Påstående	Efsa-yttrande
Artikel 13.5 – hälsopåstående som grundar sig på nyligen framtagen vetenskaplig dokumentation och/eller som innehåller en begäran om skydd av äganderättsligt skyddade data	*Lactobacillus plantarum* TENSIA® i halvhård Harmony™ ”hjärtost” av Edamertyp	Regelbundet dagligt intag under minst åtta veckor av 50 g Südamejuust (”hjärtost”) av märket Harmony™ som innehåller *Lactobacillus plantarum* TENSIA® bidrar till att bibehålla hjärt-kärlsystemet/hjärthälsan genom att minska blodtrycket/hjärtsymbol/	Q-2014-00097
Artikel 13.5 – hälsopåstående som grundar sig på nyligen framtagen vetenskaplig dokumentation och/eller som innehåller en begäran om skydd av äganderättsligt skyddade data	Kolhydratlösningar	Kolhydratlösningar bidrar till bibehållen uthållighetsprestation under långvarig uthållighetsträning	Q-2014-00058

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1380

av den 16 augusti 2016

om ett undantag från artikel 55.2 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446 vad gäller de ursprungsregler som är tillämpliga på regional kumulation för tonfisk med ursprung i Ecuador

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ([1]), särskilt artiklarna 64.6 och 66 b, och

av följande skäl:

(1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1384/2014 ([2]) beviljade unionen Ecuador tullförmåner från och med den 1 januari 2015 till och med den 31 december 2016 enligt ett interimistiskt avtal om ömsesidighet för att undvika onödiga störningar i handeln mellan unionen och Ecuador efter paraferingen av protokollet om Ecuadors anslutning till handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan ([3]), den 12 december 2014.

(2) Vid tillämpning av den förmånsbehandling som beviljas genom förordning (EU) nr 1384/2014 gäller ursprungsreglerna i del I avdelning IV kapitel 2 avsnitt 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([4]), inklusive reglerna rörande regional ursprungskumulation inom en grupp av länder som inbegriper Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Peru och Venezuela. Sedan den 1 januari 2014 har regional kumulation bara kunnat tillämpas inom samma regionala grupp på länder som vid tidpunkten för exporten till unionen är förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 ([5]).

(3) Förordning (EEG) nr 2454/93 upphörde att gälla med verkan från och med den 1 maj 2016 och de ursprungsregler som är tillämpliga med avseende på de tullförmåner som beviljas varor med ursprung i Ecuador anges från och med det datumet i avdelning II kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitten 2 och 3 i delegerad kommissionens förordning (EU) 2015/2446 ([6]) och i avdelning II kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitten 2–9 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ([7]). I delegerad förordning (EU) 2015/2446 anges samma regler rörande kumulation som i förordning (EEG) nr 2454/93.

(4) Från och med den 1 januari 2016 är Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, vilka ingår i samma regionala grupp som Ecuador, inte längre förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet. Från och med den 1 januari 2016 kan därför beredd eller konserverad tonfisk och bonit som klassificeras enligt undernummer 1604 14 i systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (HS) och beredd eller konserverad tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet *Euthynnus* enligt undernummer 1604 20 70 i Kombinerade nomenklaturen (KN) inte anses ha ursprung i Ecuador inom ramen för regional kumulation med dessa länder vid tillämpningen av de tullförmåner som beviljas enligt förordning (EU) nr 1384/2014.

([1]) EUT L 269, 10.10.2013, s. 1.
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1384/2014 av den 18 december 2014 om tullbehandling för varor med ursprung i Ecuador (EUT L 372, 30.12.2014, s. 5).
([3]) EUT L 354, 21.12.2012, s. 3.
([4]) Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 11.10.1993, s. 1).
([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).
([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex (EUT L 343, 29.12.2015, s. 1).
([7]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

(5) Den 4 april 2016 lämnade Ecuador in en begäran om ett undantag från reglerna om förmånsberättigande ursprung så att den ecuadorianska beredningsindustrin, för fastställande av ursprunget för beredd eller konserverad tonfisk och bonit enligt HS-undernummer 1604 14 och beredd eller konserverad tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet *Euthynnus* enligt KN-nummer 1604 20 70, kan behandla material med ursprung i Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama som material med ursprung i Ecuador inom ramen för regional kumulation. Enligt begäran skulle undantaget tillämpas från och med den 1 januari 2016. Kompletterande information rörande denna ursprungliga begäran lämnades den 30 juni 2016.

(6) I sin begäran om undantag förklarade Ecuador att stora mängder rå tonfisk som används för att producera beredd eller konserverad tonfisk som Ecuador sedan exporterar till unionen kommer från länderna i Centralamerika och de andinska länderna. Utan möjligheten till kumulering med dessa länder i samma regionala grupp skulle Ecuadors export till EU av beredd och konserverad ursprungstonfisk minska med 30 %.

(7) Medan handläggningen av Ecuadors begäran pågick drabbades Ecuadors kustområde den 16 april 2016 av en jordbävning med magnituden 7,8. Provinsen Manabi och områdena kring Manta, där den stora delen av den ecuadorianska fiskesektorn är verksam, drabbades hårt. Omfattande materiella skador har också rapporterats, bland annat viktiga infrastruktur, vilket förvärrar situationen för fiskberedningsindustrin i Ecuador.

(8) Med beaktande av omständigheterna, de skäl som anges i Ecuadors begäran och de ytterligare negativa effekter som jordbävningen haft för fiskberedningsindustrin bör Ecuador beviljas ett tillfälligt undantag från kraven i artikel 55.2 a i delegerad förordning (EU) 2015/2446, i enlighet med artikel 64.6 andra stycket led a i förordning (EU) nr 952/2013. Därför bör material med ursprung i Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama som används för framställning av beredd och konserverad tonfisk och bonit enligt HS-undernummer 1604 14 och beredd eller konserverad tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet *Euthynnus* enligt KN-nummer 1604 20 70 anses ha ursprung i Ecuador, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda.

(9) För att undvika störningar i handeln och för att underlätta uppnåendet av målen med de tullförmåner som beviljas Ecuador enligt förordning (EU) nr 1384/2014 bör det tillfälliga undantaget omfatta perioden 1 januari 2016–31 december 2016.

(10) Med beaktande av det ursprungsintyg som får användas för material med ursprung i Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama, kan kumulation även tillämpas på grundval av det ursprungsbevis som föreskrivs i handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, respektive avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan ([1]).

(11) För att garantera att de åtgärder som krävs för tillämpningen av kumulation med Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua och Panama fungerar tillfredsställande, bör Ecuador säkerställa att åtgärderna på området administrativt samarbete har införts.

(12) För att tillämpningen av undantaget ska kunna övervakas effektivt bör Ecuadors myndigheter, när tillämpningen av undantaget löpt ut, meddela kommissionen uppgifter om de ursprungscertifikat formulär A som har utfärdats inom ramen för undantaget.

(13) För att undvika ytterligare förseningar i genomförandet av undantaget bör denna förordning träda i kraft snarast.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

([1]) EUT L 346, 15.12.2012, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Vid tillämpning av kumulation enligt artikel 86.1 b i förordning (EEG) nr 2454/93 och genom undantag från artikel 86.2 a i den förordningen, ska Ecuador, för perioden 1 januari 2016–30 april 2016, ha rätt att använda material med ursprung i Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua eller Panama för att producera beredd eller konserverad tonfisk och bonit som klassificeras enligt HS-undernummer 1604 14 och beredd eller konserverad tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet *Euthynnus* enligt KN-undernummer 1604 20 70.

Ursprungsintyget för de produkter som avses i första stycket ska upprättas i enlighet med artikel 97l i förordning (EEG) nr 2454/93.

2. Vid tillämpning av kumulation enligt artikel 55.1 b i delegerad förordning (EU) 2015/2446 och genom undantag från artikel 55.2 a i den förordningen, ska Ecuador, för perioden 1 maj 2016–31 december 2016, ha rätt att använda material med ursprung i Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua eller Panama för att producera beredd eller konserverad tonfisk och bonit som klassificeras enligt HS-undernummer 1604 14 och beredd eller konserverad tonfisk, bonit eller annan fisk av släktet *Euthynnus* enligt KN-undernummer 1604 20 70.

Ursprungsintyget för de produkter som avses i första stycket ska upprättas i enlighet med bestämmelserna i artikel 76 i genomförandeförordning (EU) 2015/2447.

3. De behöriga myndigheter i Ecuador som anmodas att utfärda ett ursprungsintyg formulär A för produkter som avses i punkterna 1 och 2 får även utgå från ett varucertifikat EUR 1 som utfärdats av de behöriga myndigheterna i Peru, Colombia, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua eller Panama i enlighet med bestämmelserna i frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia och Peru, å andra sidan, respektive avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan.

4. Ecuador ska säkerställa att de åtgärder på området administrativt samarbete som krävs för tillämpningen av kumulation med Colombia, Peru, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua eller Panama har införts.

5. Hänvisningen till *särskilda omständigheter* i artikel 74.2 a i genomförandeförordning (EU) 2015/2447 ska anses vara tillämplig på de produkter som avses punkterna 1 och 2, för vilka ett ursprungsintyg formulär A inte hade utfärdades vid tidpunkten för exporten.

Artikel 2

Senast den 31 januari 2017 ska de behöriga myndigheterna i Ecuador meddela kommissionen en sammanställning över de kvantiteter och värden för vilka ursprungscertifikat formulär A har utfärdats inom ramen för det undantag som avses i artikel 1.1 och 1.2 samt över ursprungscertifikatens löpnummer.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2016/1381

av den 16 augusti 2016

om icke-godkännande av ett hälsopåstående om livsmedel som avser barns utveckling och hälsa

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel ([1]), särskilt artikel 17.3, och

av följande skäl:

(1) Enligt förordning (EG) nr 1924/2006 är hälsopåståenden om livsmedel förbjudna, såvida de inte har godkänts av kommissionen i enlighet med den förordningen och ingår i en förteckning över tillåtna påståenden.

(2) I förordning (EG) nr 1924/2006 fastställs också att livsmedelsföretagare ska sända ansökningar om godkännande av hälsopåståenden till den behöriga nationella myndigheten i en medlemsstat. Den behöriga nationella myndigheten ska vidarebefordra giltiga ansökningar till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), nedan kallad *myndigheten*.

(3) När myndigheten tagit emot en ansökan ska den utan dröjsmål underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta samt avge ett yttrande om hälsopåståendet i fråga.

(4) Kommissionen ska med beaktande av myndighetens yttrande fatta beslut om huruvida hälsopåståenden ska godkännas.

(5) Efter en ansökan från Cross Vetpharm Group UK Ltd, inlämnad enligt artikel 14.1 b i förordning (EG) nr 1924/2006, skulle myndigheten avge ett yttrande om ett hälsopåstående om beta-galaktosidas från *Kluyveromyces lactis* i Colief® och minskade mag-tarmbesvär (fråga nr EFSA-Q-2014-00404 ([2])). Det påstående som sökanden föreslog hade följande lydelse: ”Colief®/laktasenzym minskar laktosbelastningen från spädbarnsfödan och lindrar besvär relaterade till maldigestion av laktos hos spädbarn som lider av kolik och som inte kan bryta ned all laktos i födan”.

(6) Den 17 juli 2015 tog kommissionen och medlemsstaterna emot det vetenskapliga yttrandet från myndigheten, som konstaterade att de belägg som tillhandahållits var otillräckliga för att fastställa ett orsakssamband mellan intag av beta-galaktosidas från *Kluyveromyces lactis* i Colief® och minskade mag-tarmbesvär. Eftersom påståendet inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1924/2006 bör det inte godkännas.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det hälsopåstående som anges i bilagan till den här förordningen ska inte tas upp i den unionsförteckning över tillåtna påståenden som avses i artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1924/2006.

([1]) EUT L 404, 30.12.2006, s. 9.
([2]) *EFSA Journal*, vol. 13(2015):7, artikelnr 4187.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Ej godkända hälsopåståenden

Ansökan – relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 1924/2006	Näringsämne, ämne, livsmedel eller livsmedelskategori	Påstående	Efsa-yttrande
Artikel 14.1 b – hälsopåstående om barns utveckling och hälsa	Colief®	Colief®/laktasenzym minskar laktosbelastningen från spädbarnsfödan och lindrar besvär relaterade till maldigestion av laktos hos spädbarn som lider av kolik och som inte effektivt kan bryta ned all laktos i födan	Q-2014-00404

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1382

av den 16 augusti 2016

om återtagande av godtagandet av åtagandet för fem exporterande tillverkare enligt genomförandebeslut 2013/707/EU som bekräftar godtagande av ett åtagande som erbjudits i samband med antidumpnings- och antisubventionsförfarandena avseende import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina under giltighetsperioden för slutgiltiga åtgärder

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (nedan kallad *den grundläggande dumpningsförordningen*), särskilt artikel 8,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([2]) (nedan kallad *den grundläggande antisubventionsförordningen*), särskilt artikel 13,

efter att ha informerat medlemsstaterna, och

av följande skäl:

A. ÅTAGANDE OCH ANDRA GÄLLANDE ÅTGÄRDER

(1) Genom förordning (EU) nr 513/2013 ([3]) införde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en preliminär antidumpningstull på import till Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) av solcellsmoduler av kristallint kisel (nedan kallade *moduler*) och väsentliga komponenter (dvs. celler och plattor) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina (nedan kallad *Kina*).

(2) En grupp exporterande tillverkare gav den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter (nedan kallad *CCCME*) i uppdrag att lämna ett prisåtagande till kommissionen för deras räkning, vilket den gjorde. Det framgår av villkoren för detta prisåtagande att det utgör en rad individuella prisåtaganden för varje exporterande tillverkare som av praktiska skäl samordnas av CCCME.

(3) Kommissionen godtog genom beslut 2013/423/EU ([4]) detta prisåtagande med avseende på den preliminära antidumpningstullen. Genom förordning (EU) nr 748/2013 ([5]) ändrade kommissionen förordning (EU) nr 513/2013 för att införa de nödvändiga tekniska ändringarna till följd av godtagandet av åtagandet med avseende på den preliminära antidumpningstullen.

(4) Genom genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 ([6]) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import till unionen av moduler och celler med ursprung i eller avsända från Kina (nedan kallade *de berörda produkterna*). Genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 ([7]) införde rådet även en slutgiltig utjämningstull på import av de berörda produkterna till unionen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.
([2]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.
([3]) EUT L 152, 5.6.2013, s. 5.
([4]) EUT L 209, 3.8.2013, s. 26.
([5]) EUT L 209, 3.8.2013, s. 1.
([6]) EUT L 325, 5.12.2013, s. 1.
([7]) EUT L 325, 5.12.2013, s. 66.

(5) Efter anmälan av en ändrad version av prisåtagandet från en grupp exporterande tillverkare i samverkan med CCCME bekräftade kommissionen genom sitt genomförandebeslut 2013/707/EU ([1]) godtagandet av prisåtagandet i dess ändrade lydelse (nedan kallat *åtagandet*) under giltighetsperioden för de slutgiltiga åtgärderna. I bilagan till det beslutet förtecknas de exporterande tillverkare vars åtagande godtagits, bland andra följande:

a) Delsolar (Wujiang) Ltd tillsammans med sitt närstående företag i unionen som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B792 (”Delsolar”).

b) CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd som omfattas av Taric-tilläggsnummer B813 (”CNPV”).

c) MOTECH (Suzhou) RENEWABLE ENERGY CO. LTD som omfattas av Taric-tilläggsnummer: B852 (”MOTECH”).

d) Xi’an LONGi Silicon Materials Corp. och Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B897 (”Xi’an LONGi”).

e) LERRI Solar Technology (Zhejiang) Co. Ltd tillsammans med sitt närstående företag i unionen som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B898 (”LERRI Solar”).

(6) Genom genomförandebeslut 2014/657/EU ([2]) godtog kommissionen ett förslag från de kinesiska exporterande tillverkarna tillsammans med CCME om förtydliganden vad gäller tillämpningen av åtagandet för de berörda produkter som omfattas av åtagandet, dvs. moduler och celler med ursprung i eller avsända från Kina, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 8541 40 90 (Taric-nummer 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 och 8541 40 90 39) och som tillverkas av de exporterande tillverkarna (nedan kallad *den omfattade produkten*). De antidumpnings- och utjämningstullar som avses i skäl 4 tillsammans med åtagandet kallas gemensamt för ”åtgärder”.

(7) Genom genomförandeförordning (EU) 2015/866 ([3]) återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för tre exporterande tillverkare.

(8) Genom genomförandeförordning (EU) 2015/1403 ([4]) återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för en ytterligare exporterande tillverkare.

(9) Genom genomförandeförordning (EU) 2015/2018 ([5]) återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för två exporterande tillverkare.

(10) Kommissionen inledde en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 11.2 i den grundläggande antidumpningsförordningen genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([6]) den 5 december 2015.

(11) Kommissionen inledde en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i den grundläggande antisubventionsförordningen genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([7]) den 5 december 2015.

(12) Kommissionen inledde också en partiell interimsöversyn enligt artikel 11.3 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 19 i den grundläggande antisubventionsförordningen genom ett tillkännagivande om inledande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([8]) den 5 december 2015.

(13) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/115 ([9]) återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för en ytterligare exporterande tillverkare.

([1]) EUT L 325, 5.12.2013, s. 214.
([2]) EUT L 270, 11.9.2014, s. 6.
([3]) EUT L 139, 5.6.2015, s. 30.
([4]) EUT L 218, 19.8.2015, s. 1.
([5]) EUT L 295, 12.11.2015, s. 23.
([6]) EUT C 405, 5.12.2015, s. 8.
([7]) EUT C 405, 5.12.2015, s. 20.
([8]) EUT C 405, 5.12.2015, s. 33.
([9]) EUT L 23, 29.1.2016, s. 47.

(14) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/185 ([1]) utvidgade kommissionen den slutgiltiga antidumpningstull som genom genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 införts på import av den berörda produkten med ursprung i eller avsänd från Kina till att även omfatta import av den berörda produkten avsänd från Malaysia och Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia och Taiwan eller inte.

(15) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/184 ([2]) utvidgade kommissionen den slutgiltiga utjämningstull som genom genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 införts på import av den berörda produkten med ursprung i eller avsänd från Kina till att även omfatta import av den berörda produkten avsänd från Malaysia och Taiwan, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Malaysia och Taiwan eller inte.

(16) Genom genomförandeförordning (EU) 2016/1045 ([3]) återtog kommissionen godtagandet av åtagandet för en ytterligare exporterande tillverkare.

B. **VILLKOR I ÅTAGANDET SOM TILLÅTER ÅTERTAGANDE FRÅN KOMMISSIONENS SIDA OM INGEN ÖVERTRÄDELSE ÄGT RUM**

(17) Enligt åtagandet kan kommissionen återta godtagandet av ett åtagande under dess tillämpningsperiod om övervakning och verkställighet visar sig vara praktiskt omöjligt, inbegripet eventuella förändrade förhållanden.

(18) Dessutom får också varje exporterande tillverkare frivilligt återta sitt åtagande när som helst under dess tillämpning.

C. **SKÄL FÖR ATT ÅTERTA GODTAGANDET AV ÅTAGANDET FRÅN DELSOLAR OCH MOTECH**

(19) Både Delsolar och MOTECH har en närstående part i Taiwan som beviljats befrielse i de undersökningar av kringgående som avses i skälen 14 och 15.

(20) Kommissionen analyserade innebörden av dessa befrielser med hänsyn till åtagandets praktiska genomförande. Befrielserna innebär en förändring av förhållandena jämfört med dem som gällde vid tidpunkten för godtagande av åtagandet. Deras syfte är tullbefrielse vid import till unionen av de berörda produkterna som tillverkas av den närstående parten till Delsolar och MOTECH i Taiwan. Sådan import omfattas inte av åtagandet.

(21) Kommissionen anser att denna tullbefrielse vid import till unionen innebär en hög risk för korsvis kompensation. De närstående parter som erhållit befrielse i undersökningen om kringgående får sälja den berörda produkten till samma kunder i unionen som erbjuds den omfattade produkten, och priserna för sådana transaktioner skulle kunna sättas så att de kompenserar för minimiimportpriset enligt åtagandet. Kommissionen har inte möjlighet att övervaka försäljningen till samma kunder i unionen enligt åtagandet och från Taiwan.

(22) Kommissionen drog därför slutsatsen att de ovannämnda befrielserna medför att övervakningen av Delsolars MOTECH:s åtagande inte är praktiskt möjlig.

D. **FRIVILLIGT ÅTERTAGANDE FRÅN LERRI SOLAR, XI'AN LONGi OCH CNPV**

(23) LERRI Solar meddelade i mars 2016 kommissionen att man önskade återta åtagandet.

(24) Xi'an LONGi och CNPV meddelade i maj 2016 kommissionen att även de önskade återta åtagandet.

E. **SKRIFTLIGA INLAGOR OCH UTFRÅGNINGAR**

(25) Berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter och att begära att bli hörda i enlighet med artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Delsolar och MOTECH lämnade synpunkter.

([1]) EUT L 37, 12.2.2016, s. 76.
([2]) EUT L 37, 12.2.2016, s. 56.
([3]) EUT L 170, 29.6.2016, s. 5.

i) *Delsolar*

(26) Delsolar bestred att det undantag som beviljats dess närstående företag i Taiwan utgör en förändring i omständigheterna. Delsolar meddelade kommissionen om sammanslagningen med det taiwanesiska företaget i den ursprungliga undersökning som avses i skäl 4, vilket kommissionen inte invände mot. Eftersom den berörda produkten som tillverkas av Delsolars närstående part i Taiwan varken före eller efter undersökningarna av kringgående har varit föremål för åtgärder, är situationen inte annorlunda än den som fanns före undersökningarna av kringgående.

(27) Kommissionen kan inte godta detta argument.

(28) För det första påminner kommissionen om att marknadsandelen för import från tredjeländer, med undantag för Kina, till unionen var 6,8 % av unionsmarknaden under undersökningsperioden. Marknadsandelen för import från Taiwan var 0,8 % (tabell 12 i förordning (EU) nr 513/2013). Av dessa siffror följer att exporten från befintliga produktionsanläggningar i företag som tillverkar i Taiwan och som är närstående kinesiska företag i åtagandet var marginell.

(29) Till följd av de undantag som medgivits enligt artikel 13.4 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 23.6 i den grundläggande antisubventionsförordningen förväntas dock att Delsolars närstående part i Taiwan kommer att exportera moduler och celler i betydande omfattning till unionen.

(30) Beslutet att återta godtagandet av åtagandet beror på risken för korsvis kompensation som kommissionen inte kan övervaka. Frågan huruvida varor som tillverkas i anläggningar i tredjeländer är föremål för åtgärder är inte relevant för bedömningen av riskövervakning. Undantaget gäller import av den berörda produkten som tillverkas av Delsolars närstående part i Taiwan och som är specifikt ämnad för unionsmarknaden. Detta skapar därför en hög risk för korsvis kompensation. Bedömningen av riskövervakningen är också ärendespecifik och kan variera under åtagandets livstid, allteftersom som vissa risker uppstår, nya risker uppkommer och kommissionen bättre kan bedöma de praktiska aspekterna av ärendespecifik övervakning. I detta avseende är det återigen irrelevant huruvida import som föregick undersökningen om kringgående var föremål för åtgärder.

(31) Delsolar hävdade också att bara undantaget av dess närstående part i Taiwan inte rättfärdigar slutsatsen att övervakningen av Delsolars åtagande visar sig praktiskt omöjligt. Enligt Delsolar är den ökade risken för korsvis kompensation enbart hypotetisk. Eftersom åtagandet utesluter försäljning till samma kunder kan varje överträdelse medföra återtagande att Delsolars åtagande återkallas. I detta avseende angav Delsolar att det inte säljer den omfattade produkten till samma kund till vilken den närstående parten i Taiwan säljer den berörda produkten. Efterlevnaden kan kontrolleras genom besök på plats hos Delsolar och dess närstående part i Taiwan. Delsolar hävdade dessutom att kommissionen, i de undersökningar om kringgående som avses i skälen 14 och 15, betraktade dess närstående part i Taiwan som en faktisk tillverkare som inte kringgår åtgärderna. Därför är varje påstående om en potentiell risk för korsvis kompensation enbart spekulativt.

(32) Kommissionen tillbakavisade detta argument. De undersökningar om kringgående som avses i skälen 14 och 15 konstaterade att Delsolars närstående part i Taiwan inte ägnade sig åt kringgående i den mening som avses i artikel 13 i den grundläggande antidumpningsförordningen och i artikel 23 i den grundläggande antisubventionsförordningen. Dessa undersökningar omfattade dock inte de risker som var förknippade med Delsolars åtagande. Inget av dessa resultat antyder att ett kringgående av åtagandet i bemärkelsen korsvis priskompensation inte ägde rum. Det undantag som medgavs till Delsolars närstående part i Taiwan ökar tvärtom avsevärt riskerna för kringgående i förhållande till Delsolars åtagande. Ett sådant undantag innebär en specifik intention att sälja till unionen. Det skulle därför kräva att kommissionen övervakar försäljningen både enligt åtagandet och från Taiwan. Detta gör övervakningen av Delsolars åtagande praktiskt omöjligt. Kommissionen erinrar i detta avseende om att övervakningen av åtagandet har försvårats under dess genomförande, särskilt när det gäller de exempel på kringgående som konstaterats i Malaysia och Taiwan. Kommissionen har inte möjlighet att övervaka den försäljning till Taiwan som inte omfattas av åtagandet. Kommissionen erinrar också om att den erbjöd Delsolar alternativ för att dess åtagande skulle vara praktiskt möjligt att genomföra, vilket Delsolar vägrade att beakta.

(33) Slutligen anser Delsolar att dess situation är jämförbar med varje företag som ingår i åtagandet och som har närstående företag med tillverkning i länder som inte är föremål för åtgärder. Att förhållandet existerar gör inte i sig att övervakningen av åtagandet blir praktiskt omöjligt.

(34) Kommissionen avvisar detta argument och erinrar om det resonemang som anges i skälen 27 och 29.

ii) *MOTECH*

(35) I likhet med Delsolar ansåg MOTECH att kommissionen kände till förhållandet till dess närstående part i Taiwan under de ursprungliga undersökningar som avses i skäl 4. Genom att godta MOTECH:s åtagande bekräftade kommissionen att inget kringgående förelåg.

(36) Först och främst hänvisar kommissionen i detta avseende till avvisandet av liknande argument från Delsolar.

(37) Kommissionen avvisar dessutom detta argument av följande skäl. Vid tiden för godtagandet av åtagandet företar kommissionen förvisso en övergripande analys av riskövervakningen. Godtagandet innebär i sig inte att inget kringgående föreligger. Kommissionen anser att det undantag som beviljats MOTECH:s närstående part i Taiwan ökar risken för korsvis kompensation (se skäl 21). Kommissionen erinrar i detta avseende om att övervakningen av åtagandet har försvårats under dess genomförande, särskilt när det gäller de exempel på kringgående som konstaterats i Malaysia och Taiwan. Kommissionen har inte möjlighet att övervaka försäljningen till samma kunder i unionen enligt åtagandet och från Taiwan.

(38) MOTECH hävdade också att genom att medge undantag till dess närstående part i Taiwan bekräftade kommissionen att varken kringgående eller korsvis kompensation föreligger med avseende på MOTECH och dess närstående part i Taiwan. Kommissionen kunde övervaka importen från MOTECH och dess närstående part i Taiwan eftersom båda företagen importerar till unionen under separata Taric-tilläggsnummer.

(39) Kommissionen tillbakavisade detta argument. Det undantag som beviljades i de undersökningar om kringgående som avses i skälen 14 och 15 bekräftar att MOTECH:s närstående part i Taiwan inte hade ägnat sig åt kringgående. Detta är dock irrelevant för bedömningen av huruvida åtagandet är praktiskt möjligt att genomföra (se skälen 21 och 22). Kommissionen analyserade konsekvenserna av detta undantag och drog slutsatsen att risken för korsvis kompensation har ökat. Kommissionen beaktade också den erfarenhet som gjorts under övervakningen av åtagandet och drog slutsatsen att den inte är i stånd att övervaka försäljning till samma unionskunder enligt åtagandet och från Taiwan.

F. ÅTERTAGANDE AV GODTAGANDET AV ÅTAGANDET OCH INFÖRANDE AV SLUTGILTIGA TULLAR

(40) I enlighet med artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen samt villkoren i åtagandet drar kommissionen således slutsatsen att godtagandet av åtagandet bör återtas för Delsolar, CNPV, MOTECH, Xi'an LONGi och LERRI Solar tillsammans med deras närstående företag i unionen.

(41) I enlighet med artikel 8.9 i den grundläggande antidumpningsförordningen och artikel 13.9 i den grundläggande antisubventionsförordningen är den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom artikel 1 i genomförandeförordning (EU) nr 1238/2013 och den slutgiltiga utjämningstull som infördes genom artikel 1 i genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 följaktligen automatiskt tillämplig på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i eller är avsänd från Kina och har tillverkats av Delsolar (Taric-tilläggsnummer B792), CNPV (Taric-tilläggsnummer B813), MOTECH (Taric-tilläggsnummer B852), Xi'an LONGi (Taric-tilläggsnummer B897) och LERRI Solar (Taric-tilläggsnummer B898) från och med dagen för den här förordningens ikraftträdande.

(42) I informationssyfte anges i tabellen i bilagan till denna förordning de exporterande tillverkare beträffande vilka godtagandet av deras åtagande genom genomförandebeslut 2013/707/EU inte påverkas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godtagandet av det åtagande som avser

a) Delsolar (Wujiang) Ltd tillsammans med sitt närstående företag i unionen som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B792,

b) CNPV Dongying Solar Power Co. Ltd som omfattas av Taric-tilläggsnummer B813,

c) MOTECH (Suzhou) RENEWABLE ENERGY CO. LTD som omfattas av Taric-tilläggsnummer: B852,

d) Xi'an LONGi Silicon Materials Corp. och Wuxi LONGi Silicon Materials Co. Ltd som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B897, och

e) LERRI Solar Technology (Zhejiang) Co. Ltd tillsammans med sitt närstående företag i unionen som gemensamt omfattas av Taric-tilläggsnummer B898,

återtas härmed.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Förteckning över företag:

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
Jiangsu Aide Solar Energy Technology Co. Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co. Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co. Ltd	B800
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co. Ltd	B802
Anhui Schutten Solar Energy Co. Ltd Quanjiao Jingkun Trade Co. Ltd	B801
Anhui Titan PV Co. Ltd	B803
Xi'an SunOasis (Prime) Company Limited TBEA SOLAR CO. LTD XINJIANG SANG'O SOLAR EQUIPMENT	B804
Changzhou NESL Solartech Co. Ltd	B806
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co. Ltd	B807
CHINALAND SOLAR ENERGY CO. LTD	B808
ChangZhou EGing Photovoltaic Technology Co. Ltd	B811
CIXI CITY RIXING ELECTRONICS CO. LTD ANHUI RINENG ZHONGTIAN SEMICONDUCTOR DEVELOPMENT CO. LTD HUOSHAN KEBO ENERGY & TECHNOLOGY CO. LTD	B812
CSG PVtech Co. Ltd	B814
China Sunergy (Nanjing) Co. Ltd CEEG Nanjing Renewable Energy Co. Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co. Ltd China Sunergy (Yangzhou) Co. Ltd China Sunergy (Shanghai) Co. Ltd	B809
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co. Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co. Ltd SHANGHAI EBEST SOLAR ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD JIANGSU EOPLLY IMPORT & EXPORT CO. LTD	B817
Era Solar Co. Ltd	B818
GD Solar Co. Ltd	B820
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co. Ltd Greenway Solar-Tech (Huaian) Co. Ltd	B821

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
Konca Solar Cell Co. Ltd Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co. Ltd Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co. Ltd Jiangsu Zhongneng Polysilicon Technology Development Co. Ltd GCL-Poly (Suzhou) Energy Limited GCL-Poly Solar Power System Integration (Taicang) Co. Ltd GCL SOLAR POWER (SUZHOU) LIMITED	B850
Guodian Jintech Solar Energy Co. Ltd	B822
Hangzhou Bluesun New Material Co. Ltd	B824
Hanwha SolarOne (Qidong) Co. Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co. Ltd	B827
HENGJI PV-TECH ENERGY CO. LTD	B828
Himin Clean Energy Holdings Co. Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co. Ltd Junfeng Solar (Jiangsu) Co. Ltd Jetion Solar (Jiangyin) Co. Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co. Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co. Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co. Ltd	B834
Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co. Ltd Jiangsu Sainty Machinery Imp. And Exp. Corp. Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd	B836
Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co. Ltd Changzhou Shunfeng Photovoltaic Materials Co. Ltd Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Electronic Power Co. Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co. Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co. Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co. Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co. Ltd	B841
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co. Ltd LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co. Ltd	B793

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
Jiangyin Hareon Power Co. Ltd Hareon Solar Technology Co. Ltd Taicang Hareon Solar Co. Ltd Hefei Hareon Solar Technology Co. Ltd Jiangyin Xinhui Solar Energy Co. Ltd Altusvia Energy (Taicang) Co. Ltd	B842
Jiangyin Shine Science and Technology Co. Ltd	B843
JingAo Solar Co. Ltd Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd Hefei JA Solar Technology Co. Ltd Shanghai JA Solar PV Technology Co. Ltd	B794
Jinko Solar Co. Ltd Jinko Solar Import and Export Co. Ltd ZHEJIANG JINKO SOLAR CO. LTD ZHEJIANG JINKO SOLAR TRADING CO. LTD	B845
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co. Ltd Jinzhou Rixin Silicon Materials Co. Ltd Jinzhou Youhua Silicon Materials Co. Ltd	B795
Juli New Energy Co. Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co. Ltd	B847
King-PV Technology Co. Ltd	B848
Kinve Solar Power Co. Ltd (Maanshan)	B849
Lightway Green New Energy Co. Ltd Lightway Green New Energy(Zhuozhou) Co. Ltd	B851
Nanjing Daqo New Energy Co. Ltd	B853
NICE SUN PV CO. LTD LEVO SOLAR TECHNOLOGY CO. LTD	B854
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co. Ltd	B856
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co. Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co. Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co. Ltd	B859

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co. Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co. Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co. Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co. Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co. Ltd	B864
Perlight Solar Co. Ltd	B865
Phono Solar Technology Co. Ltd Sumec Hardware & Tools Co. Ltd	B866
RISEN ENERGY CO. LTD	B868
SHANDONG LINUO PHOTOVOLTAIC HI-TECH CO. LTD	B869
SHANGHAI ALEX SOLAR ENERGY SCIENCE & TECHNOLOGY CO. LTD SHANGHAI ALEX NEW ENERGY CO. LTD	B870
Shanghai BYD Co. Ltd BYD(Shangluo)Industrial Co. Ltd	B871
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co. Ltd Shanghai Chaori International Trading Co. Ltd	B872
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co. Ltd Shanghai Propsolar New Energy Co. Ltd	B873
SHANGHAI SHANGHONG ENERGY TECHNOLOGY CO. LTD	B874
SHANGHAI SOLAR ENERGY S&T CO. LTD Shanghai Shenzhou New Energy Development Co. Ltd Lianyungang Shenzhou New Energy Co. Ltd	B875
Shanghai ST Solar Co. Ltd Jiangsu ST Solar Co. Ltd	B876
Shenzhen Sacred Industry Co.Ltd	B878
Shenzhen Topray Solar Co. Ltd Shanxi Topray Solar Co. Ltd Leshan Topray Cell Co. Ltd	B880
Sopray Energy Co. Ltd Shanghai Sopray New Energy Co. Ltd	B881
SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD NINGBO SUN EARTH SOLAR POWER CO. LTD Ningbo Sun Earth Solar Energy Co. Ltd	B882

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
SUZHOU SHENGLONG PV-TECH CO. LTD	B883
TDG Holding Co. Ltd	B884
Tianwei New Energy Holdings Co. Ltd Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co. Ltd Tianwei New Energy (Yangzhou) Co. Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Shanghai Topsolar Green Energy Co. Ltd	B877
Shenzhen Sungold Solar Co. Ltd	B879
Wuhu Zhongfu PV Co. Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co. Ltd	B890
Wuxi Shangpin Solar Energy Science and Technology Co. Ltd	B891
Wuxi Solar Innova PV Co. Ltd	B892
Wuxi Suntech Power Co. Ltd Suntech Power Co. Ltd Wuxi Sunshine Power Co. Ltd Luoyang Suntech Power Co. Ltd Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co. Ltd Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co. Ltd	B796
Wuxi Taichang Electronic Co. Ltd Wuxi Machinery & Equipment Import & Export Co. Ltd Wuxi Taichen Machinery & Equipment Co. Ltd	B893
Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co. Ltd State-run Huanghe Machine-Building Factory Import and Export Corporation Shanghai Huanghe Fengjia Photovoltaic Technology Co. Ltd	B896
Yingli Energy (China) Co. Ltd Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Co. Ltd Yingli Energy (Beijing) Co. Ltd	B797
Yuhuan BLD Solar Technology Co. Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co. Ltd	B899

Företagsnamn	Taric-tilläggsnummer
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co.Ltd	B900
Zhangjiagang City SEG PV Co. Ltd	B902
Zhejiang Fengsheng Electrical Co. Ltd	B903
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co. Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co. Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co. Ltd Zhejiang Topoint Photovoltaic Co. Ltd	B906
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co. Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co. Ltd	B908
Zhejiang Mega Solar Energy Co. Ltd Zhejiang Fortune Photovoltaic Co. Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co. Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectronic Technology Co. Ltd	B912
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co. Ltd	B914
Zhejiang Sunrupu New Energy Co. Ltd	B915
Zhejiang Tianming Solar Technology Co. Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co. Ltd Zhejiang Beyondsun PV Co. Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co. Ltd WANXIANG IMPORT & EXPORT CO LTD	B918
ZHEJIANG YUANZHONG SOLAR CO. LTD	B920
Zhongli Talesun Solar Co. Ltd	B922

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2016/1383

av den 16 augusti 2016

om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]),

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker ([2]), särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

(1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

(2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 augusti 2016.

På kommissionens vägnar

För ordföranden

Jerzy PLEWA

Generaldirektör för jordbruk och landsbygdsutveckling

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.
([2]) EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nummer	Kod för tredjeland ([1])	Schablonimportvärde
0702 00 00	MA	155,7
	ZZ	155,7
0707 00 05	TR	116,3
	ZZ	116,3
0709 93 10	TR	137,2
	ZZ	137,2
0805 50 10	AR	198,9
	CL	145,4
	MA	99,8
	TR	156,0
	UY	201,1
	ZA	143,4
	ZZ	157,4
0806 10 10	EG	214,0
	MA	178,5
	TR	144,7
	ZZ	179,1
0808 10 80	AR	116,0
	BR	102,1
	CL	115,8
	CN	125,7
	NZ	141,1
	PE	106,8
	US	139,9
	UY	93,8
	ZA	98,9
	ZZ	115,6
0808 30 90	AR	99,0
	CL	108,0
	TR	144,2
	ZA	128,5
	ZZ	119,9
0809 30 10, 0809 30 90	TR	133,5
	ZZ	133,5

([1]) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EU) nr 1106/2012 av den 27 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 471/2009 om gemenskapsstatistik över utrikeshandeln med icke-medlemsstater vad gäller uppdateringen av nomenklaturen avseende länder och territorier (EUT L 328, 28.11.2012, s. 7). Koden ZZ står för ”övrigt ursprung”.

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EU) 2016/1384

av den 2 augusti 2016

om ändring av förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2016/22)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 5,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ([1]), särskilt artiklarna 5.1 och 6.4,

efter att ha hört Europeiska kommissionen, och

av följande skäl:

(1) För att säkerställa att Europeiska centralbankssystemet (ECBS) har tillgång till adekvat information om bankgruppers värdepappersinnehav behövs ytterligare attribut avseende statistik om innehav av värdepapper som går utöver de som för närvarande samlas in med stöd av Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ([2]). Dessa ytterligare attribut kommer att möjliggöra en mer ingående analys av risker och exponeringar i det finansiella systemet. Detta kommer i sin tur att möjliggöra en mer ingående analys av den penningpolitiska transmissionsmekanismen. En utökning av omfattningen på den information om kreditrisker och bokföringsaspekter som rapporteras är särskilt betydelsefull för den finansiella stabilitetsanalysen, och dessa uppgifter kommer även att vara värdefulla för tillsynsändamål. De behövs också för att kunna bedöma Eurosystemets riskexponering i förhållande till motparter i penningpolitiska transaktioner. Utformningen av vissa bestämmelser i förordningen bör också struktureras om för att förtydliga uppgiftslämnarnas rapporteringsskyldigheter avseende både sektorstatistik och gruppdata.

(2) Vidare bör rapporteringsskyldigheten för förvaringsinstitut förtydligas för att undvika dubbelrapportering av värdepapper som kan rapporteras av flera olika förvaringsinstitut med hemvist i euroområdet, t.ex. underförvaringsinstitut.

(3) Förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

   ”3. *institut*: den betydelse som framgår av artikel 4.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*).

   (*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).”

([1]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.
([2]) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2012/24) (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6).

b) De följande punkterna 3a–3d ska införas:

"3a. *moderföretag*: den betydelse som framgår av artikel 2.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU (*).

3b. *dotterföretag*:

a) ett dotterföretag såsom det definieras i artikel 2.10 i direktiv 2013/34/EU.

b) ett företag över vilket ett moderföretag utövar ett faktiskt bestämmande inflytande.

Dotterföretag till dotterföretag ska också anses som ett dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag.

3c. *finansiellt institut*: den betydelse som framgår av artikel 4.1.26 i förordning (EU) nr 575/2013.

3d. *filial till försäkringsbolag*: en oregistrerad agentur eller filial, men inte huvudkontor, till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19)."

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. *bankgrupp*: företag som inkluderas i konsolideringen av huvudbolaget i en bankgrupp enligt artiklarna 18.1, 18.4, 18.8, 19.1, 19.3 och artikel 23 i förordning (EU) nr 575/2013."

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

"10. *huvudbolag i en bankgrupp*: ettdera av följande:

a) ett moderinstitut inom EU, i den mening som avses i artikel 4.1.29 i förordning (EU) nr 575/2013, där varje hänvisning till en medlemsstat i den definitionen ska förstås som en hänvisning till en deltagande medlemsstat.

b) ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i den mening som avses i artikel 4.1.31 i förordning (EU) nr 575/2013, där varje hänvisning till en medlemsstat i den definitionen ska förstås som en hänvisning till en deltagande medlemsstat.

c) ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i den mening som avses i artikel 4.1.33 i förordning (EU) nr 575/2013, där varje hänvisning till en medlemsstat i den definitionen ska förstås som en hänvisning till en deltagande medlemsstat.

d) ett centralt organ, i den mening som avses i artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013, i en deltagande medlemsstat."

e) Punkt 11 ska utgå.

f) Punkt 13 ska ersättas med följande:

"13. *förvarade värdepapper*: värdepapper som förvaras och handhas av förvaringsinstitut direkt, eller indirekt via en kund, för investerares räkning."

g) De följande punkterna 18–24 ska införas:

"18. *juridisk person*: annan person än fysisk person som erkänns som juridisk person enligt nationell rätt i det land där enheten är hemmahörande, vilket ger enheten rättigheter och skyldigheter enligt nationell rätt i det landet.

19. *sektorstatistik*: sådana uppgifter som rapporteras enligt artikel 3.

20. *gruppdata*: sådana uppgifter som rapporteras enligt artikel 3a.

21. *deltagande medlemsstat*: samma betydelse som framgår av artikel 1.3 i förordning (EG) nr 2533/98.

22. *kund*: en fysisk eller juridisk person till vilken ett förvaringsinstitut tillhandahåller förvaringstjänster och tillhörande tjänster, inklusive andra förvaringsinstitut.

23. *enhet per enhet*: de rapporterade uppgifterna avser värdepappersinnehavet för varje individuell juridisk person inom en bankgrupp, dvs. moderbolaget och var och ett av dotterbolagen.

24. *gruppbasis*: de rapporterade uppgifterna inkluderar information om värdepappersinnehavet för hela bankgruppen."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den faktiska uppgiftslämnande populationen ska bestå av uppgiftslämnare av sektorstatistik och uppgiftslämnare av gruppdata (nedan tillsammans kallade *faktiska uppgiftslämnare*).

a) Uppgiftslämnare av sektorstatistik utgörs av inhemska monetära finansinstitut, investeringsfonder, värdepappersiseringsinstitut, försäkringsbolag och förvaringsinstitut.

b) Uppgiftslämnare av gruppdata utgörs av

i) huvudbolag i bankgrupper, och

ii) institut eller finansinstitut som är etablerade i deltagande medlemsstater och som inte ingår i någon bankgrupp

som av ECB-rådet har identifierats som en del av den faktiska uppgiftslämnande populationen enligt punkt 4 och underrättats om sina rapporteringsskyldigheter enligt punkt 5."

b) Punkterna 3–8 ska ersättas med följande:

"3. Om inget undantag beviljats enligt artiklarna 4, 4a eller 4b ska de faktiska uppgiftslämnarna omfattas av full rapporteringsskyldighet.

4. ECB-rådet får besluta att en uppgiftslämnare av gruppdata utgör en del av den faktiska uppgiftslämnande populationen om det samlade värdet på tillgångarna i balansräkningen för bankgruppen som avses i punkt 1 b i eller det institut eller finansinstitut som avses i punkt 1 b ii

a) överstiger 0,5 procent av de totala tillgångarna i de konsoliderade balansräkningarna för unionens bankgrupper (nedan kallat *0,5 %-tröskeln*), enligt de senaste uppgifter som ECB har tillgång till, dvs.

i) uppgifter per den 31 december det kalenderår som föregår den underrättelse som föreskrivs enligt punkt 5 eller, om dessa ej finns,

ii) uppgifter per den 31 december föregående år,

eller

b) är lika med eller understiger 0,5 %-tröskeln, förutsatt att uppgiftslämnaren av gruppdata uppfyller vissa kvantitativa eller kvalitativa kriterier som gör att denne är betydelsefull för ett stabilt och välfungerande finansiellt system inom euroområdet, t.ex. genom sina kopplingar till andra finansinstitut inom euroområdet, verksamhet över jurisdiktionsgränserna, bristande substituerbarhet, bolagsstrukturens komplexitet, och/eller i en viss medlemsstat i euroområdet, t.ex. genom den relativa betydelsen som uppgiftslämnaren av gruppdata har inom ett visst segment av banktjänstemarknaden i en eller flera medlemsstater i euroområdet.

5. Den berörda nationella centralbanken ska underrätta uppgiftslämnare av gruppdata om ECB-rådets beslut enligt punkt 4 samt om deras skyldigheter enligt denna förordning.

6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska uppgiftslämnare av gruppdata som underrättats enligt punkt 5 efter det att den första uppgiftslämningen har inletts i enlighet med denna förordning börja lämna uppgifter senast sex månader efter datum för underrättelsen.

7. En uppgiftslämnare av gruppdata som har underrättats enligt punkt 5 ska informera berörd nationell centralbank om ändringar av namn eller rättslig form, om fusioner eller omstruktureringar samt om varje annan händelse eller omständighet som påverkar dess rapporteringsskyldighet inom 14 dagar efter det att händelsen inträffade eller omständigheten uppkom.

8. En uppgiftslämnare av gruppdata som har underrättats enligt punkt 5 ska omfattas av de skyldigheter som föreskrivs i denna förordning fram till dess att den berörda nationella centralbanken har underrättat om motsatsen."

3. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Statistikrapporteringskrav för uppgiftslämnare av sektorstatistik".

b) Punkterna 2 a–2 c ska ersättas med följande:

"a) Värdepapper som de förvarar åt inhemska kunder som inte rapporterar sina egna innehav enligt punkt 1, i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 3.

b) Värdepapper som de förvarar åt icke-finansiella kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet, i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 4.

c) Värdepapper emitterade av enheter i euroområdet som de förvarar åt kunder som har sin hemvist i medlemsstater utanför euroområdet och åt kunder med hemvist utanför unionen, i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 5."

c) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

d) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. Sektorstatistik ska, i enlighet med anvisningar från berörd nationell centralbank, lämna antingen a) uppgifter värdepapper för värdepapper om månads- eller kvartalsvisa finansiella transaktioner samt, om berörd nationell centralbank begär detta, om andra volymförändringar, eller b) den statistiska information som behövs för att härleda finansiella transaktioner på grundval av ett av de tillvägagångssätt som anges i bilaga I kapitel 1 del 1. Ytterligare krav och riktlinjer avseende sammanställningen av transaktioner fastställs i bilaga II del 3.

6. På den berörda nationella centralbankens anvisningar ska uppgiftslämnare av sektorstatistik kvartalsvis eller månadsvis lämna basuppgifter om poster vid kvartalsslut eller månadsslut och, i enlighet med punkt 5, om statistisk information för referenskvartalet eller referensmånaden, som gäller innehav av värdepapper utan ISIN-kod, i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 7. Denna punkt är inte tillämplig på uppgiftslämnare av sektorstatistik som har beviljats undantag enligt artiklarna 4 eller 4b."

e) Punkterna 7 och 8 ska utgå.

f) Följande punkter 12 och 13 ska läggas till:

”12. Den berörda nationella centralbanken ska kräva att ett MFI som rapporterar uppgifter värdepapper för värdepapper om egna värdepappersinnehav med en ISIN-kod i enlighet med artikel 3.1 ska ange markeringen ”värdepapper emitterat av innehavaren” i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 2.

13. Den berörda nationella centralbanken får kräva att ett MFI som rapporterar statistisk information om egna värdepappersinnehav utan ISIN-kod i enlighet med artikel 3.6 ska ange markeringen ”värdepapper emitterat av innehavaren” i enlighet med bilaga I kapitel 1 del 7.”

4. Följande artiklar ska införas som artiklarna 3a och 3b:

”Artikel 3a

Statistikrapporteringskrav för uppgiftslämnare av gruppdata

1. Uppgiftslämnare av gruppdata ska kvartalsvis till den berörda nationella centralbanken lämna uppgifter värdepapper för värdepapper om de värdepapperspositioner vid kvartalsslutet som innehas av dem eller deras grupper, inklusive icke-inhemska enheter. Dessa uppgifter ska lämnas som bruttouppgifter, utan avdrag för gruppens innehav av värdepapper som emitterats av enheter i samma grupp. Uppgifterna ska rapporteras i enlighet med de rapporteringsanvisningar som har fastställts av de berörda nationella centralbankerna.

Uppgiftslämnare av gruppdata ska rapportera uppgifter om innehav av värdepapper i enlighet med bilaga I kapitel 2.

2. Uppgiftslämnare av gruppdata som ska rapportera uppgifter enligt punkt 1 ska rapportera gruppdata på gruppbasis eller enhet per enhet avseende de instrument som innehas av moderföretaget och/eller något av dess dotterföretag i enlighet med tabellerna i bilaga I kapitel 2.

3. Den berörda nationella centralbanken ska kräva att uppgiftslämnare av gruppdata kvartalsvis rapporterar markeringen ”emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)” värdepapper för värdepapper, och markeringen ”emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller redovisning)” värdepapper för värdepapper, för värdepapper med eller utan ISIN-kod som gruppen innehar i enlighet med bilaga I kapitel 2.

4. Uppgiftslämnare av gruppdata enligt artikel 2.1 b ii ska uppfylla kraven som fastställs i denna förordning utifrån det individuella institutets eller finansinstitutets innehav.

Artikel 3b

Allmänna krav på statistikrapportering

1. De rapporteringskrav som fastställs i denna förordning, inklusive undantag, ska inte påverka rapporteringskraven enligt a) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 (ECB/2013/38) (*), b) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1075/2013 (ECB/2013/40) (**) och c) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1374/2014 (ECB/2014/50).

2. Uppgifter värdepapper för värdepapper om poster vid kvartalsslut eller månadsslut och, i enlighet med artikel 3.5, om statistisk information för referenskvartalet eller referensmånaden, ska lämnas i enlighet med bilaga II delarna 1, 2, 4, 5, 6, 7 och 8 och i enlighet med de redovisningsregler som avses i artiklarna 5, 5a och 5b.

(*) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1073/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos investeringsfonder (ECB/2013/38) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 73).

(**) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1075/2013 av den 18 oktober 2013 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner (ECB/2013/40) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 107).”

5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Undantag för uppgiftslämnare av sektorstatistik”.

b) I punkt 1 ska inledningen ersättas med följande:

”Efter beslut av varje berörd nationell centralbank får följande undantag beviljas för uppgiftslämnare av sektorstatistik:”

c) Punkt 5 b ska ersättas med följande:

”b) De nationella centralbankerna får helt eller delvis undanta förvaringsinstituts innehav från rapporteringskraven enligt artikel 3.2 b och 3.2 c, för samtliga icke-inhemska kunder, som understiger sammantaget 10 miljarder euro.”

d) Punkterna 6, 6a och 7 ska utgå.

e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. När det gäller uppgiftslämnare av sektorstatistik som omfattas av ett undantag enligt punkt 1, 2, 2a, 3 eller 4, ska de nationella centralbankerna fortsätta att samla in uppgifter årsvis om beloppet för värdepapper som sådana uppgiftslämnare innehar eller förvarar i enlighet med kraven som fastställs i artikel 3.1, antingen aggregerat eller också värdepapper för värdepapper.”

f) Punkt 9 ska utgå.

g) Punkterna 11 och 12 ska utgå.

h) Följande punkt 13 ska läggas till:

”13. De nationella centralbankerna får bevilja MFI undantag från rapporteringskrav enligt artikel 3.12, om de nationella centralbankerna kan härleda dessa uppgifter från uppgifter som samlas in från andra källor.”

6. Följande artiklar ska införas som artiklarna 4a och 4b:

”Artikel 4a

Undantag för uppgiftslämnare av gruppdata

1. De nationella centralbankerna får bevilja uppgiftslämnare av gruppdata undantag från de rapporteringskrav som framgår av artikel 3a enligt följande:

a) De nationella centralbankerna får låta uppgiftslämnare av gruppdata rapportera statistiska uppgifter värdepapper för värdepapper omfattande 95 procent av beloppet för de värdepapper som innehas av dem eller deras grupp, i enlighet med denna förordning, förutsatt att resterande 5 procent av de värdepapper som innehas av gruppen inte har emitteras av en enda emittent.

b) De nationella centralbankerna får begära att uppgiftslämnare av gruppdata lämnar ytterligare uppgifter om den typ av värdepapper för vilka undantaget beviljats enligt punkt a.

2. De nationella centralbankerna får bevilja uppgiftslämnare av gruppdata undantag från rapporteringskraven avseende markeringen ”emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)”, värdepapper för värdepapper, enligt vad som framgår av artikel 3a.3, om de nationella centralbankerna kan härleda dessa uppgifter från uppgifter som samlas in från andra källor.

3. Under en period om två år från den första rapporteringen enligt artikel 10b.2 får de nationella centralbankerna bevilja uppgiftslämnare av gruppdata undantag från rapporteringskraven avseende rapporteringen enhet per enhet i enlighet med bilaga I kapitel 2 för enheter med hemvist utanför unionen om den nationella centralbanken kan härleda informationen i bilaga I kapitel 2 för enheterna med hemvist utanför unionen som helhet.

Artikel 4b

Allmänna undantag och gemensamma regler för alla undantag

1. De nationella centralbankerna får bevilja undantag från rapporteringskraven enligt denna förordning om de faktiska uppgiftslämnarna lämnar samma uppgifter enligt: a) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) (*), b) förordning (EU) nr 1073/2013 (ECB/2013/38), c) förordning (EU) nr 1075/2013 (ECB/2013/40), eller d) förordning (EU) nr 1374/2014 (ECB/2014/50), eller om de nationella centralbankerna kan härleda samma uppgifter på annat sätt, i enlighet med de statistiska minimistandarder som anges i bilaga III.

2. De nationella centralbankerna ska kontrollera att villkoren enligt denna artikel, artikel 4 och artikel 4a är uppfyllda så att de vid behov kan bevilja, förlänga eller återkalla undantag med verkan från varje kalenderårs början.

3. De nationella centralbankerna kan kräva att faktiska uppgiftslämnare som har beviljats undantag enligt denna artikel, artikel 4 eller artikel 4a ska omfattas av ytterligare rapporteringskrav om de anser att det behövs mer detaljerad information. De faktiska uppgiftslämnarna ska rapportera de begärda uppgifterna inom 15 arbetsdagar efter den berörda nationella centralbankens begäran.

4. Om undantag har beviljats av nationella centralbanker får de faktiska uppgiftslämnarna välja att ändå uppfylla de fullständiga rapporteringskraven. En faktisk uppgiftslämnare som väljer att inte utnyttja sådana undantag som en berörd nationell centralbank har beviljat ska inhämta den nationella centralbankens medgivande innan uppgiftslämnaren senare utnyttjar undantagen.

(*) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (ECB/2013/33) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 1).”

7. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Redovisningsregler för rapporteringen av sektorstatistik”.

b) Punkt 1 ska utgå.

c) Punkt 4 ska utgå.

8. Följande artiklar ska införas som artiklarna 5a och 5b:

”Artikel 5a

Redovisningsregler för rapporteringen av gruppdata

1. Utan att detta påverkar tillämpningen av nationell redovisningspraxis ska uppgiftslämnare av gruppdata rapportera innehav av värdepapper vid de värderingar som framgår av bilaga II, del 4 och del 8.

2. Utan att det påverkar nationell redovisningspraxis och nettningsrutiner ska uppgiftslämnare av gruppdata redovisa innehav av värdepapper brutto för statistiska ändamål. Innehav av värdepapper som innehas av uppgiftslämnare av gruppdata och som emitterats av uppgiftslämnaren själv samt innehav av värdepapper som innehas av de individuella enheterna i den rapporterande gruppen, identifierad enligt artikel 2.4, och som emitterats av enheterna själva ska också rapporteras.

Artikel 5b

Allmänna redovisningsregler

1. Om inget annat anges i denna förordning ska de redovisningsregler som de faktiska uppgiftslämnarna tillämpar när de lämnar uppgifter i enlighet med den här förordningen vara de som finns i de nationella genomföranderegelerna av rådets direktiv 86/635/EEG (*) eller, om detta inte är tillämpligt, i övriga nationella eller internationella standarder som är tillämpliga på faktiska uppgiftslämnare.

2. Innehav av värdepapper som lånats ut mot säkerhet eller sålts med återköpsavtal ska stå kvar i den ursprungliga ägarens balansräkning, och inte som innehav hos den tillfälliga förvärvaren, om det finns ett bindande åtagande att låta lånet gå tillbaka, och inte endast en option att låta det återgå. Om den tillfälliga förvärvaren säljer de mottagna värdepapperen, ska den försäljningen bokföras som en direkt transaktion i värdepapper och rapporteras av den tillfälliga förvärvaren som en negativ post i den berörda värdepappersportföljen.

(*) Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EUT L 372, 31.12.1986, s. 1)."

9. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Tidsfrister för sektorstatistik

Nationella centralbanker ska till ECB överföra

a) kvartalsvis sektorstatistik värdepapper för värdepapper i enlighet med artikel 3.1, 3.2, 3.2a och 3.5 senast kl. 18.00 medeleuropeisk tid den 70:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser, eller

b) månadsvis sektorstatistik värdepapper för värdepapper i enlighet med artikel 3.5 och bilaga I kapitel 1 del 1, enligt ett av nedanstående alternativ:

   i) Kvartalsvis för de tre månaderna i referenskvartalet senast kl. 18.00 medeleuropeisk tid den 63:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser.

   ii) Månadsvis för varje månad i referenskvartalet senast kl. 18.00 medeleuropeisk tid den 63:e kalenderdagen efter utgången av den månad som uppgifterna avser."

10. Följande artiklar ska införas som artiklarna 6a och 6b:

"Artikel 6a

Tidsfrister för gruppdata

De nationella centralbankerna ska till ECB överföra kvartalsvisa gruppdata värdepapper för värdepapper i enlighet med artikel 3a.1 och bilaga I, kapitel 2 senast kl. 18.00 medeleuropeisk tid den 55:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser.

Artikel 6b

Allmänna tidsramar

1. De nationella centralbankerna ska besluta när de behöver få in uppgifter från de faktiska uppgiftslämnarna för att kunna utföra nödvändiga kvalitetskontroller och hålla de tidsfrister som ställs i artiklarna 6 och 6a.

2. När en tidsfrist som avses i artiklarna 6 eller 6a infaller på dagar då Target2 håller stängt, ska tidsfristen förlängas till följande öppethållandedag för Target2, i enlighet med vad som meddelas på ECB:s webbsajt."

11. Följande artikel 10b ska införas:

"Artikel 10b

Första rapporteringen efter det att Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/1384 (ECB/2016/22) (*) **trätt i kraft**

1. Den första rapporteringen av sektorstatistik i enlighet med artikel 3 ska börja med uppgifter som avser referensperioden september 2018.

2. Den första rapporteringen av gruppdata i enlighet med artikel 3a ska börja med uppgifter som avser referensperioden september 2018.

(*) Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/1384 av den 2 augusti 2016 om ändring av förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2016/22) (EUT L 222, 17.8.2016, s. 24)."

12. Bilagorna I och II ska ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Slutbestämmelse

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 2 augusti 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA

1. Bilaga I till förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ska ändras på följande sätt:

a) Följande nya rubrik ska införas före rubriken ”Del 1”:

”KAPITEL 1: SEKTORSTATISTIK”.

b) Del 1 ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 1 första meningen ska ersättas med följande:

”Monetära finansinstitut, investeringsfonder och förvaringsinstitut som lämnar uppgifter om egna värdepappersinnehav eller om värdepapper som de förvarar åt inhemska kunder ska lämna de statistiska uppgifterna enligt ett av följande tillvägagångssätt:”

ii) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Förvaringsinstitut som rapporterar i) värdepapper som de förvarar åt icke-finansiella kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet, och ii) värdepapper emitterade av enheter i euroområdet som de förvarar åt kunder som har sin hemvist i medlemsstaterna utanför euroområdet och åt kunder med hemvist utanför unionen ska lämna statistiska uppgifter enligt ett av de tillvägagångssätt som anges i punkt 2.”

c) Del 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”För varje värdepapper som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) ska uppgifter för fälten i nedanstående tabell lämnas av finansiella investerare som hör till monetära finansinstitut, investeringsfonder, värdepapperiseringsinstitut eller försäkringsbolag samt av förvaringsinstitut med avseende på egna värdepappersinnehav.”

ii) Följande mening ska införas i slutet av del 2 ovanför tabellen:

”Berörd nationell centralbank kan också välja att kräva att MFI ska rapportera uppgifter för fält 8.”

iii) Fält 2b i tabellen ska ersättas med följande:

”2b	Rapporteringsbas”

iv) Följande fält 8 ska läggas till i tabellen:

”8	Värdepapper emitterat av innehavaren”.

d) Del 3 ska ändras på följande sätt:

i) Rubriken ska ersättas med följande:

”Uppgifter om värdepapper med ISIN-kod som förvaras åt inhemska icke-finansiella kunder och andra finansiella kunder som inte behöver lämna uppgifter om sina egna värdepappersinnehav”.

ii) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”Förvaringsinstitut ska lämna uppgifter för fälten i nedanstående tabell för varje värdepapper som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) och som de förvarar åt inhemska icke-finansiella kunder samt andra finansiella kunder som inte lämnar uppgifter om sina egna värdepappersinnehav.”

iii) Fälten 2b och 3 i tabellen ska ersättas med följande:

”2b	Rapporteringsbas
3	Kundens sektor: — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125), finansiella servicebolag (S.126) och koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127), exklusive finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) (*) — Hushåll och hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.14+S.15) (**)

(*) Om det finns tillgängliga uppgifter, ska delsektorerna ”statlig förvaltning” (S.1311), ”delstatlig förvaltning” (S.1312), ”kommunal förvaltning” (S.1313) och ”sociala trygghetsfonder” (S.1314) särredovisas.
(**) Berörd nationell centralbank kan kräva att de faktiska uppgiftslämnarna ska särredovisa delsektorerna ”hushåll” (S.14) och ”hushållens icke-vinstdrivande organisationer” (S.15).”

iv) Fälten 9 och 10 i tabellen ska ersättas med följande:

”9	Kundinstitut
10	Kundinstitutet omfattas av direktrapportering”.

e) Del 4 ska ändras på följande sätt:

i) Rubriken ska ersättas med följande:

”Uppgifter om värdepapper med ISIN-kod som förvaras åt kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet”.

ii) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”Förvaringsinstitut ska lämna uppgifter för fälten i nedanstående tabell för varje värdepapper som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) och som de förvarar åt icke-finansiella kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet.”

iii) Fälten 2b, 3 och 4 i tabellen ska ersättas med följande:

”2b	Rapporteringsbas
3	Kundens sektor: — Hushåll (S.14) — Andra icke-finansiella kunder, utom hushåll
4	Kundens land”

f) Del 5 ska ändras på följande sätt:

i) Rubriken ska ersättas med följande:

”Uppgifter om värdepapper med ISIN-kod som är emitterade av hemmahörande i euroområdet och förvaras åt kunder med hemvist i medlemsstater utanför euroområdet eller utanför unionen”.

ii) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”Förvaringsinstitut ska lämna uppgifter för fälten i nedanstående tabell för varje värdepapper som har emitterats av hemmahörande i euroområdet och som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepappers-kategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) och som de förvarar åt kunder med hemvist i medlemsstater utanför euroområdet eller utanför unionen.”

iii) Fälten 2b, 3 och 4 i tabellen ska ersättas med följande:

”2b	Rapporteringsbas
3	Kundens sektor (*): — Offentlig förvaltning och centralbank — Andra kunder, utom offentlig förvaltning och centralbanken
4	Kundens land

(*) I detta fall tillämpas sektorsklassificeringen i 2008 års system för nationalräkenskaper (SNA) eftersom ENS 2010 inte är tillämpligt.”

g) Del 6 ska utgå.

h) Del 7 ska ersättas med följande:

”DEL 7

Uppgifter om innehav av värdepapper utan ISIN-kod

För varje värdepapper som inte har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) ska uppgifter för fälten i nedanstående tabell lämnas av finansiella investerare som hör till monetära finansinstitut, investeringsfonder och värdepapperiseringsinstitut eller försäkringsbolag samt förvaringsinstitut. Rapporteringen ska ske i enlighet med följande regler och i överensstämmelse med definitionerna i bilaga II:

a) För investerare som rapporterar uppgifter om sina värdepappersinnehav får kvartalsvisa eller månadsvisa uppgifter lämnas enligt något av följande alternativ:

i) Uppgifter för fält 1–4 (uppgifter får lämnas för fält 5 i stället för fälten 2 och 4), för fälten 6–13, och antingen för fält 14 eller för fälten 15 och 16, för referenskvartalet eller referensmånaden, värdepapper för värdepapper med ett identifieringsnummer som CUSIP eller SEDOL, ett NCB-identifieringsnummer osv.

ii) Aggregerade uppgifter för fälten 2–4 (uppgifter får lämnas för fält 5 i stället för fälten 2 och 4), för fälten 6–13, och antingen uppgifter för fält 14 eller för fälten 15 och 16, för referenskvartalet eller referensmånaden.

Den berörda nationella centralbanken får kräva att MFI även rapporterar uppgifter för fält 17.

Uppgifter som investerare ska rapportera om sina innehav av värdepapper

Fält	Beskrivning
1	Identifieringskod för värdepapper (NCB-identifieringskod, CUSIP, SEDOL osv.)
2	Antal enheter eller aggregerat nominellt värde ([1])
3	Rapporteringsbas
4	Pris
5	Marknadsvärde
6	Instrument: — Kortfristiga skuldebrev (F.31) — Långfristiga skuldebrev (F.32) — Noterade aktier (F.511) — Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521) — Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)
7	Sektor eller undersektor av investerare som lämnar uppgifter om egna värdepappersinnehav: — Centralbanken (S.121) — Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) — Penningmarknadsfonder (S.123) — Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124) — Finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner — Försäkringsbolag (S.128)
8	Emittentsektor eller emittentdelsektor: — Centralbanken (S.121) — Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) — Penningmarknadsfonder (S.123) — Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125) — Finansiella servicebolag (S.126) — Koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127) — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) ([2]) — Hushåll (S.14) — Hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15)
9	Portföljinvestering eller direktinvestering

Fält	Beskrivning
10	Emittenter fördelade efter land
11	Valuta som värdepapperet registrerats i
12	Emissionsdag
13	Förfallodag
14	Finansiella transaktioner
15	Justeringar för omvärdering
16	Andra volymförändringar
17	Värdepapper emitterat av innehavaren

([1]) För aggregerade uppgifter: antal enheter eller aggregerat nominellt värde som har samma pris (se fält 4).
([2]) Om det finns tillgängliga uppgifter, ska delsektorerna ”statlig förvaltning” (S.1311), ”delstatlig förvaltning” (S.1312), ”kommunal förvaltning” (S.1313) och ”sociala trygghetsfonder” (S.1314) särredovisas.

b) För förvaringsinstitut som lämnar uppgifter om värdepapper som de förvarar åt inhemska finansiella kunder som inte behöver rapportera sina värdepappersinnehav och åt icke-finansiella kunder får kvartalsvisa eller månadsvisa uppgifter lämnas enligt något av följande alternativ:

i) uppgifter för fält 1–4 (uppgifter får lämnas för fält 5 i stället för fälten 2 och 4), för fälten 6–14, och antingen för fält 15 eller för fälten 16 och 17, för referenskvartalet eller referensmånaden, värdepapper för värdepapper med ett identifieringsnummer som CUSIP eller SEDOL, ett NCB-identifieringsnummer osv., eller

ii) aggregerade uppgifter för fälten 2–4 (uppgifter får lämnas för fält 5 i stället för fälten 2 och 4), för fälten 6–14, och antingen uppgifter för fält 15 eller för fälten 16 och 17, för referenskvartalet eller referensmånaden.

Förvaringsinstitut som rapporterar försäkringsbolags innehav i enlighet med artikel 3.2 a måste även rapportera uppgifter för fälten 18 eller 19.

Uppgifter som ska rapporteras av förvaringsinstitut

Fält	Beskrivning
1	Identifieringskod för värdepapper (NCB-identifieringskod, CUSIP, SEDOL osv.)
2	Antal enheter eller aggregerat nominellt värde ([1])
3	Rapporteringsbas
4	Pris
5	Marknadsvärde

Fält	Beskrivning
6	Instrument: — Kortfristiga skuldebrev (F.31) — Långfristiga skuldebrev (F.32) — Noterade aktier (F.511) — Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521) — Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)
7	Sektor eller undersektor av kunder som rapporteras av förvaringsinstitut: — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125), finansiella servicebolag (S.126) och koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127), exklusive finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) [2] — Hushåll och hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.14+S.15) [3]
8	Emittentsektor eller emittentdelsektor: — Centralbanken (S.121) — Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) — Penningmarknadsfonder (S.123) — Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125) — Finansiella servicebolag (S.126) — Koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127) — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) — Hushåll (S.14) — Hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15)
9	Portföljinvestering eller direktinvestering
10	Investerare fördelade efter land
11	Emittenter fördelade efter land
12	Valuta som värdepapperet registrerats i
13	Emissionsdag
14	Förfallodag

Fält	Beskrivning
15	Finansiella transaktioner
16	Justeringar för omvärdering
17	Andra volymförändringar
18	Kundinstitut
19	Kundinstitutet omfattas av direktrapportering

(1) För aggregerade uppgifter: antal enheter eller aggregerat nominellt värde som har samma pris (se fält 4).
(2) Om det finns tillgängliga uppgifter, ska delsektorerna ”statlig förvaltning” (S.1311), ”delstatlig förvaltning” (S.1312), ”kommunal förvaltning” (S.1313) och ”sociala trygghetsfonder” (S.1314) särredovisas.
(3) Om det finns tillgängliga uppgifter, ska delsektorerna ”hushåll” (S.14) och ”hushållens icke-vinstdrivande organisationer” (S.15) särredovisas.”

i) Del 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska den första meningen ersättas med följande:

”För varje värdepapper som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) ska årsvisa uppgifter för fälten i nedanstående tabell lämnas av försäkringsbolagen med hänvisning till egna innehav av värdepapper.”

ii) Tabellen ska ersättas med följande:

”Fält	Beskrivning
1	ISIN-kod
2	Antal enheter eller aggregerat nominellt värde
2b	Rapporteringsbas
3	Marknadsvärde
4	Geografisk uppdelning efter innehavare (individuella EES-länder, icke EES-länder)
5	Instrument: — Kortfristiga skuldebrev (F.31) — Långfristiga skuldebrev (F.32) — Noterade aktier (F.511) — Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521) — Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)

”Fält	Beskrivning
6	Emittentsektor eller emittentdelsektor: — Centralbanken (S.121) — Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) — Penningmarknadsfonder (S.123) — Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125) — Finansiella servicebolag (S.126) — Koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127) — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) — Hushåll (S.14) — Hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15)
7	Emittenter fördelade efter land
8	Valuta som värdepapperet registrerats i”

iii) Följande kapitel 2 ska införas:

”KAPITEL 2: GRUPPDATA

DEL 1

Uppgifter om innehav av värdepapper med ISIN-kod

Uppgiftslämnare av gruppdata ska lämna uppgifter för fälten i nedanstående tabell för varje värdepapper som har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) och som innehas av gruppen. Rapporteringen ska ske i enlighet med följande regler och i överensstämmelse med definitionerna i bilaga II:

a) Uppgifter rapporteras för fälten 1–8 och 12–30.

b) Uppgifter rapporteras för fälten 31–33 och 35–37 om internmetoden (IRB) används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.

c) Uppgifter rapporteras för fälten 34–37 om internmetoden (IRB) inte används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.

Den berörda nationella centralbanken kan också välja att kräva att uppgiftslämnare av gruppdata lämnar uppgifter för fälten 9–11 och, om detta inte redan framgår av punkterna a eller b, fälten 31–37.

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå ([1]) (G = grupp/E = enhet)
1. Information om innehavare		
1	Innehavarens ID-kod	E
2	Innehavarens LEI-kod (identifieringskod för juridiska personer)	E

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå (1) (G = grupp/E = enhet)
3	Innehavarens namn	E
4	Innehavarens land	E
5	Innehavarens sektor	E
6	ID-kod för innehavarens direkta moderbolag	E
2. Information om instrument		
7	ISIN-kod	E
8	Antal enheter eller aggregerat nominellt värde	E
9	Rapporteringsbas	E
10	Marknadsvärde	E
11	Emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)	G
12	Emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller redovisning)	G
3. Information om redovisning och risk		
13	Status för anstånd och omförhandling	G
14	Datum avseende status för anstånd och omförhandling	G
15	Instrumentets prestationsstatus	G
16	Datum för instrumentets prestationsstatus	G
17	Emittentens fallissemangsstatus	G
18	Datum för emittentens fallissemangsstatus	G
19	Instrumentets fallissemangsstatus	G
20	Datum för instrumentets fallissemangsstatus	G
21	Redovisningsstandard	G och E
22	Redovisat värde	E
23	Typ av nedskrivning	E
24	Metod för att bedöma värdeminskning	E

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå ([1]) (G = grupp/E = enhet)
25	Ackumulerad nedskrivning	E
26	Inteckningskällor	E
27	Redovisningsklassificering av instrument	E
28	Tillsynsportfölj	E
29	Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk	E
30	Kumulativa återvinningar sedan fallissemang	E
31	Sannolikhet för att emittenten fallerar (PD)	G
32	Förlust vid fallissemang (LGD) under nedgång	G
33	Förlust vid fallissemang (LGD) under normala ekonomiska förhållanden	G
34	Riskvikt	G
35	Exponeringsbelopp (även kallat exponering vid fallissemang)	E
36	Kapitalberäkningsmetod för tillsynsändamål	E
37	Exponeringsklass	E

([1]) Om undantaget enligt artikel 4a.3 tillämpas, bör de fält som avser rapporteringen enhet per enhet rapporteras i enlighet med de nationella regler som uppställs av den nationella centralbank som beviljat undantaget och säkerställa att uppgifterna är homogena avseende de obligatoriska uppdelningarna.

DEL 2

Uppgifter om innehav av värdepapper utan ISIN-kod

Överordnade enheter i uppgiftslämnande grupper ska lämna uppgifter för fälten i nedanstående tabell för varje värdepapper som inte har tilldelats en ISIN-kod klassificerad i värdepapperskategorin ”skuldebrev” (F.31 och F.32), ”noterade aktier” (F.511) eller ”aktier/andelar i investeringsfonder” (F.521 och F.522) och som innehas av gruppen. Rapporteringen ska ske i enlighet med följande regler och i överensstämmelse med definitionerna i bilaga II:

a) Uppgifter för fälten 1–7, 11 och 13–52 ska rapporteras värdepapper för värdepapper med ett identifieringsnummer som CUSIP, SEDOL eller ett NCB-identifieringsnummer osv.

b) Uppgifter rapporteras för fälten 53–55 och 57–59 om IRB-metoden används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.

c) Uppgifter rapporteras för fälten 56–59 om IRB-metoden inte används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.

Den berörda nationella centralbanken kan kräva att uppgiftslämnare av gruppdata även lämnar uppgifter för fälten 8–10, 12 och, om detta inte redan omfattas av punkterna b eller c, fälten 53–59.

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå (1) (G = grupp/E = enhet)
1. Information om innehavare		
1	Innehavarens ID-kod	E
2	Innehavarens LEI-kod (identifieringskod för juridiska personer)	E
3	Innehavarens namn	E
4	Innehavarens land	E
5	Innehavarens sektor	E
6	ID-kod för innehavarens direkta moderbolag	E
2. Information om instrument		
7	Identifieringskod för värdepapper (NCB-identifieringskod, CUSIP, SEDOL osv.)	E
8	Antal enheter eller aggregerat nominellt värde	E
9	Rapporteringsbas	E
10	Pris	E
11	Marknadsvärde (2)	E
12	Emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)	G
13	Emittenten är del av den rapporterande gruppen (vad gäller redovisning)	G
14	Instrument: — Kortfristiga skuldebrev (F.31) — Långfristiga skuldebrev (F.32) — Noterade aktier (F.511) — Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521) — Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)	E
15	Valuta som värdepapperet registrerats i	E
16	Emissionsdag	E
17	Förfallodag	E
18	Primär tillgångsklassificering	E
19	Typ av värdepapperisering av tillgångar	E

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå ([1]) (G = grupp/E = enhet)
20	Värdepappersstatus	E
21	Datum för värdepappersstatus	E
22	Betalningsdröjsmål för instrumentet	E
23	Datum för betalningsdröjsmål för instrumentet	E
24	Instrumentkategorins förmånsrätt	E
25	Säkerhetens geografiska belägenhet	E
26	Borgensmannens ID-kod	E
27	Emittentens ID-kod	E
28	Emittentens LEI-kod (identifieringskod för juridiska personer)	E
29	Emittentens namn	E
30	Emittenten fördelad efter länder	E
31	Emittentsektor eller emittentdelsektor: — Centralbanken (S.121) — Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanken (S.122) — Penningmarknadsfonder (S.123) — Investeringsfonder, utom penningmarknadsfonder (S.124) — Andra finansförmedlare, utom försäkringsbolag och pensionsinstitut (S.125) — Finansiella servicebolag (S.126) — Koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127) — Försäkringsbolag (S.128) — Pensionsinstitut (S.129) — Icke-finansiella bolag (S.11) — Offentlig förvaltning (S.13) ([3]) — Hushåll (S.14) — Hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15)	E
32	Emittentens Nace-sektor	E
33	Enhetens status	E
34	Datum för enhetens status	E

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå (1) (G = grupp/E = enhet)
3. Information om redovisning och risk		
35	Status för anstånd och omförhandling	G
36	Datum avseende status för anstånd och omförhandling	G
37	Instrumentets prestationsstatus	G
38	Datum för instrumentets prestationsstatus	G
39	Emittentens fallissemangsstatus	G
40	Datum för emittentens fallissemangsstatus	G
41	Instrumentets fallissemangsstatus	G
42	Datum för instrumentets fallissemangsstatus	G
43	Redovisningsstandard	G och E
44	Redovisat värde	E
45	Typ av nedskrivning	E
46	Metod för att bedöma värdeminskning	E
47	Ackumulerad nedskrivning	E
48	Inteckningskällor	E
49	Redovisningsklassificering av instrument	E
50	Tillsynsportfölj	E
51	Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk	E
52	Kumulativa återvinningar sedan fallissemang	E
53	Sannolikhet för att emittenten fallerar (PD)	G
54	LGD under nedgång	G

Fält	Beskrivning	Rapporteringsnivå ([1]) (G = grupp/E = enhet)
55	Förlust vid fallissemang (LGD) under normala ekonomiska förhållanden	G
56	Riskvikt	G
57	Exponeringsbelopp (även kallat exponering vid fallissemang)	E
58	Kapitalberäkningsmetod för tillsynsändamål	E
59	Exponeringsklass	E

([1]) Om undantaget enligt artikel 4a.3 tillämpas, bör de fält som avser rapporteringen enhet per enhet rapporteras i enlighet med de nationella regler som uppställs av den nationella centralbank som beviljat undantaget och säkerställa att uppgifterna är homogena avseende de obligatoriska uppdelningarna.
([2]) Alternativa approximeringar (t.ex. redovisat värde) får användas som ”bästa möjliga uppgift” om något marknadsvärde inte kan anges.
([3]) Om det finns tillgängliga uppgifter, ska delsektorerna ”statlig förvaltning” (S.1311), ”delstatlig förvaltning” (S.1312), ”kommunal förvaltning” (S.1313) och ”sociala trygghetsfonder” (S.1314) särredovisas.”

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I del 2 ska sektor och definition 7 i tabellen ersättas med följande:

”7. Värdepapperiseringsinstitut (S.125A)	Värdepapperiseringsinstitut är företag som genomför värdepapperiseringstransaktioner. De värdepapperiseringsinstitut som uppfyller kriterierna för en institutionell enhet klassificeras i S.125, annars behandlas de som en integrerad del av moderbolaget.”

b) Del 4 ska ändras på följande sätt:

i) Den nionde rutan i tabellen ska ersättas med följande:

”Rapporteringsbas”

ii) Följande definitioner ska läggas till i tabellen:

”Emissionsdag	Den dag då emittenten levererar värdepapperen till underwritern mot betalning. Detta är dagen då värdepapperen för första gången kan levereras till investerarna. För avskilda kuponger anger denna kolumn den dag då kupongen/kapitalbeloppet avskiljs.
Förfallodag	Den dag då skuldinstrumentet löses in.
Värdepapper emitterat av innehavaren	Anger huruvida värdepapperet har emitterats av innehavaren.
Primär tillgångsklassificering	Klassificering av instrumentet.
Typ av värdepapperisering av tillgångar	Typ av tillgång som utgör säkerhet.
Säkerhetens status	Tilläggsattribut som anger värdepapperets status: det kan ange huruvida instrumentet är aktivt eller t.ex. har fallerat, förfallit eller lösts in i förtid.

Datum för värdepappersstatus	Det datum då säkerhetens status, som rapporterats under ”Säkerhetens status”, uppstod.
Betalningsdröjsmål för instrumentet	Sammanlagt belopp för kapital, ränta och eventuell avgift som är utestående på referensdagen, som avtalsenligt förfaller till betalning och som inte har betalats (och som därmed har förfallit till betalning). Detta belopp ska alltid rapporteras. Om instrumentet inte hade förfallit till betalning på referensdagen, ska siffran 0 rapporteras.
Datum för betalningsdröjsmål för instrumentet	Det datum då instrumentet förföll i enlighet med del 2.48 i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (*). Detta är det första datum för vilket instrumentet har ett obetalt belopp på referensdagen, och ska rapporteras om instrumentet har förfallit till betalning på referensdagen.
Instrumentkategorins förmånsrätt	Instrumentkategorins förmånsrätt anger huruvida instrumentet garanteras, dess rangordning och huruvida det är säkrat.
Säkerhetens geografiska belägenhet	Säkerhetens geografiska fördelning
Borgensmannens ID-kod	En standardiserad kod som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som ger borgenären ett unikt ID och informerar om vilken typ av ID-kod som används, t.ex. LEI-kod, EU-identifieringskod eller nationell identifieringskod.

(*) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).”

c) Följande delar 5, 6, 7 och 8 ska införas:

”DEL 5

Allmänna definitioner

Fält	Beskrivning
Identifieringskod för juridiska personer	En referenskod enligt Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) standard ISO 17442, som tilldelas en juridisk person som behöver en LEI-kod (identifieringskod för juridiska personer). LEI-koden möjliggör en unik identifiering på global nivå av enheter som behöver en identifieringskod för juridiska personer.
EU-identifieringskod	EU-identifieringskoden är en allmänt vedertagen identifieringskod, som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som gör det möjligt att entydigt fastställa en enhets identitet inom EU.
Nationell identifieringskod	Den nationella identifieringskoden är en allmänt vedertagen identifieringskod, som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som gör det möjligt att entydigt fastställa en enhets identitet inom dess hemvistland.
Konsolidering i stabilitetssyfte	Konsolidering i stabilitetssyfte avser omfattningen på den konsolidering som definieras i del ett avdelning II kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.
IFRS-standarder (International Financial Reporting Standards)	IFRS-standarden (International Financial Reporting Standards) enligt definitionen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 [1].

Fält	Beskrivning
Omfattningen av redovisningens konsolidering	Omfattningen av redovisningens konsolidering avser omfattningen på konsolideringen av finansiell rapportering enligt IFRS eller, om denna ej är tillämplig, andra nationella eller internationella standarder som är tillämpliga på de faktiska uppgiftslämnarna.
Nace-klassificering	Klassificering av motparter utifrån näringsgren enligt statistikklassifikationen Nace rev. 2 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 ([2]). Nace-kod betyder en två-, tre- eller fyrsiffrig Nace-kod enligt förordning (EG) nr 1893/2006.
Internmetoden	Internmetoden (IRB) används för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.
Rapporteringsnivå	Rapporteringsnivå beskriver huruvida uppgifter rapporteras enhet per enhet eller på gruppbasis enligt definitionen i artikel 1.23 och 1.24. Harmoniserade redovisnings- och konsolideringsprinciper bör användas, i samförstånd med den berörda nationella centralbanken, för uppgifterna som rapporteras på enhetsnivå, dvs. informationen på enhetsnivå bör i möjligaste mån följa gruppens redovisningsprinciper.
Referensdag	Den sista dagen under referensperioden som uppgifterna avser, dvs. utgången av kvartalet i enlighet med artikel 6a.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (EGT L 243, 11.9.2002, s. 1).
([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

DEL 6

Definition av innehavarnas attribut

Fält	Beskrivning
Innehavarens ID-kod	En standardiserad kod som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som ger innehavaren ett unikt ID och informerar om vilken typ av ID-kod som används, t.ex. EU-identifieringskod eller nationell identifieringskod.
ID-kod för innehavarens direkta moderbolag	En standardiserad kod som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som ger den direkta rättsliga enheten vilken innehavaren är en rättsligt beroende del av ett unikt ID och informerar om vilken typ av ID-kod som används, t.ex. LEI-kod, EU-identifieringskod eller nationell identifieringskod.
Emittenten är en del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)	Anger att värdepapperet emitterats av en enhet i samma grupp i linje med kraven på konsolidering i stabilitetssyfte.
Emittenten är en del av den rapporterande gruppen (vad gäller redovisning)	Anger att värdepapperet emitterats av en enhet i samma grupp i linje med kraven på konsolidering i redovisningssyfte.

DEL 7

Definition av emittentens attribut

Fält	Beskrivning
Emittentens ID-kod	En standardiserad kod som avtalats med den berörda nationella centralbanken, som ger emittenten ett unikt ID och informerar om vilken typ av ID-kod som används, t.ex. EU-identifieringskod eller nationell identifieringskod.
Enhetens status	Tilläggsattribut för information om den emitterande enhetens status, inklusive fallissemangsstatus och information om orsakerna till att enheten kan omfattas av fallissemang i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013, tillsammans med annan information om den emitterande enhetens status, t.ex. huruvida den fusionerat eller köpts upp, etc.
Datum för enhetens status	Det datum då enhetens status förändrades.

DEL 8

Definition av attribut relaterade till redovisning och risk

Fält	Beskrivning
Status för anstånd och omförhandling	Identifiering av instrument med anstånd samt omförhandlade instrument.
Datum avseende status för anstånd och omförhandling	Det datum då anstånds- eller omförhandlingsstatus, som har rapporterats under status för anstånd och omförhandling, uppstod.
Instrumentets prestationsstatus	Identifiering av nödlidande instrument i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
Datum för instrumentets prestationsstatus	Det datum då prestationsstatus såsom rapporteras under instrumentets prestationsstatus uppstod eller förändrades.
Emittentens fallissemangsstatus	Information om emittentens fallissemangsstatus i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013.
Datum för emittentens fallissemangsstatus	Det datum då fallissemangsstatus enligt vad som rapporteras under ”emittentens fallissemangsstatus” uppstod eller förändrades.
Instrumentets fallissemangsstatus	Information om instrumentets fallissemangsstatus i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013.
Datum för instrumentets fallissemangsstatus	Det datum då fallissemangsstatus enligt vad som rapporteras under ”instrumentets fallissemangsstatus” uppstod eller förändrades.
Redovisningsstandard	Redovisningsstandard som används av uppgiftslämnaren.

Fält	Beskrivning
Redovisat värde	Bokfört värde i enlighet med bilaga V till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
Typ av nedskrivning	Typ av nedskrivning i enlighet med de tillämpade redovisningsstandarderna.
Metod för att bedöma värdeminskning	Metod för att bedöma värdeminskningen, om instrumentet omfattas av nedskrivning i enlighet med de tillämpade redovisningsstandarderna. Man skiljer mellan kollektiva och individuella metoder.
Ackumulerad nedskrivning	Förlustavsättningsbelopp som utgör motvärden eller har allokerats till instrumentet på referensdagen. Detta dataattribut gäller för instrument som omfattas av nedskrivning enligt den tillämpade redovisningsstandarden.
Inteckningskällor	Typ av transaktion där exponeringen är intecknad i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. En tillgång ska behandlas som intecknad om den är pantsatt eller om den är föremål för någon form av arrangemang för att säkra eller kreditförstärka ett instrument från vilket den inte fritt kan återtas.
Redovisningsklassificering av instrument	Redovisningsportfölj där instrumentet registreras enligt den redovisningsstandard som tillämpas av uppgiftslämnaren.
Tillsynsportfölj	Klassificering av exponeringar mellan handelslagret och utanför handelslagret. Instrument i handelslager enligt definitionen i artikel 4.1 led 86 i förordning (EU) nr 575/2013.
Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk	Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk i enlighet med del 2.46 i bilaga V till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.
Kumulativa återvinningar sedan fallissemang	Det totala belopp som har återvunnits sedan fallissemangsdatum.
Sannolikhet för att emittenten fallerar	Emittentens sannolikhet för fallissemang under en ettårsperiod, fastställt i enlighet med artiklarna 160, 163, 179 och 180 i förordning (EU) nr 575/2013.
Förlust vid fallissemang under nedgång	Kvoten av det belopp som skulle kunna gå förlorat på en exponering under ekonomisk nedgång till följd av ett fallissemang under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget, i enlighet med artikel 181 i förordning (EU) nr 575/2013.
Förlust vid fallissemang under normala ekonomiska förhållanden	Kvoten av det belopp som skulle kunna gå förlorat på en exponering under normala ekonomiska förhållanden till följd av ett fallissemang under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget.
Riskvikt	Riskvikter som är kopplade till exponeringen i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.
Exponeringsbelopp (även kallat exponering vid fallissemang)	Exponeringsvärde efter kreditriskreducerande metoder och kreditkonverteringsfaktorer i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

Fält	Beskrivning
Kapitalberäkningsmetod för tillsynsändamål	Fastställande av metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp med avseende på artikel 92.3 a och f i förordning (EU) nr 575/2013.
Exponeringsklass	Exponeringsklass definierad i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.”

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2016/1385

av den 1 oktober 2014

om det statliga stöd SA.27408 (C 24/10) (f.d. NN 37/10, f.d. CP 19/09) som Kastilien-La Manchas myndigheter har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha

[delgivet med nr C(2014) 6846]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av deras synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 14 januari 2009 mottog kommissionen ett klagomål från Radiodifusión Digital SL (nedan kallat *Radiodifusión*) och den 18 maj 2009 ett klagomål från SES Astra SA (nedan kallat *Astra*). Båda klagomålen gällde en stödordning som de spanska myndigheterna hade antagit i samband med övergången från analog till digital television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Spanien. Den ifrågasatta stödordningen har sitt ursprung i lag 10/2005 av den 14 juni 2005 om brådskande åtgärder för att främja digital markbunden television, liberalisering av kabeltelevision och stöd för pluralism ([1]). Annan lagstiftning som antagits rörande övergången till digital markbunden television är bland annat kungligt dekret 944/2005 av den 29 juli 2005 om godkännande av den nationella tekniska planen för digital markbunden television (nedan kallad *den nationella tekniska planen*) ([2]), kungligt dekret 945/2005 av den 29 juli 2005 om godkännande av allmänna bestämmelser för att tillhandahålla digitala markbundna televisionstjänster, förordning ITC 2476/2005 av den 29 juli 2005 om godkännande av tekniska bestämmelser och föreskrifter för att tillhandahålla digitala markbundna televisionstjänster och kungligt dekret 920/2006 av den 28 juli 2006 om godkännande av allmänna bestämmelser för att tillhandahålla radio- och kabeltelevisionssändningar.

(2) Åtgärderna rör hela Spaniens territorium. Kommissionen inledde dock två olika förfaranden, ett för Spanien med undantag för regionen Kastilien-La Mancha och ett förfarande som specifikt rörde regionen Kastilien-La Mancha. Den statliga stödåtgärden är densamma i båda fallen och ger upphov till samma farhågor, men ärendet Kastilien-La Mancha rör vissa särskilda frågor som är av ringa (eller ingen) vikt för det allmänna fallet. Klagomålet från Radiodifusión rör endast Kastilien-La Mancha eftersom Kastilien-La Manchas regionala regering genomförde stödordningen på ett annat sätt än enligt den modell som tillämpats i de andra regionerna, och i Kastilien-La Manchas fall var det dessutom nödvändigt att göra en djupgående bedömning av en ekonomisk undersökning.

([1]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/06/15/pdfs/A20562-20567.pdf
([2]) http://www.boe.es/boe/dias/2005/07/30/pdfs/A27006-27014.pdf

(3) Kommissionen inledde det formella granskningsförfarandet den 29 september 2010 för båda ärendena, och hävdade att den statliga stödordningen var diskriminerande mellan plattformsoperatörerna. Kommissionens beslut om att inleda den formella granskningen (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*) offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 11 december 2010 ([3]). Synpunkter mottogs från följande tre berörda parter: Radiodifusión den 11 januari 2011 och Abertis och Astra den 4 februari 2011.

(4) Den 19 januari och den 9 februari 2011 översände kommissionen dessa synpunkter till Spanien, som gavs tillfälle att bemöta dem. Den 18 februari och den 8 mars 2011 lämnade Konungariket Spaniens ständiga representation in synpunkter från Kastilien-La Manchas regionala regering (*Junta de Comunidades de Castilla-La Mancha*, nedan kallad *JCCM*) på de synpunkter som inkommit från tredje parter. Den 27 maj 2011 och den 9 augusti 2012 sände kommissionen begäran om upplysningar till Spanien, som Spanien (JCCM) besvarade den 10 juni 2011 respektive den 10 september 2012. Den 20 augusti 2011 sände kommissionen en begäran om upplysningar till Radiodifusión, som besvarades den 29 september 2011. Den 14 oktober 2011, den 15 november 2011 och den 6 december 2012 lämnade JCCM kompletterande information på eget initiativ. Den 18 maj 2011 höll kommissionen dessutom ett möte med de spanska myndigheterna och JCCM.

(5) Den 15 maj 2013 lämnade JCCM information om anordnandet av ett anbudsförfarande för drifts- och underhållsstöd. Den 20 december 2013 lämnade JCCM upplysningar om pågående sanktionsförfaranden i Spanien mot Radiodifusión och dess moderbolag Ingest, samt synpunkter på de pågående diskussionerna mellan kommissionen och de spanska myndigheterna angående det statliga stödärendet SA 28599. Den 6 juni 2014 lämnade JCCM synpunkter för att visa att dess åtgärder var förenliga med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi och att den uppfyllde EU:s regler om offentliga upphandlingar. Dessutom har flera informationsutbyten om resultatet av undersökningar genomförts mellan kommissionen och JCCM.

(6) Den 20 juni 2013 antog kommissionen ett slutligt negativt beslut om statligt stöd SA 28599 till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Spanien (utanför Kastilien-La Mancha) ([4]).

2. **BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN**

2.1 BAKGRUND

2.1.1 **De klagande**

(7) Radiodifusión är en lokal plattformsoperatör för telekommunikation och markbunden television som är registrerad hos den spanska tillsynsmyndigheten för telekommunikationer (*Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones*, nedan kallad *CMT*) för drift av ett offentligt telenät och tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster, särskilt radio- och televisionssändningar.

(8) Radiodifusión klagade över att finansieringsordningarna i Kastilien-La Mancha inriktades på plattformsoperatörer som redan driver nät med nationell täckning. På så sätt uteslöts alla alternativa nät (dvs. lokala nätoperatörer). Enligt Radiodifusión hindrade den ifrågasatta ordningen både den faktiska konkurrensen på lokal nivå och eventuell konkurrens på regional och nationell nivå.

(9) Radiodifusión hävdade också att merparten av de medel som investerades av regionen Kastilien-La Mancha inte användes för att uppgradera befintliga analoga sändningsstationer, utan för att anlägga nya. Till stöd för sitt påstående jämförde Radiodifusión förteckningen över kommuner som mottog medel med förteckningen över kommuner som hade en analog sändningsstation. Cirka 80 % av de kommuner som mottog medel hade ingen analog sändningsstation innan ordningen infördes. Radiodifusión betonade också att digitaliseringen av det markbundna nätet i sig inte var en tillräcklig anledning att anlägga ytterligare stationer i stor skala. De medel som hade öronmärkts för en sådan uppgradering var därför oproportionerligt stora.

([3]) EUT C 335, 11.12.2010, s. 8.
([4]) Kommissionens beslut 2014/489/EU av den 19 juni 2013 om det statliga stöd SA.28599 (C 23/10 [f.d. NN 36/10, f.d. CP 163/09]) som Konungariket Spanien har genomfört till förmån för utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden (utanför Kastilien-La Mancha) (EUT L 217, 23.7.2014, s. 52).

(10) Av ovanstående drog Radiodifusión slutsatsen att det verkliga syftet med bidragen inte bara var att digitalisera det befintliga nätet, utan att anlägga ett större och bättre nät för att ge de etablerade operatörerna (främst Telecom CLM och Abertis) möjlighet att konkurrera mer aktivt på marknaden för lokalsändningar och mobila televisionssändningar. Under dessa omständigheter ansåg Radiodifusión att öppna och insynsvänliga förfaranden för tilldelningen av bidrag borde ha inletts, eftersom vilken nätoperatör som helst skulle ha kunnat anlägga de nya stationerna. Radiodifusión påpekar därför också att det finns en snedvridning på marknaden för nätoperatörer.

(11) Den andra klagande är satellitplattformsoperatören Astra. Astra grundades 1985 och var den första privata satellitoperatören i Europa. Företaget har ett omfattande utbud av sändnings- och bredbandslösningar för kunder inom och utanför Europa. Astra sänder radio och television direkt till miljontals hushåll och tillhandahåller internet och nättjänster för offentliga och privata användare.

(12) Astra hävdar att åtgärderna kränker principen om teknikneutralitet, eftersom åtgärderna endast stöder markbunden överföring för digitalisering. För att visa att en satellitplattform skulle vara ett verkligt alternativ hänvisar Astra särskilt till fallet Kantabrien. I januari 2008 inledde den regionala regeringen i Kantabrien ett anbudsförfarande för utvidgning av täckningen av digital television för hela Kantabriens territorium. Den valde sedan Astra för att tillhandahålla kostnadsfria kanaler via sin plattform. I november 2008 avslutade dock den regionala regeringen detta avtal. Enligt Astra avslutade myndigheterna avtalet enbart för att de hade fått veta att den centrala regeringen skulle finansiera uppgraderingen av det analoga markbundna nätet. I en skrivelse av den 7 november 2008 förklarade faktiskt de kantabriska myndigheterna att orsaken till att avtalet avslutades var att den centrala regeringen under tiden hade fattat beslut rörande utvidgning av täckningen av digital television till att omfatta hela Spanien ([5]). Enligt den klagande visar fallet Kantabrien således för det första att Astra kunde konkurrera på den marknaden och för det andra att den centrala regeringens beslut gjorde detta omöjligt.

2.1.2 **Sektorn**

(13) Detta ärende gäller radio- och tv-sektorn, inom vilken många aktörer är verksamma på de olika nivåerna i produktkedjan för sändningstjänster.

(14) Sändningsföretag är de aktörer som köper in eller själva producerar tv-program och sammanför dem i kanaler. Kanalerna förmedlas till allmänheten genom olika plattformar (t.ex. satellit, digital markbunden television, kabeltv eller IPTV, dvs. television distribuerad över IP-nät). I Spanien räknas dessa tjänster enligt lag som allmännyttiga tjänster och tillhandahålls både av statsägda sändningsföretag (RTVE) och privata sändningsföretag som har koncessioner från staten ([6]). Dessa så kallade kostnadsfria kanaler kan ses gratis av tittarna. För att garantera att befolkningen faktiskt kan utnyttja dessa allmännyttiga tjänster innehåller lagstiftningen bestämmelser om skyldigheter rörande minimitäckning både när det gäller statsägda sändningsföretag och privata operatörer som har koncession. De statsägda sändningsföretagen måste täcka minst 98 % av den spanska befolkningen och de privata sändningsföretagen måste täcka minst 96 %. I Spanien har de nationella sändningsföretagen inte ett eget nationellt sändningsnät. Därför ingår de avtal med plattformsoperatörer för sändning av programinnehåll och för att uppfylla skyldigheterna rörande täckning.

(15) Leverantörer av telekommunikationsutrustning är tillverkare eller installatörer av infrastruktur och utrustning som behövs för att bygga upp de olika plattformarna.

(16) Plattformsoperatörer (eller nätoperatörer) är privata eller statligt kontrollerade enheter som driver den infrastruktur som behövs för att överföra och sända kanalernas signaler. Under televisionens tidiga dagar fanns endast den analoga markbundna plattformen att tillgå. I takt med teknikens utveckling har flera plattformar blivit tillgängliga på marknaden – satellit, kabel och på sistone även IPTV ([7]), som förmedlar tv-signalen via bredband.

([5]) Astra överklagade avtalets avslutande inför en förstainstansrätt i Santander (ärende nr 1728/2009), som den 23 december 2011 slog fast att de kantabriska myndigheterna skulle ersätta Astra för omotiverat avslutande av avtalet. Rätten kunde inte konstatera något avtalsbrott från Astras sida som skulle motivera att avtalet avslutades. Enligt rätten var beslutet från den spanska centrala regeringen om att utveckla den nationella strategin för digital markbunden television ett av skälen till att avtalet avslutades. Se dom 000313/2011 från förstainstansrätten i Santander.

([6]) Koncessionen omfattar tilldelning av en frekvens för markbunden sändning.

([7]) *Internet Protocol Television* (IPTV) är ett begrepp som betyder att tv- och videosignaler förmedlas elektroniskt via internet.

(17) Markbunden sändning innebär att tv-signalen förmedlas från en studio till en sändningsstation (head-end) som i regel tillhör och drivs av en nätoperatör. Därefter överförs och distribueras signalen från sändningsstationen (head-end) till sändningsstationer (t.ex. en mast) som drivs av en nätoperatör. I vissa fall förmedlas signalen via satellit. Slutligen sänds signalen från sändningsstationen till mottagarna. För digitalisering av det analoga markbundna nätet krävs att marksändarna byts ut. Den digitala signalen har dock sämre räckvidd än den analoga och den nya tekniken kräver därför ett mera finfördelat nät, och i vissa fall krävs det för utvidgningen av täckning också nya sändningsstationer. Mottagaren måste ha en avkodare, som redan kan vara integrerad i tv-apparaten.

(18) Vid satellitsändning förmedlas signalen till en sändningsstation (head-end) och därifrån till en satellit som sänder signalen till mottagarna. Alternativt kan signalen förmedlas direkt från en tv-studio till satelliten, förutsatt att studion har den utrustning som krävs. Mottagaren måste ha en parabolantenn och en avkodare. För att öka satellittäckningen i en region måste markutrustningen installeras hos mottagaren. I fråga om geografisk täckning kan satellitplattformen täcka nästan 100 % av det spanska territoriet, medan den markbundna plattformen täcker cirka 98 %.

2.1.3 **Bakgrund**

(19) Åtgärden i fråga måste granskas mot bakgrund av den digitalisering av sändningar som markbundna, satellitbundna eller kabelbundna plattformar har genomgått eller för närvarande genomgår. I jämförelse med analoga sändningar är fördelen med digitala sändningar att de har bättre sändningskapacitet tack vare effektivare användning av radiofrekvensspektrumet. Detta är särskilt viktigt när det gäller markbundna sändningar, där det tillgängliga frekvensspektrumet är begränsat. Sändningarna konkurrerar därför med mobiltelefonin om den knappa bandbredden. Satellitsändningarna har i det avseendet fördelen att de fungerar på ett helt annat frekvensband där det inte råder brist på frekvenser.

(20) Övergången från analog till digital television frigör en betydande mängd radiospektrum av hög kvalitet inom den s.k. digitala utdelningen, som därmed görs tillgänglig för elektroniska kommunikationstjänster. Denna digitala utdelning, särskilt frekvenserna 790–862 MHz (800 MHz-bandet), kan stärka den elektroniska kommunikationsindustrin, har stor betydelse för konkurrenskraft och tillväxt och medför många sociala och kulturella fördelar ([8]).

(21) Den digitala utdelningen kan fås antingen genom att övergå från markbunden till någon annan plattform eller genom att övergå från analog till digital markbunden sändning. Det är också tänkbart att kombinera olika plattformar ([9]).

(22) I fråga om markbundna sändningar är dock bristen på frekvenser ett problem som kvarstår även efter digitalisering. Kort efter det att övergången från analog till digital television slutförts i april 2010 måste den spanska regeringen omlokalisera sändningsföretag från 800 MHz-bandet till ett annat frekvensband ([10]). Omlokaliseringen av de multiplexer för digital markbunden television som tilldelats sändningsföretagen ledde till tilläggskostnader och därmed ytterligare statligt stöd som kommissionen för närvarande undersöker inom ramen för ett formellt granskningsförfarande ([11]).

([8]) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om hur den digitala utdelningen kan omvandlas till sociala fördelar och ekonomisk tillväxt (KOM(2009) 586) rekommenderas att medlemsstaterna använder 800 MHz-bandet för sändningstjänster med hög effekt och fullständigt genomför EU:s harmoniseringsbeslut senast det datum som man enas om på EU-nivå.

([9]) Se t.ex. statligt stöd i Frankrike nr 666/2009 – Ändring av stödordningen för digital markbunden television nr 111/2006, statligt stöd i Slovakien nr 671/2009 – Övergång till sändning av digital television i Slovakien, statligt stöd i Spanien SA 28685 (2011/NN) – Mottagning av digital television i Kantabrien. Det bör också noteras att det i de spanska avlägsna och mindre urbaniserade områden som undersökningen gäller (område II) inte alltid var möjligt att sända signalen via plattformen för digital markbunden television och att man därför valde satellitsändning för vissa områden, både för sändning mellan stationer och för sändning till vissa hushåll (närmare upplysningar lämnas i avsnitt 2.2.2). I detta beslut anses alla dessa anläggningar fortfarande vara markbundna.

([10]) Se Europaparlamentets och rådets beslut nr 243/2012/EU av den 14 mars 2012 om inrättande av ett flerårigt program för radiospektrumpolitik, särskilt artikel 6.4 (EUT L 81, 21.3.2012, s. 7).

([11]) Se kommissionens beslut i ärende SA.32619 – Ersättning för kostnader till följd av liberaliseringen av digital utdelning (EUT C 213, 19.7.2012, s. 41). Omorganiseringen av sändningar och spektrumanvändning var komplex, och Spanien begärde därför ett undantag från genomförandedatumet i artikel 6.4 i beslut nr 243/2012/EU.

(23) När det gäller tv-sändningar kommer digitala markbundna sändningar att förbli den främsta distributionsplattformen inom en överskådlig framtid, men bredbandsteknik, såsom nästa generations bredbandsnät (NGA), kommer sannolikt att bli ett viktigt alternativ som den ledande sändningstekniken. För närvarande omfattar den geografiska täckningen av sådana NGA-bredbandsnät dock inte hela Spanien.

(24) Det finns för närvarande fyra sändningsplattformar i Spanien: digital markbunden television (DVB-T), satellit (DVB-S), kabel (DVB-C) och IPTV. Digital markbunden television (DTT) är den huvudsakliga plattformen för kostnadsfria statliga och privata spanska kanaler ([12]). Den främsta operatören för det markbundna nätet är Abertis, som också kontrollerar satellitoperatören Hispasat. Det finns också ett antal lokala telekommunikationsoperatörer som använder DTT-signaler som i regel är sammankopplade med Abertis nationella nät. I Kastilien-La Mancha är Telecom CLM den främsta regionala operatören ([13]). Kanalerna för betaltelevision sänds främst via satellit, kabel och IPTV. Astra och Hispasat är de främsta satellitoperatörerna.

(25) För digitaliseringsprocessen och övergången från analog till digital television antog Spanien under 2005–2008 en rad lagstiftningsåtgärder rörande det markbundna nätet (se avsnitt 2.2). De spanska myndigheterna delade upp det spanska territoriet i tre skilda områden enligt följande:

i) Område I – som omfattar huvuddelen av den spanska befolkningen och där kostnaderna för övergången bars av sändningsföretagen – 96 % av territoriet för privata sändningsföretag och 98 % för statliga sändningsföretag. Eftersom sändningsföretagen bar kostnaderna beviljades område I inget statligt stöd.

ii) Område II – som omfattar 2,5 % av befolkningen och utgörs av mindre urbaniserade och avlägsna områden där man tidigare kunde ta emot statliga och privata kanaler via analog markbunden television. Eftersom en övergång till digital teknik kräver uppgradering av befintliga sändningsstationer och uppförande av nya stationer krävdes dock betydande investeringar i det markbundna nätet. De privata sändningsföretagen hade inte tillräckliga kommersiella intressen för att erbjuda tjänsten i område II och vägrade att ta på sig kostnaderna för digitaliseringen. De spanska myndigheterna inrättade därför den statliga stödordning som granskningen gäller för att uppgradera befintliga sändningsstationer och uppföra nya digitala stationer. Detta kallades allmänt ”utvidgning av täckningen för digital markbunden television” (dvs. utökning av täckningen utöver det som var obligatoriskt för kommersiella sändningsföretag).

iii) Område III – där det på grund av topografin inte är möjligt att tillhandahålla tv-tjänster via den markbundna plattformen, utan satellit måste användas i stället. Sändningen av kostnadsfria tv-signaler i område III tillhandahålls av Hispasat. Eftersom tv-sändningarna sker via satellit medför detta kostnader för konsumenterna, som måste skaffa parabolantenner och avkodare.

2.2 BESKRIVNING AV STÖDET

2.2.1 **Den allmänna åtgärden**

(26) Det stöd som är föremål för granskning baserar sig på ett komplext system av rättsliga bestämmelser som de spanska centrala myndigheterna har satt i kraft från och med 2005. På grundval av dessa bestämmelser beviljades statligt stöd för digital markbunden television i område II under åren 2008–2009 av de självstyrande regionerna och de kommunala myndigheterna. De sistnämnda kanaliserade medel från den centrala budgeten och sina respektive budgetar till mottagarna. Dessutom har de självstyrande regionerna sedan 2009 beviljat fortlöpande stöd för underhåll och drift av näten i område II.

(27) Regleringen av övergången till digital televisionsteknik inleddes när lag 10/2005 av den 14 juni 2005 antogs. I den fastställs behovet av att främja en övergång från analog till digital markbunden teknik och krav på att regeringen vidtar lämpliga åtgärder för att säkerställa denna övergång.

(28) I enlighet med detta godkände ministerrådet genom kungligt dekret 944/2005 den nationella tekniska planen, enligt vilken den analoga nedsläckningen i Spanien skulle ske den 3 april 2010 ([14]).

([12]) Cirka 26 kostnadsfria nationella kanaler och cirka 30 kostnadsfria regionala kanaler.
([13]) […]
([14]) I den fastställdes de privata sändningsföretagens skyldighet att fram till det datumet nå 96 % av befolkningen i sina respektive täckningsområden, och de statliga sändningsföretagen måste nå 98 % av befolkningen i sina täckningsområden. Inom område I måste sändningsföretagen täcka dessa procentandelar av befolkningen med markbunden digital television och måste själva stå för digitaliseringskostnaderna. Således behövdes inget statligt stöd.

(29) Vad gäller område II och område III omfattade tilläggsbestämmelse 12 i den nationella tekniska planen redan möjligheten att de lokala och regionala myndigheterna utökar täckningen till mellan 96 och 100 % av befolkningen. I detta avseende hänvisar den tekniska planen uttryckligen till digital *markbunden* television och innehåller sex villkor för hur de lokala myndigheterna kan genomföra utvidgningen. Enligt villkor e) måste den lokala installationen vara i överensstämmelse med den tekniska planen för digital markbunden television.

(30) Senare, den 7 september 2007, godkände ministerrådet den nationella planen för övergång till digital markbunden television (nedan kallad *övergångsplanen*) ([15]), som genomför den nationella tekniska planen. I övergångsplanen delades det spanska territoriet upp i 90 tekniska övergångsprojekt ([16]) och en tidsfrist fastställdes för nedsläckningen av analoga sändningar för vart och ett av dessa projekt.

(31) Den 29 februari 2008 antog ministeriet för industri, energi och turism (*Ministerio de Industria, Energía y Turismo*, nedan kallat *MIEyT*) ett beslut i syfte att förbättra infrastrukturerna för telekommunikationer och fastställa kriterier och fördelning av finansieringen för åtgärderna för att utveckla informationssamhället enligt Plan Avanza för 2008 ([17]). Budgeten enligt detta beslut uppgick till 558 miljoner euro och var avsedd dels för att utveckla bredband, dels för att digitalisera televisionen i Spaniens avlägsna och mindre urbaniserade områden som inte omfattades av de lagstadgade skyldigheter som gällde för kommersiella sändningsföretag ([18]). Digitaliseringen i dessa områden kallades allmänt ”utvidgning av täckningen”. Denna genomfördes därefter genom en rad tillägg till de befintliga ramavtalen ([19]) undertecknade av MIEyT och de självstyrande regionerna mellan juli och november 2008 (nedan kallade *tilläggen till ramavtalen från 2006*, offentliggjorda i Spaniens officiella tidning, separat för varje självstyrande region). I de flesta fall är dessa avtal formulerade på så sätt att digital markbunden teknik är den enda tekniken som kan få finansiering. På grundval av dessa avtal överförde MIEyT medel till de självstyrande regionerna, som åtog sig att täcka de återstående kostnaderna från sina budgetar. Tilläggen inbegrep också en skyldighet för de lokala myndigheterna att följa tilläggsbestämmelse 12 i den nationella tekniska planen.

(32) Den 17 oktober 2008 kom ministerrådet parallellt överens om att tilldela ytterligare 8,72 miljoner euro för att utvidga och slutföra täckningen för digital markbunden television inom det övergångsprojekt som skulle slutföras under första halvåret 2009, fas I av övergångsplanen. Finansieringen beviljades efter det att nya ramavtal hade undertecknats mellan MIEyT och de självstyrande regionerna i december 2008 (nedan kallade *ramavtalen från 2008*). I avtalen (ramavtal för samarbete mellan ministeriet för industri, turism och handel och den självstyrande regionen […] för utvecklandet av den nationella planen för övergång till digital markbunden television) hänvisas till den ovannämnda finansieringen på 8,72 miljoner euro. I avtalen förtecknas en rad aktiviteter som de centrala och regionala myndigheterna ska finansiera för att den digitala televisionens täckning ska nå upp till samma nivå som den befintliga analoga täckningen. Aktiviteterna hör samman med utbyggnad av digital markbunden television.

(33) Den 29 maj 2009 godkände ministerrådet kriterierna för fördelning av 52 miljoner euro för finansiering av åtgärder för genomförandet av övergången till digital markbunden television, dvs. projekt som syftade till att utvidga täckningen enligt fas II och fas III i övergångsplanen ([20]). Genom denna överenskommelse i ministerrådet etablerades en direkt koppling till övergångsplanen, i och med att det i överenskommelsen konstateras att för att nå det mål som fastställts i den nationella planen för övergång till digital markbunden television, dvs. en liknande täckning som för den dåvarande markbundna televisionen med analog teknik, krävs finansiellt stöd från myndigheterna. I överenskommelsen anges också att detta samarbete kommer att formaliseras inom den ram som fastställs i den nationella planen för övergång till digital markbunden television.

(34) Slutligen, mellan oktober och december 2009, offentliggjordes tilläggen till ramavtalen från 2008 (se skäl 32) i Spaniens officiella tidning, inklusive finansieringen för utvidgning av faserna II och III enligt övergångsplanen. I dessa tillägg definieras vad som avses med åtgärd för att utvidga täckningen, genom en uttrycklig hänvisning enbart till markbunden teknik (även om andra tekniker inte formellt utesluts) ([21]).

([15]) http://www.televisiondigital.es/Documents/PlanNacionalTransicionTDT.pdf.
([16]) Senare klassificerade i faserna I, II och III.
([17]) http://www.boe.es/boe/dias/2008/03/06/pdfs/A13832-13834.pdf.
([18]) Besluten rörande fördelningen av finansieringen för att utveckla bredband och digitalisera televisionen i område II lämnades åt de regionala myndigheterna.
([19]) Ramavtalen undertecknades mellan MIEyT och de självstyrande regionerna år 2006 inom ramen för Plan Avanza.
([20]) http://www.boe.es/boe/dias/2009/07/02/pdfs/BOE-A-2009-10972.pdf
([21]) Se t.ex. tillägget för Andalusien: http://www.boe.es/boe/dias/2009/10/28/pdfs/BOE-A-2009-17108.pdf.

(35) Efter det att ramavtalen från 2008 och de ovannämnda tilläggen hade offentliggjorts ([22]), började de självstyrande regionernas myndigheter att genomföra utvidgningen. De anordnade antingen offentliga anbudsförfaranden själva eller anlitade privata företag för detta. Bidragen var till vissa delar överenskomna med MIEyT och finansierades därför från den centrala budgeten eller delvis av de självstyrande regionerna. I vissa fall gav de självstyrande regionerna kommunernas myndigheter i uppdrag att genomföra utvidgningen.

2.2.2 **Genomförandet av stödåtgärden i Kastilien-La Mancha**

(36) Till skillnad från de flesta av de andra självstyrande regionerna anordnade Kastilien-La Manchas myndigheter inte regionala anbudsförfaranden för utvidgning av täckningen av digital television. Detta berodde uppenbarligen på tidsbrist, eftersom över 400 sändningsstationer måste uppgraderas ([23]). I stället tillämpade JCCM ett särskilt förfarande för att välja telekommunikationsoperatörer för digitaliseringen av sändningsstationerna. Förfarandet fastställdes i dekret 347/2008 av den 2 december 2008 (nedan kallat *dekretet*).

(37) Enligt dekretet skulle nödvändiga medel för digitaliseringen fördelas direkt till ägarna av de befintliga (analoga) sändningsstationerna. Det krävdes därför inget öppet anbudsförfarande. JCCM måste följa ett visst förfarande: i) teknisk analys av de sändningsstationer som gav analog täckning, ii) analys av den digitala täckning som skulle åstadkommas, iii) val av de sändningsstationer som skulle digitaliseras, iv) identifiering av sändningsstationernas ägare, v) förslag från den regionala regeringen till sändningsstationernas ägare, och vi) tilldelning av bidrag.

(38) Dekretet genomfördes i enlighet med detta. Ägarna av befintliga sändningsstationer kontaktades direkt och informerades om kraven för att erhålla offentliga stöd. Tre olika scenarier kan urskiljas. För det första ägs sändningsstationerna i de flesta fall av kommunala myndigheter, som är ansvariga för drift och underhåll. När de fått stödet från JCCM köpte de kommunala myndigheterna digital utrustning från Abertis och Telecom CLM på grundval av ett tekniskt och ekonomiskt anbudsförfarande, och lade sedan ut installationen, driften och underhållet av utrustningen på dessa två företag. Endast dessa två företag kontaktades av myndigheterna och det var bara dessa företag som lämnade in tekniska förslag för att ansöka om stödet. För det andra tillhör en fjärdedel av de valda stationerna direkt antingen Telecom CLM eller Abertis. I dessa fall beviljades de två företagen stödet för att uppgradera sin utrustning. Det tredje scenariot är att det var nödvändigt att anlägga några nya sändningsstationer. Dessa stationer finansierades visserligen med offentliga medel, men ägs nu av Telecom CLM.

(39) JCCM ingick 147 samarbetsavtal (*convenios*) med de två operatörerna och 475 samarbetsavtal med kommunala myndigheter. Cirka 84 % av de installationer som omfattades av avtalen rörde installationer av digital markbunden television och 16 % satellitmottagare för hushåll. Satellitmottagarna användes för att säkerställa täckning för kanaler via digital markbunden television för mycket små samhällen. För detta ändamål beslutade JCCM att använda Hispasats satellitplattform ([24]). I slutet av processen anslog den kommunala myndigheten offentligt informationen om uppgraderingen av de befintliga stationerna.

(40) Kommissionen informerades om att totalt omkring 46 miljoner euro i offentliga medel användes för att uppgradera sändningsstationerna, varav 32,6 miljoner euro gick direkt till kommunerna som ägde 355 sändningsstationer ([25]). I samarbetsavtalen mellan JCCM och de kommunala myndigheterna anges att de kommunala myndigheterna är ansvariga för att sluta avtal med den operatör som valts för att utföra installation och underhåll ([26]). De kommunala myndigheterna valde olika urvalsförfaranden. Några sände skrivelser direkt till Telecom CLM och Abertis, medan andra offentligt anslog informationen, med en inbjudan till operatörerna att inkomma med tekniska förslag.

([22]) Totalt slöts mer än 600 avtal – ramavtal, tillägg osv. – mellan myndigheterna rörande utvidgningen av täckningen.
([23]) Kastilien-La Manchas regionala regering kom fram till att den inte hade den tid på sig som krävdes för att anordna ett offentligt anbudsförfarande inom den tidsram som angavs i den nationella planen för övergång till digital markbunden television. Jämför med bilaga II – JCCM:s interna undersökning av genomförandet av den nationella planen för övergång till digital markbunden television i Kastilien-La Mancha, s. 31.
([24]) Kastilien-La Manchas regionala regering: Genomförandet av planen för övergång till digital markbunden television i Kastilien-La Mancha, presentation för Europeiska kommissionen den 27 oktober 2010.
([25]) Kommunerna är ägare av utrustningen och måste betala drifts- och underhållskostnader för de två första årens drift.
([26]) Samarbetsavtal mellan JCCM och kommunen Caspueñas, s. 76.

(41) Enligt samarbetsavtalet betalar JCCM för förvärv och installation av digital utrustning och för drift och underhåll för de två första åren för varje digitaliserad sändningsstation. Eftersom samarbetsavtalet inte innehöll något krav på att betala för drift och underhåll efter denna period överförde Telecom CLM utrustningen till JCCM ([27]). Därefter blev JCCM ansvarig för att betala för driften och underhållet av utrustningen för digital markbunden television.

(42) Kommissionen informerades om att av det totala beloppet på 46 miljoner euro i offentliga medel som använts överfördes minst 13,5 miljoner euro till plattformsoperatörer: 13,2 miljoner euro till Telecom CLM, som äger 138 av sändningsstationerna, och omkring 250 000 euro till Abertis, som äger tre sändningsstationer. Telecom CLM och Abertis digitaliserade sina stationer genom att använda sin egen utrustning. I vissa fall tillhör den utrustning som användes för att digitalisera Telecom CLM:s master fortfarande myndigheterna. I dessa fall behöver inte operatören betala för att använda sådan utrustning. De totala medel som användes 2009–2011 för drift och underhåll av de digitaliserade sändningsstationerna (fortlöpande stöd) uppgick dessutom till minst 6,5 miljoner euro.

(43) Det var dock inte tillräckligt att bara uppgradera de befintliga sändningsstationerna för att fullborda täckningen av det utvidgade området. Därför uppfördes 20 nya stationer med offentliga medel. Myndigheterna anordnade inte ett öppet anbudsförfarande, utan kontaktade Telecom CLM direkt och bad företaget att utföra den uppgiften. Enligt de upplysningar som lämnats till kommissionen användes totalt 2,26 miljoner euro för uppförandet av de nya stationerna, varav cirka 751 000 euro användes för att uppföra sex stationer som senare överfördes till Telecom CLM. Kommunerna behöll äganderätten för de resterande 14 stationerna.

(44) Såsom påpekas i skäl 39 användes satellitöverföring i de fall där en sändningsstation för digital markbunden television var för kostsam att bygga ut. I detta syfte ingicks 100 avtal om installation av satellitmottagare i enskilda hushåll. Satellitmottagare ingår i satellitsändningsnätet.

(45) Till följd av förfarandet ingick myndigheterna totalt 622 avtal med de berörda kommunala myndigheterna och operatörerna. Enligt den information som lämnats till kommissionen är beloppen uppdelade enligt följande:

(miljoner euro)

	Uppgradering av sändningsstationer	Nya sändnings-stationer	Uppgradering av kommunernas infrastruktur ([1])	Drift och underhåll ([2])
Telecom CLM	13,2	2,26	32,6	Ännu ej fastställt
Abertis	0,25	—		Ännu ej fastställt
Totalt	13,45	2,26	32,6	Minst 6,5

([1]) De kommunala myndigheterna betalade upp till 32,6 miljoner euro till Telecom CLM och Abertis för uppgraderingen av sina nät.

([2]) Samarbetsavtalen täcker två års drift och underhåll. Detta uppgår till 4,5 miljoner euro för de kommunala myndigheterna och 2 miljoner euro för operatörerna. JCCM:s interna undersökning av genomförandet av den nationella planen för övergång till digital markbunden television i Kastilien-La Mancha, s. 53.

2.3 SKÄL FÖR ATT INLEDA FÖRFARANDET

(46) I sitt beslut om att inleda förfarandet konstaterade kommissionen att den beskrivna åtgärden verkar uppfylla alla kriterier i artikel 107.1 i fördraget och därför kan betraktas som statligt stöd. Den ifrågasatta åtgärden förefaller leda till diskriminering till förmån för operatörer av markbundna plattformar, i strid med principen om teknikneutralitet ([28]). Den ifrågasatta åtgärden förefaller dessutom vara diskriminerande mot plattformsoperatörer som tillhandahåller televisionssändningar till regionala och lokala markbundna sändningsföretag. Detta skulle vara till fördel för nationella sändningsföretag och plattformsoperatörer.

([27]) På grundval av avtal om överföring av utrustning för digital markbunden television, undertecknade den 17 maj 2013. Skälet till detta var att säkerställa drift och underhåll av utrustningen för digital markbunden television efter den tvåårsperiod som fastställdes i samarbetsavtalen. Enligt tre samarbetsavtal förblev dock Abertis ägare av utrustningen för digital markbunden television.

([28]) Se särskilt domarna i mål T-21/06, Tyskland mot kommissionen (DVB-T Brandenburg) (REG 2009, s. II-197), punkt 69, och mål T-177/07, Mediaset SpA mot kommissionen (REU 2010, s. II-2341).

(47) Kommissionen kom preliminärt fram till att stödordningen kunde ha skapat en potentiell eller faktisk snedvridning av konkurrensen mellan markbundna och satellitbundna plattformar och även mellan de markbundna plattformarna i sig. Den såg inga skäl till varför stödet skulle vara förenligt med den inre marknaden, eftersom det inte verkade finnas något undantag som kunde tillämpas.

(48) Närmare uppgifter finns i beslutet om att inleda förfarandet som bör ses som en integrerad del av detta beslut.

3. **SYNPUNKTER FRÅN SPANIEN**

3.1 ALLMÄNNA ANMÄRKNINGAR

(49) Som svar på beslutet om att inleda förfarandet lade Spanien och den självstyrande regionen Kastilien-La Mancha fram ett flertal argument. Dessa kan generellt sett delas upp i två kategorier. De spanska myndigheterna hävdade för det första att stödmottagarna inte hade getts någon fördel. För det andra, även om det skulle förekomma statligt stöd, skulle detta i alla händelser vara förenligt ([29]). Argumenten sammanfattas nedan.

3.2 FRÅNVARO AV STÖD

3.2.1 **Ingen fördel**

(50) Enligt myndigheterna i Kastilien-La Mancha utgör den granskade åtgärden inte statligt stöd och medför ingen fördel för företagen. En kombination av medel från den spanska staten och de självstyrande regionerna överfördes direkt till stödmottagarna, som agerade som företrädare för det allmänna eller i egenskap av en offentlig myndighet ([30]). De ifrågasatta bidragen användes endast för att digitalisera 141 befintliga analoga sändningsstationer och för att uppföra sex nya stationer. Digitaliseringen av sändningsstationerna genomfördes efter en grundlig bedömning av tekniska rapporter som lämnats in av de operatörer som ägde stationerna. Samarbetsavtalen med stationsägarna ingicks endast på grundval av sådana tekniska rapporter ([31]). Detta ”förhandlade förfarande” bör betraktas som öppet, insynsvänligt och icke-diskriminerande, även på grund av att det anslogs offentligt av de kommunala myndigheterna (se skäl 39).

(51) De nationella myndigheterna hävdar att i den utsträckning plattformsoperatörerna mottog offentliga medel var detta endast för drift och underhåll av den elektroniska sändningsutrustning som ägdes av de kommunala myndigheterna. De agerade endast som leverantörer och installatörer av den tekniska utrustning som krävdes för att uppgradera och anpassa sändningsstationerna, och inte som plattformsoperatörer ([32]). Om de tillhandahåller tjänster i område II efter att ha mottagit offentliga medel rör detta endast sändning av den markbundna tv-signalen som en grundläggande och allmännyttig tjänst.

(52) För att genomföra digitaliseringen av sina nät beställde de 475 kommunala myndigheterna tekniska rapporter, som ofta utarbetades av plattformsoperatörerna. Inte heller i detta fall fick operatörerna någon ekonomisk fördel.

(53) Enligt de nationella myndigheterna existerade de digitaliserade sändningsstationer som ägdes av antingen Telecom CLM eller Abertis redan innan de ifrågasatta bidragen beviljades. Bidragen användes således inte för att finansiera utvidgningen för någon av de två nätoperatörer som deltog i utvidgningen av täckningen för digital markbunden television i område II i Kastilien-La Mancha.

([29]) När det gällde Kastilien-La Mancha hävdade inte myndigheterna att åtgärden borde betraktas som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. Den skulle inte heller uppfylla Altmarkkriterierna, bland annat på grund av att det inte finns något beslut om tilldelning, att mottagarna inte valdes ut på grundval av ett öppet anbudsförfarande och att myndigheten inte beräknade ersättningen på grundval av de kostnader som ett välskött företag skulle ha betalat för att få tillhandahålla sådana tjänster.

([30]) De kommunala myndigheterna hade uppfört analoga sändningsstationer under de senaste årtiondena och ägde också stationerna. De mottog offentliga medel för digitaliseringen av denna infrastruktur.

([31]) Kastilien-La Manchas regionala regerings inlaga till kommissionen (ärende C 24/2010) – utbyggnad av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha, inlämnad den 6 juni 2014.

([32]) Detta strider dock mot de handlingar som lämnats in av Spanien. I artikel 7 i avtalet om överföring av utrustning för digital markbunden television mellan Telecom CLM och JCCM hänvisas t.ex. till tjänster för digital markbunden television som tillhandahålls av operatören i område II. Såsom anges i skäl 73 har JCCM dessutom hävdat att Abertis och Telecom CLM bör betraktas som nätoperatörer i område II. Detta strider också mot beskrivningen av operatörernas verksamheter som beskrivs i detalj i skälen 113–120.

(54) Telecom CLM och Abertis fick offentliga medel för att digitalisera 141 av sina egna sändningsstationer. De nationella myndigheterna påpekar att detta endast skedde i de områden där de kommunala myndigheterna inte ägde sändnings- eller vidaresändningsstationer som var lämpliga för utvidgning av täckningen för digital markbunden television. De nationella myndigheterna hävdar dock att dessa investeringar inte gav Telecom CLM och Abertis en konkurrensfördel på angränsande marknader, såsom lokaltelevision eller digital videosändning (DVB-H). Digitaliseringen av Telecom CLM:s stationer ledde inte till att företaget kunde tillhandahålla regionomfattande tjänster till sändningsföretagen, och gjorde inte heller nätet mer finfördelat så att företaget kunde tillhandahålla nya typer av tjänster.

(55) De nätoperatörer som deltog i digitaliseringen av de tre typerna av sändningsstationer i område II fick ingen ekonomisk fördel. För samtliga tre stationer utfördes tjänster som tillhandahållande, installation samt drift och underhåll av utrustning för digital markbunden television till marknadspriser av operatörerna.

3.2.2 **Ingen snedvridning av konkurrensen eller handeln**

(56) Ingen snedvridning av konkurrensen eller handeln har förekommit. Alla telekommunikationsoperatörer som är upptagna i CMT:s operatörsregister kan agera som underleverantörer till de kommunala myndigheterna och är därför berättigade till bidrag enligt dekret 347/2008. Detta omfattar också satellit-, kabel- och tv-operatörer, och är tillämpligt på alla operatörer, vare sig de bedriver verksamhet på nationell, regional eller lokal nivå.

(57) Enligt de nationella myndigheterna var det granskade urvalsförfarandet öppet och utfördes i enlighet med både Spaniens och EU:s lagstiftning om offentlig upphandling. Bidragen offentliggjordes av de regionala myndigheterna. Alla förfaranden för utvidgning av digital markbunden television anslogs offentligt av de kommunala myndigheterna och skrivelser skickades till de största nätoperatörerna i regionen, dvs. Telecom CLM och Abertis.

(58) De bidrag som beviljades de lokala myndigheterna bidrog således inte till att förstärka konkurrensställningen för en typ av nätoperatör jämfört med andra konkurrerande operatörer. De huvudsakliga mottagarna är de kommunala myndigheterna, medan nätoperatörerna endast agerar som leverantörer av sändningsutrustning och underhållstjänster under en period av högst två år. Radiodifusión kontaktades aldrig eftersom det vid den tidpunkten inte fanns några uppgifter om att företaget ägde någon sändningsstation i regionen.

(59) Kastilien-La Manchas myndigheter hävdar dessutom att de noggrant bedömde satellitplattformslösningen som ett alternativ till utvidgningen av den digitala täckningen innan de utfärdade dekret 347/2008. I en intern undersökning ([33]) jämfördes två tekniker för utvidgningen – digital markbunden television och satellit. I undersökningen beaktades kriterierna för beviljandet av bidrag för täckningen av den digitala signalen i område II. Ett av kraven är att övergången måste genomföras utan extra kostnader eller olägenheter för befolkningen, med användning av befintlig infrastruktur.

(60) I undersökningen dras slutsatsen att de totala kostnaderna för lösningen med digital markbunden television under en tioårsperiod skulle uppgå till omkring 15,2–17,3 miljoner euro, medan satellittekniklösningen skulle kosta mer än 47 miljoner euro.

(61) Undersökningen innehåller flera rekommendationer om de lämpligaste metoderna för utvidgning av den digitala markbundna televisionens signaler till de befolkningsområden i Kastilien-La Mancha som inte omfattas av de regionala och nationella sändningsföretagens officiella täckningsplaner. Dessutom bedömdes alla följder av en satellitlösning för utvidgningen av den digitala täckningen. Undersökningen visade att satellitteknik skulle kräva tre till sex gånger större investeringar jämfört med markbunden teknik. Skillnaden mellan kostnaderna härrör direkt från hyreskostnaderna för satellitsändningsutrustning, utan att räkna med kostnaden för satellitavkodare. Mot denna bakgrund är det rimligt att dra slutsatsen att utvidgningen av den allmänna tillgången till digital markbunden television för befolkningen i Kastilien-La Mancha borde utföras med användning av teknik för markbunden digital television ([34]).

([33]) Dr Julian Seseña, *Extensión de la cobertura de la señal TDT en Castilla -La Mancha*: *Estudio comparativo socio-económico de opciones tecnológicas*, september 2008, utarbetad på uppdrag av Kastilien-La Manchas regionala regering (JCCM).

([34]) JCCM hävdar dessutom att en senare jämförande efterhandsuppdelning av kostnaderna bekräftar slutsatsen att den markbundna lösningen var bättre än satellitlösningen. Denna uppdelning kompletterar de undersökningar som JCCM tidigare lämnat till kommissionen och visar att även om den inledande investeringen för den markbundna lösningen var något högre än för satellitlösningen, skulle den markbundna lösningen från det fjärde året vara mer ekonomiskt effektiv än den plattform som erbjöds av Astra. För beräkningen använde JCCM kostnadsuppskattningar som lämnats av Astra i ett memorandum av den 10 november 2011.

(62) Den spanska regeringen lämnade också en intern lönsamhetsundersökning rörande allmänt tillgängliga tjänster för digital markbunden television via digital markbunden television eller satellit, gjord av MIEyT i juli 2007. Myndigheterna anser att undersökningen beaktar de realistiska kostnaderna för sändning antingen via digital markbunden television eller via satellit. De två undersökningarna diskuteras närmare i avsnitt 5.3.2.2.

(63) JCCM hävdar att endast tekniska och ekonomiska effektivitetskriterier har beaktats i dess beslut att utvidga täckningen för digital markbunden television i område II i Kastilien-La Mancha. Vilken nätoperatör som helst – markbunden, satellit, kabel osv. – kunde lämna in ett tekniskt förslag, eftersom det enda kravet var att operatören måste vara upptagen i CMT:s operatörsregister ([35]). Beslutet uppfyllde därför principen om teknikneutralitet. Detta bekräftades även av att JCCM i vissa fall behöll den satellitplattform som tidigare utvecklats av Abertis, strikt baserat på kostnadsanalyskriterier ([36]).

(64) När det gäller den påstådda diskrimineringen av lokala operatörer medger JCCM att sändningsföretag specifikt utesluts som bidragsmottagare enligt artikel 4 i dekretet (oavsett om de bedriver verksamhet på nationell, regional eller lokal nivå) ([37]). Inga nätoperatörer utesluts dock enligt dekretet.

(65) Enligt de spanska myndigheterna kunde Radiodifusión ändå ha deltagit på lika villkor med alla andra nätoperatörer genom att digitalisera en av sina sändningsstationer som redan sände den offentliga nationella eller regionala analoga tv-signalen. För detta ändamål kunde företaget ha ingått ett samarbetsavtal med JCCM eller lämnat in en offert till en kommunal myndighet som en telekommunikationsoperatör upptagen i CMT:s operatörsregister.

3.2.3 **Radiodifusións rättsliga ställning och företagets bristande efterlevnad av nätoperatörernas skyldigheter i Kastilien-La Mancha**

(66) Enligt JCCM är Radiodifusión upptagen som telekommunikationsoperatör i CMT:s operatörsregister för tillhandahållande av följande tjänster: ”Det markbundna nätet – stöd för radio- och televisionssändningstjänster.” JCCM betonar dock att en registrering som operatör inte är tillräckligt för att Radiodifusión ska anses uppfylla sina skyldigheter som telekommunikationsoperatör i Kastilien-La Mancha enligt den berörda lokala lagen nr 8/2001. Detta gäller särskilt skyldigheten för radiokommunikationsoperatörer att ”lämna in en territoriell plan för utbyggnad av nätet som omfattar befintliga fasta stationer samt uppskattningar av genomförandet och utvecklingen av hela deras nät …”. Hittills har JCCM inga uppgifter om att Radiodifusión har lämnat in någon territoriell plan. Det finns heller inga uppgifter om att Radiodifusión delar infrastruktur med en annan operatör. På grundval av detta hävdar JCCM att Radiodifusións påstående om en täckning på 60 % i Kastilien-La Mancha är ogrundat ([38]).

(67) JCCM påpekar dessutom att det finns ett företag i koncernen med samma aktieägare som Radiodifusión, nämligen Ingest, Infraestructuras y Gestión 2002, S.L. (nedan kallat *Ingest*), som omfattas av ett antal pågående förfaranden. I alla dessa förfaranden anklagas Ingest för olaglig beläggning av radiospektrum reserverat för den nationella markbundna digitala televisionen, som svaranden använder för att sända lokala tv-stationers signal. Radiodifusión har dessutom inte tillstånd för vidaresändning av Radio-Televisión de Castile-La Manchas (nedan kallat *RTV C-L*) signal för markbunden digital television.

3.2.4 **Drift och underhåll**

(68) Enligt JCCM är varken Telecom CLM eller Abertis mottagare av de ifrågasatta åtgärderna för att täcka de återkommande kostnaderna i samband med drift och underhåll av de kommunala markbundna stationerna. Syftet med samarbetsavtalen är att ”finansiera den infrastruktur som krävs för att komplettera utvidgningen av signaltäckningen samt sändningar från enheter och företag som har tillstånd att tillhandahålla grundläggande

([35]) För närvarande är cirka 900 operatörer upptagna i registret.

([36]) JCCM beslutade att installera satellittjänster i glesbefolkade områden i område II när det inte fanns någon sändningsstation eller om kostnaden för digitalisering av den befintliga markbundna infrastrukturen var för hög. Ett hundra samarbetsavtal ingicks med kommunala myndigheter och ledde till installation av satellitmottagare i varje hushåll, vilket var mindre kostsamt än att uppföra en ny sändningsstation.

([37]) Skälet till att utesluta sändningsföretag var att undvika digitalisering av stationer som redan täcktes av sändningsföretagens officiella skyldighet rörande täckning för digital markbunden television i område I.

([38]) En täckning på 60 % i regionen skulle endast kunna uppnås (baserat på vissa sändningsparametrar) med 8–12 sändningsstationer placerade i utkanten av regionens största städer. Radiodifusión har inga sådana sändningsstationer. Alla dessa sändningsstationer har under de tio senaste åren uppenbarligen ingått i den officiella täckningsplanen för sändningsföretagen. Ingen nationell, regional eller lokal offentlig förvaltning skulle emellertid överväga en digitalisering av sådana sändningsstationer eftersom de redan skulle ha ingått i den officiella täckningsplanen för utvidgning av digital markbunden television i regionen.

televisionstjänster". Detta innebär i sin tur att endast förvärv och installation av utrustning som telekommunikationer och luftburen utrustning eller konstruktionsdelar omfattas av finansiering. I område II bars kostnaderna av de kommunala myndigheter som äger stationerna i fråga. Den uppskattade kostnaden för drift och underhåll av 516 sändningsstationer under de första två åren är 6,5 miljoner euro. Detta innebär att dessa kostnader under 2010–2015 skulle uppgå till omkring 15 miljoner euro för 516 sändningsstationer under fem år (i genomsnitt 29 000 euro per station).

3.2.5 **Undantag enligt argumentet om allmän infrastruktur**

(69) Enligt JCCM kan de digitaliserade sändningsstationer som tillhör de kommunala myndigheterna och nätoperatörerna anses utgöra allmän infrastruktur, dvs. infrastruktur som är öppen för alla användare på ett rättvist och icke-diskriminerande sätt. Tack vare den digitaliserade infrastrukturen kan således alla användare i område II i Kastilien-La Mancha ta emot digital markbunden television på lika villkor efter övergången från analog television.

3.2.6 **Undantag enligt principen om en privat investerare i en marknadsekonomi**

(70) JCCM hävdar att överföringen av de ifrågasatta offentliga medlen är förenlig med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi på grundval av en undersökning av marknadsprisets referensvärde. Betalningarna till Telecom CLM för vissa tjänster gjordes till marknadspriser.

(71) På grundval av en jämförelse med den faktiska finansieringen och det belopp en privat investerare skulle betala för samma typ av tjänster under normala förhållanden drar JCCM slutsatsen att samarbetsavtalen grundades på objektiva och affärsmässiga kriterier. Detta innebär att nätoperatörerna inte hade bättre villkor jämfört med vad de skulle ha fått under normala förhållanden. De fick därför ingen selektiv fördel.

3.2.7 **Undantag enligt artikel 107.3 a i fördraget**

(72) JCCM åberopar artikel 107.3 a i fördraget. Den hävdar att denna bestämmelse kan tillämpas på område II, eftersom området inte tilldrog sig kommersiellt intresse från sändningsföretag och nätoperatörer. Genom att tillhandahålla digital markbunden television och lägga ut förvärv, installation samt drift och underhåll av utrustning för digital markbunden television på underentreprenad fyllde de kommunala myndigheterna en lucka på marknaden, vilket i sin tur ledde till förbättrade levnadsförhållanden för invånarna i område II och en allmän ekonomisk förbättring i regionen Kastilien-La Mancha.

3.2.8 **Abertis som nätoperatör**

(73) JCCM instämmer inte i Abertis påstående att företaget inte bör betraktas som nätoperatör i område II. JCCM påpekar att Abertis ingick samarbetsavtal med JCCM enligt dekret 347/2008 om utvidgning av täckningen för digital markbunden television i område II ([39]). Abertis och Telecom CLM bör dessutom betraktas som nätoperatörer som är aktiva i område II eftersom det finns officiella analoga tv-sändningsstationer för RTVE och/eller Telecinco när det gäller Abertis, och officiella analoga tv-sändningsstationer för CMT när det gäller Telecom CLM.

(74) I flera fall finns den digitala kommunala utrustningen på anläggningar som ägs av Abertis eller Telecom CLM. I dessa fall tillhör utrustningen för digital markbunden television de berörda kommunala myndigheterna. Abertis hävdar att företaget inte är nätoperatör i område II och därför inte kan anses vara en direkt mottagare av de ifrågasatta bidragen, eftersom "utrustningen ägs och drivs av Telecom CLM och de andra lokala operatörerna" ([40]). JCCM anser att detta påstående är felaktigt.

([39]) JCCM lämnade två exempel på samarbetsavtal som undertecknats av Abertis.
([40]) Punkt 22 i Abertis inlaga av den 31 januari 2011.

4. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

4.1 SYNPUNKTER FRÅN RADIODIFUSIÓN DIGITAL SL

(75) I sitt svar på kommissionens beslut om att inleda förfarandet påpekar Radiodifusión att de spanska myndigheterna inte formellt anförtrott stödmottagarna en uppgift av allmänt ekonomiskt intresse. Stödbeloppet per station förefaller dessutom vara överdrivet högt om det endast tillämpas på befintliga stationer, vilket de spanska myndigheterna har uppgett. Radiodifusión anser att stödet främst användes för att uppföra nya sändningsstationer i regionen Kastilien-La Mancha och dölja olagligt stöd.

(76) Radiodifusión påpekar att Kastilien-La Manchas myndigheter beviljade stödet utan anbudsförfarande och att överföringen av medel var selektiv eftersom den uteslöt plattformar baserade på andra tekniker, som kabel eller satellit.

(77) Enligt Radiodifusión vann Telecom CLM avgörande fördelar till följd av de ifrågasatta åtgärderna. Telecom CLM valdes direkt av de regionala myndigheterna, utan ett konkurrensutsatt urvalsförfarande. Till följd av detta kunde företaget avsevärt öka den geografiska täckningen för sitt nät till att omfatta områden där ingen skulle ha investerat i annat fall. Telecom CLM drog dessutom fördel av bristande tillsyn, eftersom företaget inte har en lagstadgad skyldighet att ge tillgång till de nybyggda/förstärkta näten. Radiodifusión påpekar vidare att det i dekret 347/2008 anges att syftet med det statliga stödet är att uppföra nya sändningsstationer och inte att digitalisera befintliga stationer.

(78) Enligt Radiodifusións åsikt bidrar stödet till att stärka traditionella operatörer inom det enda marknadssegmentet där det finns något utrymme för konkurrens. Särskilt gäller att Abertis har påståtts kunna stärka sin monopolställning och i praktiken använda offentliga medel för att utveckla ett nytt och tätare nät som ger möjlighet att konkurrera på nya marknader.

(79) Radiodifusión är övertygat om att det granskade statliga stödet inte är proportionerligt. För att ett stöd ska vara förenligt med proportionalitetskravet bör det endast omfatta avlägsna landsbygdsområden, och det bör gynna alla operatörer i samma grad genom att skyldigheter fastställs rörande faktisk tillgång.

(80) I sitt svar av den 27 september 2011 på en begäran om upplysningar från kommissionen gällande de frågor om rättslig ställning som tagits upp av Spanien, uppgav Radiodifusión att dess huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla tjänster till lokala audiovisuella sändningsföretag. Företaget lämnade en förteckning över de anläggningar som det driver i 18 kommuner i Kastilien-La Mancha. Enligt Radiodifusión kan dock samma anläggningar användas för att sända nationella och regionala program, och skulle därför ha kunnat användas om företaget hade fått konkurrera om stödet.

4.2 SYNPUNKTER FRÅN ASTRA

(81) Astra anser att åtgärden, inbegripet det fortlöpande stödet för drift och underhåll, strider mot principen om teknikneutralitet eftersom den markbundna plattformen valdes direkt. Astra betonar att satellitöverföring skulle ha varit billigare än digital markbunden television i område II ([41]). Detta framgick tydligt av att Astra vann i Kantabrien-anbudet. Med tanke på de betydande skalfördelarna skulle satellitlösningen ha gett ännu större kostnadsbesparingar om flera regioner hade samordnat sitt val av plattform i område II. Även om den spanska regeringen av författningsmässiga skäl inte skulle ha kunnat tvinga regionerna att beakta regionöverskridande synergier som ett villkor för att bevilja medlen, kunde regionerna ha gjort detta själva. Endast genom att göra detta kunde de regionala myndigheterna garantera att de valde den mest kostnadseffektiva lösningen för sina skattebetalare.

(82) När de olika plattformarna jämförs anser Astra att även andra positiva effekter av satellitlösningen borde beaktas, förutom de direkta installationskostnaderna. Övergången skulle dessutom ha blivit mycket lättare och mindre kostsam. Tv-tittarna skulle ha gynnats av en övergångsperiod med samsändning, då de skulle ha mottagit både

([41]) Astra hänvisar till sin interna kostnadsundersökning från november 2008 som lämnades in tillsammans med klagomålet. I undersökningen jämförs kostnaden för en utvidgning av täckningen med användning av båda teknikerna – markbunden teknik och satellitteknik. Uppskattningarna i undersökningen skiljer sig i flera avseenden från de uppskattningar som Spanien och Abertis har använt, t.ex. när det gäller kostnaden för satellitparabolantenner och behovet av att köpa in externa avkodare för att ta emot digital markbunden television. I undersökningen dras slutsatsen att en utvidgning av täckningen via satellit inte nödvändigtvis behöver bli dyrare än användning av markbunden teknik.

satellitkanaler och markbundna kanaler. Med tanke på bristen på bandbredd i det markbundna nätet och behovet av att frigöra mer kapacitet för telekommunikationstjänster i framtiden skulle hushållen och sändningsföretagen ha fått ytterligare kostnader i samband med det markbundna nätet. Framtida ändringar av bandbredden skulle leda till att de boende i område II måste justera sina antenner. Sändningsföretagen skulle få ökade utgifter till följd av ytterligare perioder med samsändning. Dessa kostnader skulle inte ha uppstått om satellittekniken hade valts.

(83) Astra insisterar på att nätoperatörerna fick en fördel till följd av åtgärden. Digitaliseringen av nätet gynnar särskilt Abertis kommersiella utbud gentemot sändningsföretagen eftersom nätet för digital markbunden television nu kommer att nå nästan 100 % av befolkningen utan extra kostnader.

(84) När det gäller snedvridning av konkurrensen anser Astra att satellitplattformar och markbundna plattformar hör till samma marknader. Det finns ingen strikt åtskillnad mellan betal-tv och kostnadsfri television, åtminstone inte när det gäller konkurrensen mellan plattformarna. Flera betal-tv-kanaler erbjuder redan sina signaler via plattformen för digital markbunden television, som förutom en kanal även finns tillgänglig via satellit.

(85) När det gäller eventuella fördelar för satellitplattformar hänvisar Astra särskilt till behovet av att säkerställa villkorad tillgång/kryptering. Skyddet av immaterialrättigheter skulle inte vara ett problem för satellitsändningsföretag som erbjuder kostnadsfria kanaler. Sådan teknik används redan i dag för många betal-tv-kanaler på satellitplattformen. Den lösning för villkorad tillgång som föreslogs i Kantabrien godtogs dessutom av de kantabriska myndigheterna, som kunde bestämma vilka användare som skulle aktiveras för att ta emot tjänsten.

4.3 SYNPUNKTER FRÅN ABERTIS

4.3.1 **Förekomst av statligt stöd**

(86) Abertis anser att den ifrågasatta åtgärden för utvidgning av täckningen i område II inte utgör statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget.

(87) De granskade överföringarna var för det första bara överföringar från den centrala statsförvaltningen för att uppgradera sändningsstationer som antingen direkt tillhörde den offentliga förvaltningen eller som förvaltningen hade användarrättigheter för. Inga statliga medel överfördes till företag, medlen stannade kvar inom den statliga förvaltningen.

(88) För det andra betonar Abertis att nätoperatörerna inte fick en fördel av de ifrågasatta åtgärderna. Abertis kan inte anses vara stödmottagare eftersom företaget inte är en nätoperatör i område II och inte driver det nät som använts för att utvidga digital markbunden television i Kastilien-La Mancha. Det är Telecom CLM som bland annat äger och driver utrustningen i fråga.

(89) För det tredje och när det gäller teknikneutralitet betonar Abertis att den ifrågasatta åtgärden inte försvårar konkurrensen mellan plattformarna eftersom den marginella ökningen av täckningen för digital markbunden television i område II inte påverkade område I i ekonomiskt hänseende. Digitaliseringen av område II påverkar inte heller det pris som Abertis kan ta ut för sina sändningstjänster. Faktum är att priserna är reglerade och baseras på företagets kapital- och driftskostnader. När det gäller Telecom CLM har installationerna övergått i den självstyrande regionen Kastilien-La Manchas ägo, som även kontrollerar den regionala nätoperatören Telecom CLM.

(90) För det fjärde gynnade inte den ifrågasatta åtgärden sändningsföretagen, eftersom de inte ökade sina inkomster till följd av digitaliseringen av område II. Utrustningsleverantörerna kan inte heller anses utgöra indirekta mottagare av åtgärden, eftersom konkurrensstrukturen på marknaden för telekommunikationsutrustning inte påverkades eller snedvreds på grund av inköpet av utrustning för att uppdatera analoga sändningsstationer till den digitala tekniken.

(91) För det femte anser Abertis att den ifrågasatta åtgärden inte hade någon märkbar effekt på konkurrensen mellan nätoperatörerna. Även om Radiodifusión gynnades av åtgärden skulle företaget inte ha kunnat konkurrera med Abertis på nationell nivå eftersom de stationer som drivs av Radiodifusión inte motsvarar de stationer som behövs för område I, såsom är fallet för alla stationer i område II.

(92) För det sjätte, om åtgärden anses utgöra stöd rör det sig enligt Abertis åsikt om befintligt stöd. Utbyggnaden av användningen av nät för sändningar inleddes i område II år 1982 inom en icke-liberaliserad sändningssektor. Vid den tidpunkten hade den spanska staten lagstadgat monopol på marknaden för markbundna sändningar. Nu används offentliga medel för att finansiera installation, underhåll och drift av de lokala nät som inrättades i område II före liberaliseringen av denna sektor. Abertis vidhåller därför att den granskade åtgärden utgör fortlöpande befintligt stöd.

(93) När det gäller förenligheten enligt artikel 106.2 påpekar Abertis att Telecom CLM och andra lokala nätoperatörer sannolikt aldrig kommer att överskrida gränsen för en genomsnittlig årlig omsättning exklusive skatt på 100 miljoner euro under de två budgetåren före det år tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse tilldelades, och den årliga ersättningen på 30 miljoner euro för den berörda tjänsten.

(94) Eventuellt stöd skulle dessutom vara förenligt med artikel 107.3 c i fördraget. Syftet med de åtgärder som vidtagits av de spanska myndigheterna är att påskynda den digitala övergången i Spanien, vilket har erkänts som ett mål av allmänt intresse. Stödet var ett lämpligt instrument eftersom digital markbunden television är den lämpligaste tekniken för en utvidgning av täckningen ([42]). Utöver de ekonomiska skälen påpekar Abertis även att sändningsföretagen är motvilligt inställda till satellitplattformar på grund av de begränsningar som gäller när de vill förvärva innehållsrättigheter för sina kostnadsfria program. I de flesta fall förvärvar sändningsföretagen endast rättigheterna att sända innehåll över en specifik plattform, dvs. digital markbunden television, eftersom denna teknik ger möjlighet till riktade sändningar och geografiska begränsningar. Dessutom var åtgärderna proportionerliga eftersom de endast täcker de kostnader som är strikt nödvändiga för övergången från analoga till digitala tv-tjänster i område II.

4.4 SYNPUNKTER FRÅN SÄNDNINGSFÖRETAG

(95) Sändningsföretagen hävdar att åtgärden inte kan anses utgöra statligt stöd eftersom den inte har medfört en ekonomisk fördel för något företag, särskilt inte för sändningsföretagen. Åtgärderna har inte lett till högre tittarsiffror för sändningsföretagen i jämförelse med när dessa sände analogt. Dessutom är invånarna i områdena med utvidgad täckning, dvs. landsbygdsområden, avlägsna områden och glesbefolkade områden, inte intressanta för reklammarknaden och ingår inte i sändningsföretagens målgrupp. Under sådana omständigheter kunde de privata operatörerna inte höja reklamtaxorna till följd av utvidgningen.

(96) Sändningsföretagen ansåg också att de inte hade något intresse av övergång till en satellitplattform där programmen möter konkurrens från hundratals andra kanaler. Till den markbundna plattformens fördelar hör begränsad kapacitet, vilket betyder mindre konkurrens för de kommersiella sändningsföretag som sänder kostnadsfritt. De betonade dessutom att de i regel köper innehåll endast för en specifik plattform, i detta fall den markbundna plattformen. Detta beror på att markbunden sändning är en garanti för geografisk avgränsning av sändningarna, vilket inte gäller för satellitteknik.

(97) Sändningsföretagen konstaterar också att de, efter det att Astra vunnit anbudet i Kantabrien, underrättade de kantabriska myndigheterna om att de skulle motsätta sig satellitsändningar, eftersom de endast hade fått rättigheter att sända innehåll via den markbundna plattformen.

5. **RÄTTSLIG BEDÖMNING**

5.1 RÄTTSLIG GRUND FÖR STÖDET

(98) Såsom beskrivs närmare i avsnitt 2.2, skälen 26–44 och i beslutet i ärende SA.28599 – digital markbunden television i Spanien ([43]), är den rättsliga ramen för övergång till digital teknik i Spanien ett komplext nät av olika rättsakter som utfärdats både av den centrala regeringen och de regionala och lokala myndigheterna under en fyraårsperiod. Den nationella tekniska planen från 2005 och övergångsplanen från 2007 reglerar främst övergången till digital markbunden television i område I, men lägger även grunden för ytterligare utvidgningsåtgärder i område II. Dessa utvidgningsåtgärder genomfördes av de regionala myndigheterna, efter det att ett flertal ramavtal slutits med den centrala regeringen (ramavtalen från 2008) och tillägg år 2008 till de tidigare ramavtalen från 2006, och tillägg år 2009 till 2008 års ramavtal.

([42]) Abertis hänvisar till sin egen kostnadsundersökning från januari 2010 för jämförelse av de respektive kostnaderna för digital markbunden television och satellitteknik för att tillhandahålla digitala tv-tjänster i område II. Enligt denna undersökning skulle den totala kostnaden för digital markbunden television utgöra cirka 286 miljoner euro över en tioårsperiod, medan de totala kostnaderna för satellitteknik under samma period skulle uppgå till cirka 532 miljoner euro.

([43]) SA.28599 – C(2013) 3204 final av den 19 juni 2013.

(99) Efter ingåendet av dessa avtal och tillägg har de regionala och/eller lokala myndigheterna genomfört ett flertal olika åtgärder avsedda att utöka täckningen för digital markbunden television i område II. Kommissionen anser därför att de olika rättsakter som antogs på central nivå och de avtal som ingåtts och ändrats mellan MIEyT och de självstyrande regionerna utgör grunden för stödordningen för utvidgning av täckningen i område II. Dessa rättsakter och avtal ledde till att de självstyrande regionerna vidtog åtgärder som inte var teknikneutrala ([44]).

(100) Den nationella tekniska planen reglerar övergången till digital markbunden television i område I, men ger också mandat till de lokala myndigheterna att i samarbete med de självstyrande regionerna inrätta ytterligare sändningsstationer som krävs för att säkerställa mottagning av digital markbunden television i område II. Det betyder att den centrala regeringen redan vid den tidpunkten förutsåg utvidgning av täckningen för digital markbunden television. Det mandat som ingår i den huvudsakliga rättsakten som reglerar övergången till digital television gäller endast den markbundna plattformen. I praktiken har de självstyrande regionerna därför tillämpat den centrala regeringens riktlinjer rörande utvidgningen av digital markbunden television ([45]).

(101) Vid tidpunkten då det statliga stödet för användning av digital markbunden television i område II faktiskt betalades ut, överfördes medel från de centrala och regionala myndigheterna till stödmottagarna. Tidsperioden för detta varierade från en självstyrande region till en annan. Det fortlöpande stödet för drift och underhåll av näten fastställdes på nivån för de självstyrande regionerna.

(102) Såsom beskrivs närmare i skälen 36–45 valde Kastilien-La Mancha ett annat förfarande. Till skillnad från de flesta av de andra självstyrande regionerna användes inte regionala anbudsförfaranden för utvidgning av täckningen för digital television. Enligt dekret 347/2008 av den 2 december 2008 skulle i stället nödvändiga medel för digitaliseringen fördelas direkt till ägarna av de befintliga (analoga) sändningsstationerna. JCCM tillämpade därför inte ett öppet anbudsförfarande, utan valde i stället telekommunikationsoperatörerna direkt. Dessa företag utförde även drift- och underhållsuppgifter.

(103) I fallen med de sändningsstationer som direkt tillhör Telecom CLM eller Abertis mottog dessa företag stöd för att uppgradera sin utrustning. I de fall då nya sändningsstationer måste uppföras finansierades dessa med offentliga medel, men Telecom CLM förvärvade äganderätten. I de flesta fall ägs de analoga sändningsstationerna av de kommunala myndigheterna. De kommunala myndigheterna köpte in digital utrustning från Telecom CLM eller Abertis och lade ut installation, drift och underhåll av utrustningen på underentreprenad till dessa två företag.

5.2 BEDÖMNING AV STATLIGT STÖD I ENLIGHET MED ARTIKEL 107.1 I FÖRDRAGET

5.2.1 **Förekomst av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget**

(104) Åtgärden i fråga, inklusive det fortlöpande stödet för drift och underhåll, kan karakteriseras som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, där följande krav för förekomst av statligt stöd anges: Det måste för det första röra sig om ett statligt ingripande eller ingripande med hjälp av statliga medel. För det andra måste stödet ge mottagaren en selektiv ekonomisk fördel. För det tredje måste det snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen. För det fjärde måste åtgärden riskera att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

([44]) Vägledning finns i relevanta dokument från den centrala regeringen. De ramavtal som undertecknades i december 2008 (ramavtal mellan ministeriet för industri, turism och handel och den självstyrande regionen … för utvecklingen av den nationella planen för övergång till digital markbunden television) innehåller en förteckning över aktiviteter som ska finansieras av de centrala och regionala myndigheterna för att den digitala täckningen ska motsvara den befintliga analoga täckningen. De gäller å ena sidan uppgradering av befintliga sändningsstationer som görs av sändningsföretagen (stationer för digital markbunden television i område I) och å andra sidan utvidgning av täckning, dvs. nya stationer som måste tas i bruk för att säkerställa att den digitala televisionen får samma genomslag. Eftersom endast tekniken för digital markbunden television kräver sändningsstationer, verkar det vara klart att de planerade åtgärderna endast gäller denna teknik. Vidare hänvisas i tillägget till ramavtalen som slöts mellan oktober och december 2009 till finansiering för att utvidga täckningen. I dessa tillägg definieras vad som avses med åtgärd för att utvidga täckningen, genom en uttrycklig hänvisning enbart till markbunden teknik.

([45]) I möten med de självstyrande regionerna informerade MIEyT om sitt mål för att säkerställa övergången till digital markbunden television även i område II. Detta bekräftas genom en presentation som finns allmänt tillgänglig på internet och som undertecknats av MIEyT: http://www.fenitel.es/asamblea08/PONENCIAS/4SETSI.pdf. Det bekräftas också i uttalanden från de självstyrande regionerna till svar på kommissionens begäran om upplysningar. I sina svar hänvisar de självstyrande regionerna uttryckligen till den nationella övergångsplan som antagits genom kungligt dekret 944/2005 och till Plan Avanza. Se t.ex. svaret från Extremadura: ”Enligt vad som anges i kungligt dekret 944/2005 … om godkännande av den nationella tekniska planen för digital markbunden television och lokala initiativ rörande utvidgning av täckningen av digital markbunden television …”

5.2.1.1 *Statliga medel och statens ansvar*

(105) Åtgärden i fråga bygger på det system av rättsakter som beskrivs ovan, antagna på både central, regional och lokal nivå, samt på avtal som slutits mellan MIEyT och Kastilien-La Manchas myndigheter. Kastilien-La Mancha förnekade inte heller att åtgärden finansierades från budgetmedel, vilket anges i beslutet att inleda förfarandet. De spanska myndigheterna hävdade dock att åtgärden finansierades både från den centrala budgeten och från de regionala och kommunala budgetarna. De ansåg likaså att åtgärden i fråga var en ren överföring av medel mellan olika förvaltningar. Kastilien-La Mancha tillstod alltså att medlen delvis kom från den centrala budgeten. Åtgärden var inte heller en ren överföring av medel mellan förvaltningar, eftersom medlen i slutändan användes för att låta nätet för digital markbunden television användas av enheter som bedriver ekonomisk verksamhet (se förklaringen i avsnitt 5.2.1.2).

(106) Det har således fastställts att den granskade åtgärden finansierades direkt från statens budget och från budgetarna för vissa kommunala myndigheter och självstyrande regioner. Det fortlöpande stödet finansierades inte från den centrala statsbudgeten, utan från den självstyrande regionens budget.

(107) Eftersom åtgärden finansieras av staten på central, regional eller lokal nivå kan den tillskrivas staten och inbegriper användning av statliga medel.

5.2.1.2 *Ekonomisk fördel för enheter som bedriver ekonomisk verksamhet*

(108) Abertis, som är noterat på den spanska börsen, är ett internationellt företag som är aktivt inom förvaltning av tullbelagda vägar samt infrastrukturer för markbundna telekommunikationer och satellittelekommunikationer. Företaget är verksamt i tolv länder i Europa samt Nord- och Sydamerika, och omkring två tredjedelar av koncernens intäkter genereras utanför Spanien. Abertis äger och driver telekommunikationsinfrastrukturer i Spanien. Det äger även det ledande nätet av anläggningar för distribution och sändning av radio- och tv-signaler i Spanien. Telecom CLM är en regional telekommunikationsoperatör som tillhandahåller tjänster i Kastilien-La Mancha. Bland företagets tjänster finns överföring, återutsändning och spridning av radio- och tv-signaler, värdtjänster för utrustning och sändningssystem, infrastrukturdelning och heltäckande infrastrukturunderhåll. Företaget erbjuder tjänster till lokala, regionala och nationella operatörer. […].

(109) Åtgärden i fråga medför en överföring av statliga medel till vissa företag. Även om begreppet företag inte definieras i fördraget, hänför det sig till varje fysisk eller juridisk person, oberoende av rättslig status och finansiering, som bedriver ekonomisk verksamhet. Enligt kommissionens praxis, såsom den har bekräftats av EU-domstolen, anses drift av ett nät för att sända television vara en ekonomisk verksamhet ([46]), i likhet med andra fall som inbegriper regionala myndigheters förvaltning av infrastruktur ([47]). I det föreliggande fallet är de flesta av de offentliga företagen upptagna i CMT:s register som nätoperatörer. Detta låter förstå att de tillhandahåller vissa tjänster som enligt etablerad rättspraxis räknas som ekonomisk verksamhet. Huruvida det finns en marknad avgörs av om andra operatörer är villiga eller kapabla att tillhandahålla den berörda tjänsten, vilket är fallet här. Som exempel kan nämnas att Astra höll flera möten med de självstyrande regionerna för att lägga fram sitt anbud innan utvidgningen av täckning i område II genomfördes. I mars 2008 deltog därtill Astra i, och vann, ett teknikneutralt anbudsförfarande i Kantabrien för digital television i område II och område III. Det faktum att offentliga företag och kommunala myndigheter inte får ersättning för levererade tjänster utesluter inte att verksamheterna i fråga kan anses utgöra ekonomisk verksamhet ([48]).

(110) Kommissionen instämmer inte i Spaniens argument om att driften av det markbundna nätet via självstyrande regioner, offentliga företag och kommuner faller inom utövandet av offentliga maktbefogenheter i egenskap av offentlig myndighet, och att denna verksamhet därför inte omfattas av artikel 107 i fördraget. Det är erkänt att

([46]) Kommissionens beslut N622/03 Digitalisierungsfonds Austria, C25/2004 DVB-T Berlin Brandenburg (skäl 62), C34/2006 DVB-T Nordrhein-Westfalen (skäl 83), C52/2005 Mediaset (skäl 96).

([47]) Mål T-196/04, Ryanair Ltd mot Europeiska kommissionen (REG 2007, s. II-2379), punkt 88.

([48]) Se de förenade målen T-443/08 och T-455/08, Freistaat Sachsen och Land Sachsen-Anhalt (T-443/08) och Mitteldeutsche Flughafen AG och Flughafen Leipzig-Halle GmbH (T-455/08) mot Europeiska kommissionen (REG 2011, s. II-1311), punkt 115, där domstolen konstaterar följande: ”Det förhållandet att en verksamhet inte bedrivs av privata aktörer eller att den inte är lönsam utgör dessutom inte relevanta kriterier vid fastställandet av huruvida det är fråga om en ekonomisk verksamhet.”

verksamhet förknippad med utövandet av statliga befogenheter av staten själv eller av myndigheter som agerar i egenskap av offentliga myndigheter inte räknas som ekonomisk verksamhet när det gäller konkurrensreglerna ([49]). Verksamheter som utgör del av statens centrala funktioner eller är förknippade med dessa funktioner på grund av sin natur, sitt syfte och de regler som de lyder under kan anses falla inom detta undantag. Domstolens rättspraxis innehåller flera exempel på verksamheter som faller inom denna kategori och som därmed etablerar en skiljelinje mellan ren statlig verksamhet och den ekonomiska verksamhet som en statlig enhet kan delta i. Förteckningen omfattar verksamhet förknippad med armén eller polisen, förvaltning och utveckling av luftfartssäkerheten, flygtrafikkontroll ([50]), föroreningsövervakning som utförs för att tillgodose allmänintresset och som hör till statens grundläggande uppgifter i fråga om skydd för havsmiljön ([51]) och standardiseringsverksamhet samt därmed förknippad forsknings- och utvecklingsverksamhet ([52]).

(111) Mot denna bakgrund anser kommissionen att drift av det markbundna sändningsnätet i det föreliggande fallet inte faller inom statens skyldigheter eller befogenheter och inte heller är en typisk verksamhet som endast staten kan genomföra. Tjänsterna i fråga är inte typiska för en offentlig myndighet och är till sin natur ekonomiska, vilket bevisas av det faktum att flera företag är verksamma på marknaden i område I. För det andra var ett privat företag som inte är beroende av offentliga myndigheter – nämligen Astra (vilket visades i dess anbud i 2008 års anbudsförfarande i Kantabrien) – intresserat av att tillhandahålla sina tjänster i område II. Astras klagomål omfattar även regionen Kastilien-La Mancha, där företaget är intresserat av att tillhandahålla digitala sändningstjänster som plattformsoperatör. För det tredje gäller användningen av nätet i område II endast sändning av nationella och regionala privata kanaler ([53]). Slutsatsen är därför att driften av det markbundna nätet via självstyrande regioner, offentliga företag och kommunala myndigheter inte räknas som utövande av offentliga befogenheter i egenskap av offentlig myndighet.

(112) Kommissionen håller inte med JCCM om att åtgärden överensstämmer med principen om en privat investerare i en marknadsekonomi. Enligt denna princip görs det en prövning av huruvida en investerare på marknaden skulle ha investerat i projektet på samma villkor som den offentliga investeraren vid den tidpunkt då beslutet om den offentliga investeringen fattades. I det föreliggande fallet är den offentliga investeringen JCCM:s finansiering av digitaliseringen av Telecom CLM:s och Abertis markbundna sändningsnät. I de fall utrustningen förblir i myndigheternas ägo (lokala myndigheter) drivs den av dessa företag. Avtalet med operatörerna innehåller inga bestämmelser om återbetalning av medlen eller ersättning för den utrustning som ägs av de offentliga myndigheterna. Detta strider direkt mot begreppet privat investerare, eftersom en privat investerare inte bara skulle kräva återbetalning/ersättning utan även avkastning på själva investeringen. Den offentliga finansieringen av nätet för digital markbunden television var inte avsedd att vara en lönsam investering i sig. Detta innebär i sin tur att JCCM:s investering i digitaliseringen av det markbundna nätet i område II inte uppfyller principen om en privat investerare i en marknadsekonomi.

(113) En ekonomisk fördel föreligger således när operatören mottar offentliga medel för att digitalisera sin egen utrustning eller uppföra nya sändningsstationer. För det andra är det inte förenligt med marknadsvillkoren att en offentlig myndighet direkt väljer (dvs. utan anbudsförfarande) den operatör som ska tillhandahålla utrustningen för digital markbunden television och utföra drift och underhåll. Det medför även en ekonomisk fördel för operatören.

Direkta stödmottagare

(114) Såsom anges i skälen 36 och 37 anordnade JCCM inga regionala anbudsförfaranden för uppgradering av de analoga näten eller utvidgning av täckningen för digital television. Dessa medel fördelades i stället direkt till de kommunala myndigheterna eller till befintliga markbundna operatörer. De kommunala myndigheterna valde sedan vilka operatörer som skulle utföra uppgiften, utan ett offentligt anbudsförfarande. Till följd av detta fick

([49]) Meddelande från kommissionen om tillämpningen av Europeiska unionens regler om statligt stöd på ersättning för tillhandahållande av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT C 8, 11.1.2012, s. 4).
([50]) Mål C-364/92, SAT/Eurocontrol (REG 1994, s. I-43), punkterna 19–30, och mål C-113/07 P, Selex (REG 2009, s. I-2207).
([51]) Mål C-343/95, Calì & Figli (REG 1997, s. I-1547), punkt 22.
([52]) Mål T-155/04, Selex (REG 2006, s. II-4797), punkterna 73–82, bekräftat genom mål C-113/07, Selex (REG 2009, s. I-2307).
([53]) Såsom konstateras i avsnitt 2.1.3 har de offentliga sändningsföretagen en skyldighet att ha 98 % täckning och måste därför täcka område II med egna medel. Dessutom sänds RTVE:s nationella offentliga tv-kanaler och de regionala offentliga kanalerna via ett annat nät. Medan de privata sändningsföretagen använder SFN-signalen (Single Frequency Network), använder de offentliga sändningsföretagen nätet Red Global Española (RGE). På grund av dessa skillnader krävs separat markbunden utrustning för vardera nätet.

inte andra plattformsoperatörer, vare sig markbundna eller andra, ordentlig information om åtgärden och kunde därför inte lämna in tekniska förslag rörande uppgradering av infrastrukturen för att utvidga täckningen för digital television i område II i regionen ([54]).

(115) Abertis och Telecom CLM mottog antingen medlen för att uppgradera och utvidga sina egna nät eller kontaktades av de kommunala myndigheterna för att utföra sådant arbete på den infrastrukturen ([55]). I båda fallen valdes de två operatörerna utan ett offentligt anbudsförfarande. I de flesta fall äger de kommunala myndigheterna den utrustning för digital markbunden television som är kopplad till operatörernas master. Operatörerna ersatte inte de kommunala myndigheterna för användningen av sådan utrustning.

(116) Telecom CLM ingick direkt 133 samarbetsavtal med JCCM rörande digitalisering av företagets egna sändningsstationer. Detta ansågs vara nödvändigt för att genomföra utvidgningen av digital markbunden television i glesbefolkade landsbygdsområden som ingen operatör var intresserad av att investera i. En översikt av de kostnader som Telecom CLM ådragit sig vid mottagandet av de medel som överfördes av JCCM visar att Telecom CLM endast använde dessa medel för att förvärva och installera utrustning för digital markbunden television samt för underhåll av utrustningen under den första tvåårsperioden.

(117) Telecom CLM och Abertis uppgraderade således en del av sina befintliga sändningsstationer och har nu en ställning där de kan driva nätet för digital markbunden television i område II tack vare det offentliga bidraget. De kan också använda den nya infrastrukturen för att tillhandahålla andra tjänster, t.ex. WiMax (trådlösa bredbandsstandarder för fast eller mobilt bredband). Telecom CLM använde sina […] stationer och flera digitaliserade stationer som ägs av kommunala myndigheter för att installera JCCM:s Wimax-utrustning […] […] ([56]). På grund av dessa skalfördelar kan operatörerna av nätet för digital markbunden television få inkomster från offentligt finansierad infrastruktur […].

(118) Den kvantifierbara fördelen för de direkta stödmottagarna, Telecom CLM och Abertis, är det totala beloppet för de medel som erhållits för utvidgningen av täckning (inklusive de medel som mottagits för uppgradering eller uppförande av nya sändningsstationer).

(119) I de fall där de kommunala myndigheterna själva agerade som nätoperatörer mottog de offentliga medel för att digitalisera de sändningsstationer som är belägna inom deras områden och för att uppföra nya sändningsstationer. Myndigheterna hävdar att det enbart gällde överföring av medel mellan olika nivåer i förvaltningen och att utvidgningen av de nät som ägdes av de kommunala myndigheterna enbart gällde förvaltningsmässiga skyldigheter gentemot invånarna. Om kommunala myndigheter agerar som nätoperatörer bedriver de dock ekonomisk verksamhet. Många av dem är upptagna i CMT:s register över nätoperatörer. De kommunala myndigheterna köpte hursomhelst in den digitala utrustningen från Abertis eller Telecom CLM och lade ut installation, drift och underhåll av utrustningen på underentreprenad till dessa två företag, utan offentligt anbudsförfarande. Detta innebär att dessa två företag är direkta stödmottagare.

(120) Finansieringen omfattar även drift och underhåll av nätet. Dessa uppgifter utförs av Telecom CLM och Abertis. Detta anses utgöra fortlöpande stöd och de operatörer som anförtros drift och underhåll av nätet är stödmottagare. Slutligen gynnas Abertis och Telecom CLM generellt också av att andra plattformsoperatörer utestängs från marknaden för sändning av kostnadsfria tv-signaler i Spanien ([57]).

([54]) Eftersom en lokal operatör som Radiodifusión sände nationella sändningsföretags signal kunde den ha ansökt om de regionala bidragen. Dock anordnades inget anbudsförfarande för att uppmana eventuellt intresserade operatörer att lämna anbud. Det var tvärtom de regionala myndigheterna som tog initiativet, lokaliserade de sändningsstationer som sände de nationella sändningsföretagens signal och erbjöd dem stöd för digitaliseringen. I detta avseende påpekade Radiodifusión att även om företaget återsände televisionssignalen kontaktades det aldrig av den offentliga förvaltningen för att diskutera en eventuell finansiering av digitaliseringen av dess nät.

([55]) Enligt avtalen om överföring av utrustning för digital markbunden television återlämnades i vissa fall den utrustning som förvärvats av Telecom CLM (med medel från JCCM) till JCCM efter två års drift.

([56]) […].

([57]) Såsom anges i skäl 24 dominerar Abertis marknaden för sändning av kostnadsfria tv-signaler via den markbundna plattformen i område I och via sitt dotterbolag Hispasat i område III. När räckvidden för digital markbunden television utvidgades till område II behöll Abertis kontrollen över sändningen av nationsomfattande kostnadsfria tv-signaler. Astras inträde i område II kan i framtiden även generera starkare konkurrens mellan plattformar i områdena I och III. Jämförelsevis finns ett flertal undersökningar som visar fördelarna med lägre priser och högre kvalitet på tjänsterna när satellitsändningar kom in på tv-marknaden i Förenta staterna. Innan satellitsändningar inleddes hade kabelföretagen haft monopol i lokala geografiska områden. Se t.ex. Chenghuan Sean Chu, *The effect of satellite entry on cable television prices and product quality*, RAND Journal of Economics, vol. 41, nr 4, vintern 2010, s. 730–764.

Indirekta stödmottagare

(121) *Utrustningsleverantörer.* Telecom CLM och Abertis tillhandahåller telekommunikationsutrustning och hårdvara internt. Eftersom de kommunala myndigheterna köpte in utrustning utan ett offentligt anbudsförfarande från de två befintliga markbundna operatörerna i Kastilien-La Mancha, gynnades Telecom CLM och Abertis direkt av stödet (se skäl 119). I de fall de två operatörerna köpte in sådan utrustning från utrustningsleverantörer köptes utrustningen in på en fri marknad. Det innebär i sin tur att bortsett från Telecom CLM och Abertis (direkta stödmottagare) anses utrustningsleverantörer inte vara stödmottagare eftersom de inte fick en selektiv fördel. På samma sätt som i fallet med digitala dekodrar (avkodare) i Italien ([58]) har det inte varit möjligt att göra åtskillnad mellan olika kategorier av tillverkare av olika typer av digitala infrastrukturer, eftersom tillverkarna antas kunna tillverka alla typer av utrustning. De företag som levererar sådan utrustning till nätoperatörerna skiljer sig inte från företagen i den grupp som skulle ha deltagit i anbudsförfarandena om stödordningen hade varit teknikneutral vad gäller plattformsoperatörer ([59]). I Spanien är det vanligt att de företag som monterar, installerar och levererar utrustning för utvidgning av digital markbunden television också erbjuder andra tjänster. Dessa utrustningstillverkare, såväl som telekommunikationsoperatörerna, kan också erbjuda lösningar för markbundna eller satellitbundna lösningar eller en kombination av dessa två ([60]).

(122) Åtgärden i fråga har inte som syfte, genom sitt mål eller allmänna struktur, att skapa en fördel för tillverkarna. I själva verket gynnas tillverkarna av digital utrustning av alla politiska initiativ till förmån för digitalisering (även de mest teknikneutrala initiativen). När det gäller utrustningstillverkare kan det faktum att de gynnades av ökad försäljning på grund av åtgärden därför anses vara en mekanisk bieffekt. Principiellt har allt statligt stöd en spridningseffekt som påverkar de företag som levererar till stödmottagaren. Detta innebär dock inte nödvändigtvis att det uppstår en selektiv fördel för dessa leverantörer. Utrustningsleverantörerna ingick inte i målgruppen för stödet och gynnades inte av en riktad indirekt effekt.

(123) *Sändningsföretag* Spanien har lämnat tillräckliga bevis för att markbundna sändningsföretag inte fick någon fördel till följd av att täckningen utvidgades. I motsats till område I vägrade sändningsföretagen att betala för digitaliseringen i område II eftersom den inte skulle ge dem några tilläggsintäkter. Med tanke på att den begränsade målgruppen inte verkade vara kommersiellt intressant för annonsörerna, kunde sändningsföretagen efter utvidgningen till område II inte göra några större höjningar av reklamtaxorna. De markbundna sändningsföretagen gynnas därför inte indirekt av den granskade åtgärden.

5.2.1.3 *Selektivitet*

(124) Den fördel som åtgärden, inklusive fortlöpande stöd, innebär för nätoperatörerna och sändningsföretagen är selektiv eftersom den endast påverkar företag med verksamhet på marknaden för markbundna plattformar. De nätoperatörer som anförtroddes uppgiften att utvidga täckningen valdes dessutom inte ut genom ett anbudsförfarande, utan genom ett särskilt förfarande som fastställs i dekret 347/2008, varigenom myndigheterna valde ut nätoperatörerna. Oavsett om den rättsliga ramen på central nivå uteslöt andra tekniker än markbunden teknik från stöd, tillämpades den därför av regionen Kastilien-La Mancha på ett sätt som endast rörde vissa nätoperatörer.

5.2.1.4 *Snedvridning av konkurrensen*

Nätoperatörer

(125) Genom att direkt bevilja medel till de markbundna nätoperatörerna Telecom CLM och Abertis diskriminerade de spanska myndigheterna alla andra markbundna nätoperatörer som kunde ha tillhandahållit sådana tjänster. Genom ett offentligt anbudsförfarande skulle det ha varit möjligt att fastställa huruvida andra befintliga operatörer, såsom Radiodifusión, uppfyllde kraven för att tillhandahålla sändningstjänster till regionala och nationella sändningsföretag i område II i Kastilien-La Mancha. Eftersom dessa operatörer inte informerades om åtgärden och inte uppmanades att inkomma med förslag, kunde de inte argumentera för sin sak inför JCCM. Det direkta valet av stödmottagare ledde i sin tur till att alla andra möjliga markbundna konkurrenter uteslöts.

([58]) C-2/05 – Digitala dekodrar Italien (EUT C 118, 19.5.2006, s. 10, och EUT L 147, 8.6.2007, s. 1).

([59]) Några exempel på företag som har vunnit anbud: Tredess är en tillverkare av utrustning för digitala sändningar och tillhör Televesgruppen som också tillverkar tv-mottagare, antenner och parabolantenner för digitala satellitsändningar (se http://www.tredess.com och http://www.televes.es). Liknande: Mier (http://www.mier.es), Elecnor (http://www.elecnor.es/es.negocios.infraestructuras/telecomunicaciones), Itelsis, BTESA, Axion, Retegal, Itelazpi, Telecom CLM.

([60]) Anbudsförfarandena i område II rörande utvidgningen av täckning gällde ofta nyckelfärdiga lösningar, dvs. montering, installation och leverans av flera utrustningskomponenter (parabolantenn, antenn, sändare, satellitmottagare). I de flesta fall omfattade den levererade lösningen utrustning för satellitmottagning av den digitala signal som sändningsföretagen redan distribuerade via satellit.

(126) De kommunala myndigheter som uppgraderade sina egna nät kontaktade i vissa fall Telecom CLM eller Abertis direkt. I dessa fall uteslöts andra telekommunikationsoperatörer från att lämna in förslag. Såsom anges i skälen 39 och 40 anslog andra kommunala myndigheter ett kortfattat offentligt meddelande. I dessa meddelanden angavs att en telekommunikationsoperatör skulle väljas ut för att digitalisera kommunens sändningsstation i enlighet med dekret 347/2008. Operatörerna måste lämna in en teknisk rapport. Intresserade operatörer kunde få de tekniska specifikationerna från de kommunala myndigheternas kontor. De offentliga anslagen uppfyller dock inte principen om teknikneutralitet, eftersom meddelandena endast rörde uppgradering av de befintliga markbundna sändningsstationerna. Alla telekommunikationsoperatörer som är upptagna i den nationella tillsynsmyndigheten CMT:s register kan lämna in förslag enligt de offentliga anslagen, men detta kan inte anses motsvara ett offentligt anbudsförfarande. Ett offentligt anslag är inte lika synligt som ett offentligt anbudsförfarande som offentliggörs i en officiell tidning. Till skillnad från andra företag informerades dessutom Telecom CLM och Abertis i de flesta fall uttryckligen i förväg om förfarandet och kunde därför lämna in sina förslag ([61]). I alla kommuner som anslog sådana offentliga meddelanden valdes med andra ord antingen Telecom CLM eller Abertis.

(127) Spanien och Abertis hävdar att digital markbunden television och satellitteknik utgör två skilda marknader. Digital markbunden television är den huvudsakliga plattformen för kostnadsfri markbunden television, och antalet aktörer på den nationella marknaden bestäms av antalet licenser som beviljas av den spanska regeringen. Finansieringen av de kostnadsfria markbundna kanalerna kommer från reklamintäkter. Ett stort antal satellittelevisionskanaler finns tillgängliga via den enda plattformen i Spanien för betaltelevision där Astra agerar som nätoperatör. Dessa kanaler finansieras genom abonnemang som i regel omfattar ett kanalpaket. De spanska myndigheterna påpekar också att i Spanien är sändningsföretagens kostnader för satellitdistribution mycket högre än kostnaderna för markbunden sändning, och därför är företagen bakom kostnadsfria sändningar, inklusive regionala och lokala sändningsföretag, inte intresserade av att gå över till denna plattform.

(128) Av flera skäl som anges i beslutet dras slutsatsen att de markbundna och satellitbundna plattformarna verkar på samma marknad.

(129) För det första konkurrerade Astra år 2008 om utvidgning av täckningen av digital television i Kantabrien och vann anbudet. År 2008 höll Astra en rad möten med de självstyrande regionerna för att presentera sitt anbud för sändning av digitala tv-kanaler som dittills hade sänts via den markbundna plattformen. Trots att avtalet med Kantabrien senare avslutades av myndigheterna tyder satellitoperatörens intresse av att tillhandahålla tjänster i konkurrens med den markbundna plattformen på att det finns en möjlighet för satellitoperatörer att tillhandahålla liknande tjänster.

(130) För det andra finns det ett flertal offentliga och privata kanaler som distribueras via den markbundna plattformen som även sänds via satellitplattformar, inklusive Astra ([62]). För det tredje är vissa av de regionala kanalerna tillgängliga eller var nyligen tillgängliga via satellitplattformen. Detta motsäger påståendet om att de regionala sändningsföretagen inte är intresserade av satellit.

(131) För det fjärde har vissa sändningsföretag förklarat att de föredrar markbunden sändning eftersom deras rättigheter för sändning av innehåll endast gäller för den markbundna plattformen. Detta betyder dock inte att det finns skilda marknader för markbunden och satellitbunden sändning. Eftersom sändningsföretagen har förvärvat innehållsrättigheter för den markbundna plattformen kan de om så krävs göra samma sak när det gäller satellit. Om en satellitplattform väljs på grundval av ett offentligt anbudsförfarande, kan sändningsföretagen dessutom åläggas en ”must carry”-skyldighet. Sändningsföretagen ålades en ”must carry”-skyldighet för område III när satellitplattformen valdes.

(132) Slutligen når, enligt uppgifter från maj 2010 ([63]) täckningen av digital markbunden television i Spanien 98,85 % av befolkningen, medan endast 93,5 % av hushållen ser på tv via den markbundna plattformen. Det betyder att 5 % av hushållen har tillgång till digital markbunden television men väljer att inte använda den eftersom de flesta av dem abonnerar på betal-tv via satellit.

(133) Slutsatsen blir att eftersom de satellitbundna och markbundna plattformarna konkurrerar sinsemellan ger åtgärden för användning, drift och underhåll av digital markbunden television i område II upphov till en snedvridning av konkurrensen mellan de två plattformarna.

([61]) Kastilien-La Manchas myndigheter kunde inte lämna exempel på ett bud som lämnats in av en annan telekommunikationsoperatör. Vissa bud hade lämnats in av ”telekommunikationsinstallatörer”, men de uteslöts eftersom de inte var registrerade som telekommunikationsoperatörer.

([62]) Till exempel Antena 3, Cuatro, Telecinco, La Sexta, La Siete, Teledeporte, TVE, La2 och Canal 24 horas.

([63]) Analys av tv-marknaden som lämnats av Spanien i samband med anmälan av åtgärden: Ersättning för kostnader till följd av liberaliseringen av digital utdelning i Spanien, SA.32619 (2011/N).

(134) Slutligen bör det noteras att övriga plattformar, särskilt IPTV, även är missgynnade på grund av åtgärden. Även om bredband ännu inte finns i hela område II är det högst sannolikt att bredbandstäckningen kommer att öka betydligt i framtiden. Det är möjligt att en mix av tekniker skulle ha varit mer effektiv för att uppnå täckning i område II. I så fall skulle de andra plattformarna ha kunnat bidra till detta mål och hade då kunnat gynnas av stödåtgärden.

5.2.1.5 *Inverkan på handeln*

(135) Åtgärden inverkar på handeln inom unionen. Enligt EU-domstolens praxis gäller att ”om ett statligt finansiellt stöd förstärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen ska denna handel anses påverkas av detta stöd” ([64]).

(136) Nätoperatörerna är verksamma inom en sektor där det förekommer handel mellan medlemsstater. Abertis ingår i en internationell företagskoncern, och så gör även en av de klagande, Astra. Om ett teknikneutralt anbudsförfarande skulle ha anordnats hade Astra, som är baserat i en annan medlemsstat (Luxemburg), kunnat lämna anbud på tillhandahållandet av ett digitalt nät i regionen Kastilien-La Mancha. Åtgärden påverkar därför handeln mellan medlemsstater.

5.2.2 **Slutsatser om förekomst av stöd**

(137) Mot bakgrund av ovannämnda argument anser kommissionen att åtgärden uppfyller kriterierna i artikel 107.1 i fördraget. Under sådana omständigheter måste åtgärden anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

5.3 FÖRENLIGHETSBEDÖMNING

(138) Kommissionen stöder aktivt övergången från analoga till digitala sändningar. Fördelarna med övergången till digitala sändningar betonades i handlingsplanen *e*Europe 2005 och i de två meddelandena om digital övergång ([65]). Kommissionen medger också att den digitala övergången kan fördröjas om den helt och hållet överlåts till marknadskrafterna.

(139) Medlemsstaterna kan använda stöd för att avhjälpa ett specifikt marknadsmisslyckande eller för att säkerställa social eller regional sammanhållning ([66]). Det måste dock i varje specifikt fall visas att stödet i fråga är ett lämpligt instrument för att avhjälpa problemet, att det är begränsat till vad som är absolut nödvändigt och att det inte snedvrider marknaden på ett olämpligt sätt. I meddelandet om övergång ([67]) anges likaså att inom det specifika området för digitalisering kan statligt ingripande motiveras i två fall: för det första när allmänintresset står på spel och för det andra i fall av marknadsmisslyckande, dvs. när marknadskrafterna i sig själva inte lyckas värna om samhällsnyttan. I meddelandet anges också att statligt ingripande under alla omständigheter måste ha stöd av en sund marknadsanalys.

(140) Likaså anges i meddelandet att övergången till digitala sändningar utgör en stor utmaning inom branschen och där måste marknadskrafterna vara drivande. I princip bör varje nät konkurrera med stöd av sina egna styrkor. För att trygga denna princip bör varje statligt ingripande ha som syfte att vara teknikneutralt. Undantag från denna princip får endast förekomma om ingripandet inriktas på ett specifikt marknadsmisslyckande eller en specifik obalans samtidigt som det är lämpligt, nödvändigt och proportionerligt för att avhjälpa svårigheterna.

(141) Om marknaden får avgöra finns det en risk att den socialt missgynnade delen av befolkningen inte kan utnyttja fördelarna med digital television. Med tanke på detta problem rörande social sammanhållning vill medlemsstaterna sannolikt se till att alla medborgare har tillgång till digital television efter den analoga nedsläckningen. Eftersom den digitala övergången medför kostnader för konsumenterna och kräver ändringar av vanorna, vill medlemsstaterna sannolikt ge särskild hjälp till missgynnade grupper i samhället såsom äldre personer, låginkomsttagare eller personer som bor i perifera regioner.

([64]) Mål T-55/99, Confederación Española de Transporte de Mercancias (CETM) mot Europeiska kommissionen (REG 2000, s. II-3207).
([65]) KOM(2002) 263 slutlig, *e*Europe 2005: *Ett informationssamhälle för alla*, KOM(2003) 541 slutlig, meddelande från kommissionen om övergången från analoga till digitala sändningar (från digital ”övergång” till analog ”nedsläckning”) och KOM(2005) 204 slutlig, meddelande från kommissionen om en snabbare övergång från analoga till digitala sändningar.
([66]) Se meddelandet *Mindre men bättre riktat statligt stöd: en plan för reform av det statliga stödet 2005–2009*, KOM(2005) 107 slutlig.
([67]) Se fotnot 68, KOM(2003) 541 slutlig.

(142) Kommissionen har i ett flertal beslut rörande statligt stöd och på grundval av meddelandena om den digitala övergången tillämpat reglerna för statligt stöd inom denna sektor ([68]). Medlemsstaterna har flera möjligheter att bevilja offentlig finansiering för övergången för att säkerställa att alla geografiska områden även i fortsättningen har en lämplig tv-täckning. I detta ingår finansiering för utbyggnad av sändningsnät i områden där tv-täckningen annars vore otillräcklig ([69]). Sådan finansiering kan dock endast beviljas om den inte medför en onödig snedvridning mellan tekniker eller företag och begränsas till det som är absolut nödvändigt.

5.3.1 **Rättsliga grunder för bedömning av den planerade åtgärdens förenlighet**

(143) De spanska myndigheterna har åberopat artiklarna 107.3 c och 106.2 i fördraget för att motivera åtgärden i det fall att den konstateras utgöra statligt stöd i enlighet med artikel 107.1 i fördraget. I det följande bedömer kommissionen åtgärdens förenlighet mot bakgrund av dessa bestämmelser, med beaktande av de allmänna överväganden som beskrivs ovan.

5.3.2 **Artikel 107.3 c i fördraget**

(144) Kommissionen undersöker stödets förenlighet enligt artikel 107.3 c i fördraget genom att väga stödets positiva och negativa effekter mot varandra. Vid denna bedömning granskar kommissionen följande frågor:

1. Har stödåtgärden ett väldefinierat mål av allmänt intresse?
2. Är stödåtgärden väl anpassad för att nå ett mål av allmänt intresse, dvs. är det föreslagna stödet avsett för ett marknadsmisslyckande eller inriktat på något annat mål? Här frågas särskilt följande:
   a) Är stödåtgärden ett lämpligt instrument, dvs. finns det andra, bättre lämpade instrument?
   b) Finns det en stimulanseffekt, dvs. förändrar stödet företagens beteende?
   c) Är stödåtgärden proportionerlig, dvs. kan samma förändring i beteende uppnås med mindre stöd?
3. Är snedvridningen av konkurrensen och effekten på handeln begränsad, så att den sammantagna effekten blir positiv?

5.3.2.1 *Mål av allmänt intresse*

(145) Syftet med den nationella stödordningen såsom den genomförts av JCCM för Kastilien-La Mancha, är att påskynda den digitala övergången i Spanien och säkerställa att invånare i vissa avlägsna områden och landsbygdsområden även fortsättningsvis kan ta emot tv-sändningar. I detta hänseende är åtgärden avsedd att ge personer som bor i dessa områden möjligheten att se television och utöva sin författningsenliga rätt till tillgång till information. Såsom redan nämnts i skäl 138 har kommissionen bekräftat vikten av och fördelarna med den digitala övergången i handlingsplanen *e*Europe 2005 ([70]) samt i sina två meddelanden om övergången från analoga till digitala sändningar ([71]). I sitt meddelande ”i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning” ([72]) påpekade kommissionen att den planerade nedsläckningen av analog markbunden television fram till 2012 kommer att förbättra tillgången till spektrum i Europa. Eftersom digital sändning använder spektrumet effektivare frigörs spektrumkapacitet för andra användare, såsom nya sändnings- och mobiltelefonitjänster, och detta stimulerar i sin tur innovation och tillväxt inom industrierna för television och elektroniska kommunikationer.

([68]) Se bland annat N622/03 Digitalisierungsfonds – Österrike (EUT C 228, 17.9.2005, s. 12), C-5/04 Införande av digital markbunden television (DVB-T) i Berlin-Brandenburg – Tyskland (EUT L 200, 22.7.2006, s. 14), C-4/04 Digital markbunden television i Sverige (EUT L 112, 30.4.2007, s. 77), C-2/05 Digitala dekodrar i Italien (EUT L 147, 8.6.2007, s. 1), N270/06 Subventioner för digitala dekodrar med API – Italien (EUT C 80, 13.4.2007, s. 3), N107/07 Subventioner för IdTV – Italien (EUT C 246, 20.10.2007, s. 2), C-4/06 Införande av digital markbunden television (DVB-T) i Nordrhein-Westfalen (EUT L 236, 3.9.2008, s. 10), SA.28685 Captación de Televisión Digital en Cantabria – Spanien (EUT C 119, 24.4.2012, s. 1).

([69]) Se skäl 132 i kommissionens beslut C-5/04, Införande av digital markbunden television (DVB-T) i Berlin-Brandenburg – Tyskland (EUT L 200, 22.7.2006, s. 14).

([70]) KOM(2002) 263 slutlig, *eEurope 2005: Ett informationssamhälle för alla*.

([71]) KOM(2003) 541 slutlig, meddelande om övergången från analoga till digitala sändningar (från digital ”övergång” till analog ”nedsläckning”), och KOM(2005) 204 slutlig, meddelande från kommissionen om en snabbare övergång från analoga till digitala sändningar.

([72]) KOM(2005) 541 slutlig av den 1 juni 2005.

(146) Kommissionen anser därför att åtgärden är riktad mot ett väldefinierat mål av allmänt intresse.

5.3.2.2 *Väldefinierat stöd*

Marknadsmisslyckande

(147) Som de spanska myndigheterna konstaterar, är det allmänt erkänt att det finns en risk för att inte alla delar av befolkningen kan ta del av fördelarna med digital television (problem rörande social och regional sammanhållning). Marknadsmisslyckande kan förekomma om marknadsaktörerna inte tillräckligt beaktar den digitala övergångens positiva effekter på samhället som helhet eftersom de inte har ekonomiska incitament till att göra så (positiva externa effekter). När det gäller social sammanhållning vill medlemsstaterna dessutom sannolikt se till att alla medborgare har tillgång till digital television efter den analoga nedsläckningen och vill därför sannolikt överväga åtgärder för att se till att alla geografiska områden även fortsättningsvis har en lämplig täckning av tv-sändningar.

(148) Såsom redan angetts i beslutet om att inleda förfarandet konstaterade kommissionen att det finns ett marknadsmisslyckande i den meningen att sändningsföretagen är ovilliga att ta på sig tilläggskostnaderna för utvidgning av täckningen utöver de lagstadgade plikterna. Dessutom har varken satellitplattformarna eller privata hushåll gjort investeringar för att säkerställa att alla invånare i område II kan ta emot digitala kanaler via satellit. Kommissionen konstaterar därför att den fasta befolkningen i ett landsbygdsområde kan bli helt utan kostnadsfri mottagning av digitaltelevision om den digitala täckningen överlämnas helt och hållet till marknadskrafterna och att statligt ingripande kan vara gynnsamt genom ekonomiskt stöd till enskilda personer.

Teknikneutralitet

(149) När det gäller digital övergång erkänns principen om teknikneutralitet i ett flertal kommissionsbeslut ([73]). Denna princip har upprätthållits av tribunalen och domstolen ([74]).

(150) Valet av teknik bör i regel göras genom ett teknikneutralt anbudsförfarande, såsom gjordes i andra medlemsstater ([75]). Att genomföra ett anbudsförfarande kan vara kostsamt eller kan leda till att projektet försenas. I vissa fall kan det vara motiverat att inte genomföra ett anbudsförfarande om det är möjligt att på förhand fastställa att endast en viss teknik eller en viss leverantör kan tillhandahålla de önskade tjänsterna. Att välja en viss teknik kan därför vara godtagbart om valet motiveras av resultaten av en preliminär undersökning. Undersökningen måste omfatta prissättnings- och kvalitetskriterier. Eftersom beslutet att välja en viss teknik förhindrar konkurrens från andra leverantörer som lägger fram sin produkt och sina prisförslag, måste undersökningens resultat vara otvetydiga och tillförlitliga.

(151) Kommissionen har tidigare konstaterat att en undersökning kan utgöra grunden för att välja en viss teknisk lösning ([76]). Bevisbördan ligger emellertid hos medlemsstaterna, som måste visa att undersökningen är tillräckligt tillförlitlig och har genomförts så oberoende som möjligt ([77]).

(152) I detta avseende har de spanska myndigheterna och Abertis föreslagit flera undersökningar, som diskuteras nedan.

Kostnadsundersökningar

(153) Kastilien-La Manchas myndigheter har hävdat att den ifrågasatta åtgärden inriktades på digital markbunden television på grundval av resultaten av en förhandsundersökning som utförts innan dekretet antogs. Den jämförande socioekonomiska undersökningen ([78]), som sammanfattas i skälen 59–61, visade att den markbundna lösningen var mest kostnadseffektiv.

([73]) Se fotnot 56.
([74]) Målen T-8/06, FAB Fernsehen aus Berlin GmbH mot kommissionen (REG 2009, s. II-4293), C-544/09 P, Tyskland mot kommissionen, dom av den 15 september 2011, ännu ej offentliggjord, T-177/07, Mediaset SpA mot kommissionen (REG 2010, s. II-2341), och C-403/10 P, Mediaset SpA mot kommissionen, dom av den 28 juli 2011, ännu ej offentliggjord.
([75]) Se fotnot 7.
([76]) En sådan undersökning tjänade t.ex. som motivering för valet av en viss teknik i ett fall rörande bredband. Se kommissionens beslut N222/06 – *Aid to bridge the digital divide in Sardinia* (EUT C 68, 24.3.2007, s. 6).
([77]) Storbritannien valde digital markbunden television för lokaltelevision på grundval av en förhandsundersökning som genomförts av tillsynsmyndigheten OFCOM och ett förhandssamråd med marknadsaktörerna. Därför insisterade kommissionen inte på ett teknikneutralt anbudsförfarande. SA.33980 (2012/N) – *Local Television in the UK*.
([78]) Se fotnot 34.

(154) Utgångspunkten för undersökningen är en kvantifiering av den befolkning för vilken ett tekniskt val kunde göras. Den största delen av Kastilien-La Mancha hör till område I, där övergången till digital markbunden television redan hade genomförts. Område I och område II överlappar varandra i vissa fall. Av tekniska skäl hävdas i undersökningen att det i dessa områden (som redan delvis har digital markbunden television) endast var lämpligt att överväga en utvidgning av digital markbunden television. Därför omfattas endast omkring 9,8 % av befolkningen av jämförelsen mellan satellitalternativet och alternativet med digital markbunden television. För det andra tar undersökningens författare hänsyn till att en del av befolkningen i denna delgrupp dessutom tar emot regional-tv via den markbundna plattformen. Utan vidare bedömning dras slutsatsen att det för dessa tjänster ”skulle vara mer logiskt att befolkningen använde olika mottagningssätt”. En alternativ teknik skulle slutligen ha behövt övervägas för 2,85 % av befolkningen, eller 57 510 invånare i 689 samhällen.

(155) Undersökningen innehåller en uppskattning av de totala kostnaderna för satellitplattformen – inklusive installation av avkodare, antaganden grundade på marknadsuppgifter om hyreskostnaden för en satellittransponder samt drift och underhåll under tio år – som sedan jämförs med den uppskattade totala kostnaden för den markbundna plattformen. I det senare fallet omfattar uppskattningen kostnaden för installation av avkodare och markbundna sändare samt drift- och underhållskostnader under tio år. I slutändan skulle den totala kostnaden ligga på mellan 47 672 550 euro och 97 646 800 euro för satellitlösningen, och mellan 15 136 550 euro och 17 224 350 euro för den markbundna lösningen.

Bedömning

(156) Vid den aktuella tidpunkten var myndigheterna tvungna att välja mellan att antingen anordna ett teknikneutralt anbudsförfarande eller att på grundval av en sådan kostnadsundersökning välja en viss teknik på förhand. Myndigheterna måste alltså bestämma om det var värt mödan att bjuda in potentiella konkurrenter att delta i anbudsförfarandet. Om ett öppet anbudsförfarande skulle ha genomförts kunde myndigheten ha valt mellan olika bud, inbegripet eventuella rabatter som erbjöds av anbudsgivarna. Å andra sidan kan det vara värt att avstå från ett anbudsförfarande om undersökningen visar att satellittekniken, med hänsyn tagen till alla rabatter som eventuella anbudsgivare kunde ha lämnat, var klart dyrare eller inte uppfyllde de grundläggande kvalitetskraven. Eftersom det enda syftet med undersökningen är att motivera att ett anbudsförfarande inte behövs, måste den visa att det finns en betydande kostnadsskillnad mellan de två plattformarna och att resultaten är tillförlitliga.

(157) Undersökningen uppfyller absolut inte dessa krav. För det första måste myndigheterna, efter en begäran om upplysningar från kommissionen 2011, korrigera de uppgifter som användes i undersökningen. Korrigeringarna ledde till en ökning av kostnaderna för sändningsstationerna med cirka 65 % och till ett ökat antal sändningsstationer som faktiskt behövdes för att säkerställa den förväntade täckningen. JCCM hävdade att de nya siffrorna inte skulle ändra resultatet av jämförelsen mellan teknik för markbunden sändning och teknik för satellitsändning. När dessa nya siffror beaktades minskade dock kostnadsfördelen med digital markbunden teknik, och enligt vissa scenarier ledde de till och med till en kostnadsfördel för satellitlösningen. Redan detta visar att resultaten av undersökningen inte var tillförlitliga. Dessa brister borde ha varit uppenbara för myndigheterna vid den aktuella tidpunkten om de hade varit tillräckligt noggranna.

(158) När det gäller kostnadsberäkningen används fel beräkningsmetod i undersökningen för kostnaden för satellitsändning. Det förutsätts att de kommunala myndigheterna skulle hyra satellittranspondrar från satellitplattformen och själva driva satellitanslutningen. Beräkningen grundas därför på offentliggjorda hyrespriser (från 2008) för satellittranspondrar. Eftersom dessa priser avser individuella anslutningar beaktas inte eventuella mängdrabatter eller prisförhandlingar. Vid ett öppet anbudsförfarande skulle satellitoperatören, såsom framgår av fallet Kantabrien, själv ha deltagit som konkurrent. Satellitoperatörens bud skulle ha grundats på en helt annan prisberäkning. Om kontraktet omfattar hela område II i Kastilien-La Mancha kan det vidare förväntas att ett sådant bud skulle innehålla betydande prisrabatter för kapaciteten jämfört med individuella hyrespriser.

(159) Den metod som används i undersökningen leder dessutom till felaktiga slutsatser som är till nackdel för satellitalternativet ([79]):

— Beräkningarna bör grundas på nettonuvärdet av återkommande kostnader i stället för bara totalkostnaden ([80]);

([79]) Det finns flera andra brister i undersökningen. Det saknas t.ex. en tillräcklig motivering av varför endast 2,85 % av befolkningen i Kastilien-La Mancha beaktas. Detta antagande påverkar de två plattformarnas kostnadseffektivitet.

([80]) Nettonuvärdet beaktar om betalningarna görs i dag eller i framtiden (framtida intäkter/utgifter dras av). Skillnaden mellan kostnaderna för den markbundna lösningen och satellitlösningen minskar även med en förhållandevis försiktig rabatt på 4 %.

— Undersökningen bortser från den exponentiella tillväxten när det gäller behovet av (och de relaterade kostnaderna för) nya sändningsstationer för digital markbunden television på grund av att de sista samhällen som ska täckas är avlägset belägna. I stället beaktas en linjär ökning.

— I undersökningen beräknas de årliga drift- och underhållskostnaderna uppgå till 3 % av utrustningskostnaderna, samtidigt som myndigheterna själva uppger att kostnaderna för två års drift och underhåll beräknas uppgå till 20 % av utrustningskostnaden (dvs. 10 % per år).

(160) Till följd av detta förefaller kostnadsberäkningen för digital markbunden television vara alltför optimistisk. Denna slutsats stöds av en jämförelse mellan undersökningens uppskattade kostnad för utbyggnaden av digital markbunden television och de belopp som faktiskt användes för detta. Enligt undersökningen uppskattas den högsta kostnaden för utbyggnad av digital markbunden television uppgå till omkring 15–17 miljoner euro. Kastilien-La Manchas myndigheter lade emellertid ut 46 miljoner euro på uppgradering av digital markbunden television (plus utgifter för installation av satellitmottagare när det faktiskt visade sig att digital markbunden television inte vare ekonomiskt lönsam).

Slutsats

(161) Undersökningens uppskattningar är inte tillförlitliga. Genom att använda Kastilien-La Manchas egna (dock uppdaterade) siffror minskades den ursprungliga kostnadsfördelen med nät för digital markbunden television, eller förvandlades i vissa scenarier till och med till en fördel för satellitplattformen ([81]). Undersökningen beaktar inte möjligheten att en satellitoperatör erbjuder rabatter i ett konkurrensutsatt anbudsförfarande. På grundval av ovanstående överväganden ger undersökningen därför inte tillräckliga bevis för att motivera förhandsvalet av digital markbunden television och beslutet att inte genomföra ett öppet anbudsförfarande.

Andra kostnadsundersökningar

(162) Den spanska regeringen lämnade en intern lönsamhetsundersökning rörande allmänt tillgängliga tjänster för digital markbunden television via digital markbunden television eller satellit, gjord av ministeriet för industri, turism och handel (MIEyT) i juli 2007. Denna undersökning fanns dock inte tillgänglig för de självstyrande regionerna, t.ex. Kastilien-La Mancha, utan användes endast som ett internt dokument. Under alla omständigheter anser kommissionen att den förhandsundersökning som lämnats av de spanska myndigheterna, som nämns i skäl 62, inte visar att den markbundna plattformen var ett bättre val än satellitplattformen. Undersökningen visar tvärtom att en mix av tekniker är mer realistisk, bestående av en kombination av 70 % satellitsändningar och 30 % markbundna sändningar ([82]) för område II. Undersökningen visar också att valet av en viss teknisk lösning för utbyggnaden av täckningen bör analyseras per region, med hänsyn till varje regions särskilda topografiska och demografiska särdrag. I stället för ett förhandsval av en viss teknik, visar denna slutsats i stället på behovet av att anordna ett teknikneutralt anbudsförfarande för att kunna fastställa vilken plattform som är lämpligast i Kastilien-La Manchas fall.

(163) När det gäller de två kostnadsundersökningar som lämnats in av Abertis bör det påpekas att de utfördes 2010, långt efter det att de granskade åtgärderna genomfördes. Oavsett om dessa undersökningar kan anses vara tillräckligt oberoende och tillförlitliga kom de efter de ifrågasatta åtgärderna, vilket innebär att de inte kan användas för att motivera den spanska regeringens val av teknik för digital markbunden television och att avstå från att genomföra ett teknikneutralt anbudsförfarande. Kommissionen mottog även kostnadsuppskattningar från Astra, som visar att satellitteknik är mer kostnadseffektiv. De beaktades inte av samma skäl.

(164) Såsom anges i skäl 161 och när det gäller Kastilien-La Manchas undersökning, leder inte heller andra undersökningar till slutsatsen att den digitala markbundna plattformen, i fråga om kvalitet eller pris, är bättre än andra tekniska lösningar. Dessa undersökningar motiverar därför inte JCCM:s beslut att avstå från att anordna ett öppet anbudsförfarande.

([81]) Enligt kommissionens egna beräkningar ändras båda kostnadsscenarierna om de uppdaterade siffrorna beaktas, med en optimistisk uppskattning på 36 466 648 euro för satellitsändningar och 60 542 411 euro för markbundna sändningar, och en pessimistisk uppskattning på 56 760 211 euro för satellitsändningar och 65 155 166 euro för markbundna sändningar. Dessa beräkningar grundas på följande tre faktorer som kompletterade Kastilien-La Manchas undersökning: 1) Beaktande av nettonuvärdesmetoden för återkommande kostnader i ett tioårsperspektiv, 2) antalet nya sändningsstationer för att säkerställa den förväntade ytterligare täckningen, och 3) de korrigerade drift- och underhållskostnaderna. Åtskillnaden mellan optimistiska och pessimistiska scenarier följer av Kastilien-La Manchas ursprungliga undersökning.

([82]) Undersökningen skiljer mellan 15 % markbundna sändningar inklusive extrautrustning för att eliminera eko och 15 % markbundna sändningar med eko (s. 34 i undersökningen).

Åtgärdens lämplighet och proportionalitet

(165) Det finns ett antal skäl till att åtgärden inte kan anses vara lämplig.

(166) Genom att stödet beviljades direkt till Telecom CLM och Abertis, som är etablerade operatörer av digital markbunden television, beaktar inte åtgärden alternativa lösningar som kunde ha varit mer kostnadseffektiva eller gett bättre kvalitet. Såsom diskuteras i föregående avsnitt finns det ingen motivering för att utesluta en satellitplattform. Det faktum att vissa hushåll i område II får kostnadsfria kanaler via satellit visar att den markbundna tekniken inte alltid är den effektivaste och lämpligaste plattformen. Det bör också noteras att satellitsändning har valts som alternativ för digital-tv i andra medlemsstater, även i områden där även den markbundna lösningen var möjlig ([83]). Det faktum att Astra deltog i och vann det teknikneutrala anbudet för utvidgning av täckningen för digital television i Kantabrien tyder dessutom åtminstone på att satellitplattformen kan tillhandahålla denna tjänst ([84]).

(167) I de olika kostnadsundersökningarna jämförs dessutom endast plattformar för digital markbunden television och satellitplattformar. Alternativa tekniska lösningar som kabelnät och IPTV beaktas inte. IPTV kan inte täcka hela territoriet, men en teknikmix med sådana plattformar samt digital markbunden television och satellitsändningar kunde ha varit mer effektiv.

(168) Åtgärden är dessutom olämplig eftersom den leder till diskriminering mellan operatörer av digital markbunden television. Telecom CLM och Abertis, som är etablerade operatörer av digital markbunden television, väljs direkt, vilket innebär att det inom ramen för åtgärden inte undersöks om andra operatörer av digital markbunden television som Radiodifusión skulle kunna ha lämnat billigare eller kvalitativt bättre anbud.

(169) Lämpligheten av att välja ut operatörer av digital markbunden television på förhand ifrågasattes också med tanke på den begränsade kapaciteten för denna plattform. Övergången från analog television till digital markbunden television i 800 MHz-bandet slutfördes i Spanien den 3 april 2010, och år 2011 beslöt man att auktionera ut frekvenserna i 800 MHz-bandet till telekommunikationsoperatörer för att uppfylla beslut nr 243/2012/EU. Det var därför nödvändigt att flytta sändningarna till andra kanaler under 790 MHz senast den 1 januari 2014. Eftersom detta ger upphov till tilläggskostnader anmälde Spanien den 5 november 2011 två åtgärder avsedda för hushåll och sändningsföretag, med en budget på 600–800 miljoner euro i område I (åtgärder för område II har ännu inte anmälts) ([85]). Dessa kostnader skulle inte ha uppstått om andra plattformar hade valts (IPTV, kabel eller satellit). Ett ytterligare frekvensbyte för att frigöra mer kapacitet för den framtida mobila LTE-tekniken, vilket kommer att generera liknande kostnader, förväntas under de kommande åren.

(170) Dessutom har det påpekats att 4G-mobilfrekvenserna LTE stör den digitala markbundna televisionens signaler, vilket gör att hushållen måste köpa dyra filter för att skydda sin signal från LTE ([86]). Det kan inte uteslutas att liknande störningar är ett mer allmänt problem som underminerar den framtida lämpligheten för markbundna sändningar, särskilt när det gäller större och bredare spridning av NGA-nät.

(171) Spanien lade fram ytterligare två argument som stöd för ståndpunkten om att satellitsändningar är dyrare än digital markbunden television. För det första har sändningsföretagen territoriella begränsningar i sina avtal med vissa innehållsleverantörer. Att säkerställa sådant villkorat tillträde skulle bli dyrare för satellitteknik. För det andra skulle satellittekniken inte vara utrustad för sändning av ett stort antal regionala kanaler. Dessa påståenden har inte underbyggts, och motsägs av det faktum att Astras avtal för Kantabrien omfattade ett professionellt system för villkorat tillträde. Enligt Astras kostnadsberäkningar skulle satellittekniken dessutom fortfarande vara billigare även om separata avtal måste ingås med var och en av de spanska regionerna. Vad gäller regionala sändningar vidhåller Astra att den spanska regeringens siffra på 1 380 kanaler är starkt överdriven ([87]). Enligt Astras egna beräkningar skulle satellitalternativet vara billigare även om regionala och lokala kanaler inkluderas.

(172) Kommissionen anser därför att den granskade åtgärden inte respekterade principen om teknikneutralitet. Såsom förklaras ovan är åtgärden inte proportionerlig och den är inte ett lämpligt instrument för att säkerställa täckningen av kostnadsfria kanaler för invånarna i område II i Kastilien-La Mancha.

([83]) Till exempel Frankrike, Storbritannien, Italien och Slovakien.
([84]) Detta underströks ytterligare genom utslaget från den nationella domstolen. Se fotnot 5.
([85]) Se fotnot 11.
([86]) http://stakeholders.ofcom.org.uk/consultations/second-coexistence-consultation/
([87]) Enligt Astras uppskattningar är det totala antalet lokala kanaler som för närvarande sänds begränsat till 415 kanaler.

Drift och underhåll av näten

(173) Vad gäller den fortlöpande finansieringen för drift och underhåll av de subventionerade näten för digital markbunden television och satellit kan denna, eftersom den utgör en stödtjänst för användningen, inte anses vara teknikneutral. Finansieringen har riktats till de stationer som sänder signal via markbundna plattformar. Sådant stöd är därför också oförenligt.

(174) Allt framtida stöd för drift och underhåll måste anmälas och måste respektera principen om teknikneutralitet.

5.3.2.3 *Undvikande av onödiga snedvridningar*

(175) Även om statligt ingripande kan motiveras med tanke på vissa marknadsmisslyckanden och tänkbara sammanhållningsproblem, ger åtgärdens utformning upphov till onödiga snedvridningar av konkurrensen.

Slutsats rörande artikel 107.3 c i fördraget

(176) Slutsatsen är att den granskade åtgärden, inklusive det fortlöpande stödet, inte är ett lämpligt, nödvändigt och proportionerligt instrument för att avhjälpa det konstaterade marknadsmisslyckandet.

5.3.3 **Artikel 106.2 i fördraget**

(177) Undantaget enligt artikel 106.2 rör ersättning från staten för kostnaderna för att tillhandahålla en offentlig tjänst. De nationella (eller regionala) myndigheterna måste definiera tydligt vad som är en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och anförtro den till ett visst företag.

(178) Under det formella granskningsförfarandet lade de spanska myndigheterna inte fram argument eller belägg som motiverade varför åtgärden bör förklaras förenlig på grundval av artikel 106.2 i fördraget.

(179) För att artikel 106.2 i fördraget ska vara tillämplig måste de nationella (eller regionala) myndigheterna tydligt definiera vad som är en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och anförtro den till ett visst företag. Inget beslut om tilldelning för utbyggnaden av digital markbunden television som en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse har fastställts i spansk lag eller utfärdats av myndigheterna. För det första är driften av ett markbundet nät inte en allmännyttig tjänst enligt spansk lag. I 1998 års lag om telekommunikationer ([88]) fastställs att telekommunikationstjänster, inklusive drift av nät för radio och television, är tjänster av allmänt ekonomiskt intresse men att de inte har status som allmännyttiga tjänster ([89]). Samma definition används i den lag om telekommunikationer som för närvarande är i kraft ([90]). Överföringstjänster för sändning av television, dvs. överföring av signaler genom telekommunikationsnät, betraktas som telekommunikationstjänster och räknas som sådana som tjänster av allmänt intresse men inte som allmännyttiga tjänster ([91]).

(180) Dessutom är bestämmelserna i lagen om telekommunikationer teknikneutrala. Telekommunikation definieras som överföring av signaler genom alla slags telekommunikationsnät, inte specifikt genom markbundna nät ([92]). Dessutom anges i artikel 3 i lagen att ett av dess syften är att så långt det är möjligt uppmuntra till teknikneutralitet i regleringssammanhang.

([88]) Lag 11/1998 av den 24 april, allmänna telekommunikationslagen.
([89]) Sådana tjänster omfattar tjänster rörande försvar, civilskydd och telefonnätets funktion.
([90]) Lag 32/2003 av den 3 november, allmänna telekommunikationslagen.
([91]) I artikel 2.1 i lagen fastställs att telekommunikationstjänster är tjänster av allmänt intresse som erbjuds inom ramen för fri konkurrens.
([92]) Bilaga II till lag 32/2003 innehåller exakta teknikneutrala definitioner av telekommunikationer och nät för elektroniska kommunikationer. Med telekommunikationer avses all slags överföring, sändning eller mottagning av tecken, signaler, skrift, bilder och ljud eller all slags information via tråd, radioelektricitet, optiska medel eller andra elektromagnetiska system. Med elektroniska kommunikationsnät avses överföringssystem och, där det är tillämpligt, utrustning för växling eller omdirigering och andra resurser, inklusive nätelement som inte är aktiva, som ger möjlighet att förmedla signaler via tråd, radio, optiska eller andra elektromagnetiska system, inklusive satellitnät, fasta (kretskopplade och paketväxlade, inklusive internet) och mobila markbundna nät, elkabelsystem i den utsträckning de används för att överföra signaler, nät för radio- och tv-sändningar och nät för kabeltelevision, oavsett vilken typ av information som överförs.

(181) Även om radio och television i allmänhetens tjänst anses vara en allmännyttig tjänst, är det inte möjligt att utvidga denna definition till drift av en specifik plattform för ändamålet. Om det finns flera överföringsplattformar kan inte en viss plattform anses vara ”central” för överföring av sändningssignaler. Det skulle därför ha varit uttryckligen fel om det i den spanska lagstiftningen hade angetts att användningen av en viss plattform för överföring av sändningssignaler är en allmännyttig tjänst.

(182) Slutsatsen är därför att driften av markbundna nät inte har status som en allmännyttig tjänst enligt den spanska lagstiftningen. Dessutom har de spanska myndigheterna inte klart definierat driften av en markbunden plattform som en allmännyttig tjänst och har således inte anförtrott tillhandahållandet av denna allmännyttiga tjänst till en viss plattformsoperatör.

(183) De spanska myndigheterna har inte heller lagt fram bevis för ett beslut om tilldelning av en tjänst till de två stödmottagarna, Abertis och Telecom CLM.

(184) Undantaget enligt artikel 106.2 rör ersättning från staten för kostnaderna för att tillhandahålla en offentlig tjänst och kan därför inte åberopas i detta fall.

5.3.4 **Befintligt stöd**

(185) Abertis hävdar att det markbundna sändningsnätet i område II finansierades nästan helt av de spanska självstyrande regionerna med allmänna medel och med stöd av lagstiftning från 1982, dvs. innan Spanien anslöt sig till Europeiska ekonomiska gemenskapen år 1986. Abertis anser att ordningen kan ses som en del av den fortlöpande offentliga finansieringen av drift av lokala markbundna nät och därför kan anses utgöra befintligt stöd.

(186) Regionernas finansiering av utvidgningen av det markbundna nätet inleddes mycket riktigt i början av 1980-talet, men vid den tidpunkten fanns det inga privata sändningsföretag på marknaden. Den utvidgade infrastrukturen tjänade därför enbart det offentliga sändningsföretagets behov och detta hade under alla omständigheter skyldighet att tillhandahålla sin signal till majoriteten av befolkningen. Dessutom var markbunden television vid den tidpunkten den enda plattformen för överföring av televisionssignaler i Spanien. Utvidgningen av det enda tillgängliga nätet skapade således inte snedvridning av konkurrensen med andra plattformar.

(187) Sedan dess har lagstiftningen och tekniken utvecklats, det har kommit nya sändningsplattformar och nya marknadsaktörer, särskilt privata sändningsföretag. Eftersom stödmottagaren och de allmänna omständigheterna för offentlig finansiering har genomgått betydande förändringar, kan den granskade åtgärden inte ses som en ändring av rent formell eller administrativ karaktär. Det handlar snarare om en ändring som påverkar den faktiska substansen i den ursprungliga ordningen och anses därför utgöra en ny stödordning ([93]). Under alla omständigheter har övergången från analog till digital television blivit möjlig enbart tack vare nya tekniska framsteg och är därför en ny företeelse. De spanska myndigheterna borde därför ha anmält detta nya stöd.

5.4 SLUTSATS

(188) Den finansiering som beviljats av Spanien, Kastilien-La Manchas regionala regering och kommunala myndigheter till operatörer av markbundna nät för uppgradering och digitalisering av deras nät till att tillhandahålla kostnadsfria tv-kanaler i område II utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Stödet är inte förenligt med den gemensamma marknaden. Dessutom anmäldes stödet inte till kommissionen enligt artikel 108.3 i fördraget och genomfördes på ett olagligt sätt utan tillstånd från kommissionen. Stödet måste därför återkrävas från operatörerna för markbundna nät.

([93]) De förenade målen T-195/01 och T-207/01, Gibraltar (REG 2002, s. II-2309), punkterna 109–111.

(189) Därtill anser kommissionen att det fortlöpande stödet för drift och underhåll av det digitaliserade nätet, ett stöd som beviljades utan anbudsförfaranden eller enligt teknikneutrala anbudsförfaranden, också är oförenligt. Dessutom anmäldes detta stöd inte till kommissionen enligt artikel 108.3 i fördraget och genomfördes på ett olagligt sätt utan tillstånd från kommissionen. Det måste därför återkrävas från operatörerna.

(190) Allt framtida stöd för drift och underhåll måste anmälas och måste respektera principen om teknikneutralitet.

6. **ÅTERKRAV**

6.1 BEHOVET ATT UPPHÄVA STÖD

(191) Enligt fördraget och domstolens fasta rättspraxis är kommissionen behörig att bestämma att den berörda staten måste upphäva eller ändra stödet ([94]) om detta har konstaterats vara oförenligt med den inre marknaden. Domstolen har dessutom vid upprepade tillfällen slagit fast att syftet med den skyldighet som ställts på staten att inställa stöd, som av kommissionen betraktats som oförenliga med den inre marknaden, är att återställa den tidigare rådande situationen ([95]). Domstolen har i detta hänseende förklarat att målet nås när stödmottagaren återbetalat det lagstridigt erhållna stödet och sålunda förlorat den fördel den getts på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och när den situation som rådde före stödets utbetalande återställts ([96]).

(192) I enlighet med nämnda rättspraxis föreskriver artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/99 ([97]) att ”vid negativa beslut i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren”.

(193) Eftersom finansieringen av uppgradering och digitalisering av den markbundna plattformen och därpå följande underhåll och drift som Spanien beviljat sedan 2008–2009 är olagligt och oförenligt stöd, bör Spanien därför åläggas att återkräva det oförenliga stödet i syfte att återställa den situation som rådde på marknaden innan stödet beviljades.

6.2 MOTTAGARE AV STATLIGT STÖD OCH KVANTIFIERING AV STÖDET

(194) Telecom CLM och Abertis är direkta stödmottagare. Alla belopp som anges i skälen nedan grundas på den information som lämnats till kommissionen. Såsom anges i skäl 42 mottog Telecom CLM och Abertis 13,2 miljoner euro respektive 250 000 euro för uppgradering av sina egna sändningsstationer. Dessutom valdes Telecom CLM utan offentligt anbudsförfarande ut för att uppföra nya sändningsstationer för de kommunala myndigheterna samt sex stationer som nu finns i företagets ägo (2,26 miljoner euro).

(195) I de fall de kommunala myndigheterna fortfarande äger utrustningen för digital markbunden television, har de köpt den antingen från Telecom CLM eller Abertis. Eftersom dessa företag valdes ut direkt (dvs. utan ett offentligt anbudsförfarande) för att leverera den digitala utrustningen och/eller tillhandahålla drift- och underhållstjänster, är de direkta stödmottagare även i detta fall. I själva verket fick dessa två företag offentliga medel på cirka 32,6 miljoner euro, utan ett offentligt anbudsförfarande ([98]).

(196) Det olagliga och oförenliga stödet måste återkrävas från Telecom CLM, Abertis och Hispasat.

(197) Det fortlöpande stödet är avsett för underhåll och drift av nät för digital markbunden television och satellitnät. Operatörerna av dessa nät är mottagarna av sådant underhålls- och driftstöd. Telecom CLM och Abertis mottog 6,5 miljoner euro för perioden 2009–2011. Detta stöd, och ytterligare stöd som betalats ut efter denna period, måste därför återkrävas från dessa nätoperatörer.

([94]) Mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland (REG 1973, s. 813), punkt 13.
([95]) De förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen (REG 1994, s. I-4103), punkt 75.
([96]) Mål C-75/97, Belgien mot kommissionen (REG 1999, s. I-30671), punkterna 64 och 65.
([97]) Rådets förordning (EG) nr 659/99 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 83, 27.3.1999, s. 1).
([98]) Om Spanien i enskilda fall kan visa att ett offentligt anbudsförfarande genomfördes för leverans av utrustning, kommer detta belopp att räknas bort från återkravet.

(198) I de fall där enskilda stödmottagare mottagit medel som inte överskrider de tröskelvärden som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 ([99]) anses dessa medel inte utgöra statligt stöd om villkoren enligt den förordningen uppfylls, och är inte föremål för återkrav.

(199) Återkravet ska gälla från och med den dag då stödmottagarna fick sin fördel, dvs. när stödet gjordes tillgängligt för mottagaren, och ränta löper fram till att det återkrävda stödet har betalats tillbaka.

7. **SLUTSATS**

(200) Kommissionen konstaterar att Konungariket Spanien olagligen har genomfört stöd till operatörerna för plattformen för markbunden television för utvidgning av täckningen av digital markbunden television i avlägsna och mindre urbaniserade områden i Kastilien-La Mancha i strid med artikel 108.3 i fördraget. Stödet, inklusive (pågående) stöd för drift och underhåll måste återkrävas från plattformsoperatörer som är direkta stödmottagare. Detta gäller även kommunala myndigheter som agerar som plattformsoperatörer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som beviljats operatörerna av plattformen för markbunden television, Telecom CLM och Abertis, för uppgradering av sändningsstationer, uppförande av nya sändningsstationer och tillhandahållande av digital utrustning och/eller drift och underhåll i område II i Kastilien-La Mancha och som olagligen genomförts av Spanien i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 2

Enskilt stöd som beviljats inom ramen för den stödordning som avses i artikel 1 utgör inte stöd om det vid tidpunkten för beviljandet uppfyller de villkor som fastställs i den lagstiftning som antagits i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ([100]) och som var tillämplig vid den tidpunkt då stödet beviljas.

Artikel 3

1. Spanien ska återkräva det oförenliga stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 från Telecom CLM och Abertis.

2. De belopp som ska återkrävas ska innefatta ränta från den dag då stödet ställdes till mottagarnas förfogande till den dag de har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas i enlighet med kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([101]).

4. Spanien ska inställa alla utbetalningar av utestående stöd enligt den stödordning som avses i artikel 1, med verkan från den dag då detta beslut meddelas.

Artikel 4

1. Återkravet av det stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Spanien ska se till att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgetts.

([99]) Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5)..

([100]) Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).

([101]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 140, 30.4.2004. s. 1).

3. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgetts ska Spanien lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) För de stödmottagare som avses i artikel 1, det totala stödbelopp som var och en av dem har tagit emot.

b) Det totala belopp (kapital och ränta) som ska återkrävas från varje stödmottagare.

c) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.

d) Handlingar som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet.

4. Spanien ska hålla kommissionen underrättad om genomförandet av de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut tills det stöd som beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 helt har återbetalats. Spanien ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Spanien ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och det räntebelopp som redan har återbetalats av stödmottagarna.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

Utfärdat i Bryssel den 1 oktober 2014.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

BILAGA

Information om stödbelopp som har tagits emot, som ska återkrävas och som redan har återbetalats

Mottagarens identitet	Totalt stödbelopp som har tagits emot inom ramen för ordningen (*)	Totalt stödbelopp som ska återkrävas (*) (Kapital)	Totalt belopp som redan har återbetalats (*)	
			Kapital	Ränta på återkrävt belopp

(*) I miljoner i nationell valuta.

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2016/1386

av den 2 augusti 2016

om ändring av riktlinje ECB/2013/7 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2016/23)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 5.1, 12.1 och 14.3,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ([1]),

med beaktande av Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2012/24) ([2]), och

av följande skäl:

(1) Den samlade kvaliteten på uppgifterna om värdepappersinnehav som rapporteras av de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta måste granskas både på nivån ingående uppgifter (individuella värdepapper) och på nivån utgående uppgifter (såväl individuella som aggregerade värdepapper). För att säkerställa att statistiken om värdepappersinnehav är fullständig, korrekt och konsistent behövs ett regelverk för kvalitetssäkring (DQM). Regelverket för kvalitetssäkring av statistiken om värdepappersinnehav bör ange vilket ansvar som åligger de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euro som valuta i fråga om kvaliteten på utgående uppgifter om värdepappersinnehav samt, i tillämpliga fall, vilket ansvar som åligger operatörerna av Europeiska centralbankssystemets databas med statistik om värdepappersinnehav, dvs. Europeiska centralbanken och Deutsche Bundesbank.

(2) De nationella centralbankernas förfarande för att verifiera källdata är avgörande för att säkerställa kvaliteten på uppgifter om värdepappersinnehav på nivån ingående uppgifter. Informationsutbytet om nationella förfaranden kan även hjälpa de nationella centralbankerna att förbättra sin egen organisation utifrån den bästa praxis som tillämpas av deras kollegor.

(3) Regelverket för kvalitetssäkring av statistiken om värdepappersinnehav bör omfatta DQM-mål, som utgör mål för att bedöma kvaliteten på utgående uppgifter, samt DQM-indikatorer, som mäter i vilken utsträckning ett visst DQM-mål har uppnåtts. Dessa krävs för att identifiera och prioritera de utgående uppgifter som måste verifieras för varje DQM-mål. Regelverket för kvalitetssäkring bör även baseras på DQM-trösklar som anger miniminivån för den verifiering som ska utföras avseende ett DQM-mål. Eftersom det finns skillnader i metoder och praxis för att skapa benchmarkdata, kan DQM-målen inte alltid identifiera fel i de utgående uppgifterna utan bara identifiera fall där de utgående uppgifterna kräver ytterligare verifiering. I de fall då operatörerna av Europeiska centralbankssystemets databas med statistik om värdepappersinnehav ställer frågor till de nationella centralbankerna, ska centralbankerna därför klassificera dessa frågor samt besvara dem skriftligen inom den tidsfrist som är lämplig med tanke på klassificeringen.

(4) Därutöver har förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ändrats för att öka den tillgängliga informationen om bankgruppers värdepappersinnehav samt för att införa rapporteringskrav för ytterligare attribut. Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2013/7 ([3]) behöver också ändras eftersom den fastställer de förfaranden som de nationella centralbankerna ska följa när de rapporterar till ECB.

(5) Riktlinje ECB/2013/7 bör därför ändras i enlighet med detta.

([1]) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.
([2]) EUT L 305, 1.11.2012, s. 6.
([3]) Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2013/7 av den 22 mars 2013 om statistik om värdepappersinnehav (EUT L 125, 7.5.2013, s. 17).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar

Riktlinje ECB/2013/7 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna riktlinje fastställs de nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter till ECB när det gäller statistik om värdepappersinnehav som samlas in enligt förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) samt ett regelverk för kvalitetssäkring av denna statistik, vilket syftar till att säkerställa att de utgående uppgifterna är fullständiga, korrekta och konsistenta genom en konsekvent tillämpning av reglerna om kvalitetsstandarder för dessa uppgifter.”

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Definitioner

I denna riktlinje ska definitionerna i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) tillämpas om inget annat anges, tillsammans med följande definitioner:

1. *ingående uppgifter*: uppgifter som rapporteras till ECB.

2. *utgående uppgifter*: uppgifter som skapas av ECB inom ramen för statistiken om värdepappersinnehav.

3. *regler för kvalitetssäkring* eller *DQM*: att säkerställa, verifiera och underhålla kvaliteten på utgående uppgifter med hjälp av DQM-mål, DQM-indikatorer och DQM-trösklar.

4. *Europeiska centralbankssystemets databas med statistik om värdepappersinnehav* eller *SHSDB*: det tekniska verktyg som ECB och Deutsche Bundesbank använder sig av för att sammanställa de uppgifter som samlas in enligt denna riktlinje samt enligt förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

5. *DQM-mål*: ett mål för att bedöma kvaliteten på produktionsdata.

6. *DQM-indikator*: en statistisk indikator som mäter i vilken utsträckning ett visst DQM-mål har uppnåtts.

7. *DQM-tröskel*: miniminivån på det verifieringsarbete som ska utföras för att uppfylla DQM-reglerna för ett DQM-mål.”

3. I artikel 3 ska rubriken ersättas med följande:

”De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter avseende innehav av värdepapper med ISIN-kod för sektorstatistik”.

4. I artikel 3 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

”1. De nationella centralbankerna ska samla in och till ECB rapportera statistiska uppgifter från uppgiftslämnare av sektorstatistik om innehav av värdepapper med ISIN-kod, värdepapper för värdepapper, i enlighet med rapporteringsordningarna i bilaga I del 1 (tabellerna 1–3) och del 2 (tabellerna 1–3), samt i enlighet med de standarder för elektronisk rapportering som fastställs separat, för följande typer av instrument: skuldebrev (F.31 och F.32), noterade aktier (F.511) och aktier/andelar i investeringsfonder (F.521 och F.522).

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter ska omfatta poster vid kvartalsslut och antingen i) finansiella transaktioner vid kvartalsslut för referenskvartalet eller också ii) uppgifter vid månadsslut eller kvartalsslut som krävs för att härleda finansiella transaktioner, i enlighet med punkt 2. De nationella centralbankerna ska också rapportera poster per årets slut enligt artikel 3.2b i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) i enlighet med rapporteringsordningen i bilaga I del 3 (tabellerna 1–2).

Finansiella transaktioner eller uppgifter som krävs för att härleda finansiella transaktioner som rapporteras av de faktiska uppgiftslämnarna till de nationella centralbankerna i enlighet med kapitel 1 del 1 i bilaga I till förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ska mätas i enlighet med del 3 i bilaga II till förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

2. De nationella centralbankerna ska till ECB rapportera de uppgifter som anges i punkt 1 för följande referensperioder och enligt följande tidsfrister:

a) När det gäller värdepapper som innehas av inhemska investerare med undantag av de nationella centralbankerna, värdepapper som förvaras av inhemska förvaringsinstitut åt kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet samt värdepapper som är emitterade av enheter i euroområdet och som förvaras av inhemska förvaringsinstitut åt kunder som inte har sin hemvist i euroområdet:

   i) De nationella centralbankerna ska kvartalsvis lämna uppgifter om poster vid kvartalsslut, värdepapper för värdepapper, senast vid affärsdagens slut den 70:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser.

   ii) De nationella centralbankerna ska rapportera antingen 1) kvartalsvis transaktioner värdepapper för värdepapper samt, om sådana uppgifter finns tillgängliga, andra volymförändringar för referenskvartalet senast vid affärsdagens slut den 70:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser, eller 2) poster värdepapper för värdepapper och, om sådana uppgifter finns tillgängliga, andra volymförändringar som krävs för att härleda transaktionerna. I det senare fallet ska de nationella centralbankerna rapportera i enlighet med de tillvägagångssätt som beskrivs i del 1 kapitel 1 i bilaga I till förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) senast vid affärsdagens slut den 70:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser när det gäller kvartalsuppgifter värdepapper för värdepapper samt den 63:e kalenderdagen efter utgången av den månad som uppgifterna avser när det gäller månadsuppgifter värdepapper för värdepapper.

b) Vad gäller försäkringsbolags årsvisa innehav av värdepapper ska de nationella centralbankerna rapportera uppgifter om aggregerade poster per årsskiftet senast vid affärsdagens slut den 70:e kalenderdagen efter utgången av det år som uppgifterna avser."

5. I artikel 3 ska punkterna 3, 4, 5 och 6 utgå.

6. Följande artikel 3a ska införas:

"Artikel 3a

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter avseende innehav av värdepapper med ISIN-kod för gruppdata

1. De nationella centralbankerna ska samla in och till ECB rapportera statistiska uppgifter från uppgiftslämnare av gruppdata om innehav av värdepapper med ISIN-kod, värdepapper för värdepapper, i enlighet med rapporteringsordningarna i bilaga I del 2 (tabellerna 1–3), samt i enlighet med de standarder för elektronisk rapportering som fastställs separat, för följande typer av instrument: skuldebrev (F.31 och F.32), noterade aktier (F.511) och aktier/andelar i investeringsfonder (F.521 och F.522).

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter ska omfatta poster vid kvartalsslut i enlighet med punkt 2.

2. De nationella centralbankerna ska rapportera uppgifterna enligt punkt 1 till ECB vid affärsdagens slut den 55:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser.

ECB får undantagsvis tillåta att en nationell centralbank rapporterar uppgifterna vid affärsdagens slut den 62:a kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser. I så fall ska den nationella centralbanken till ECB lämna en skriftlig begäran om undantag, där centralbanken anger

a) skälen till denna begäran, som styrker att detta behövs för att säkerställa att de uppgifter som rapporteras till ECB är korrekta och konsistenta eftersom den nationella centralbanken därigenom får möjlighet att dubbelkontrollera uppgifterna mot ytterligare uppgiftskällor, som annars inte skulle vara tillgängliga i tid för den kvalitetskontroll som krävs för ingående uppgifter,

b) för vilken period som ett undantag bör beviljas.

Efter sin bedömning av den nationella centralbankens begäran får ECB bevilja undantag för en angiven period, och ska årligen ta upp detta undantag till förnyad prövning.”

7. Följande artikel 3b ska införas:

”Artikel 3b

De nationella centralbankernas allmänna rapporteringsskyldigheter

1. Senast i september varje år ska ECB meddela de nationella centralbankerna de exakta överföringsdagarna för de uppgifter som ska lämnas, i form av en rapporteringskalender för det påföljande året.

2. Följande allmänna regler ska gälla för revidering av månadsvisa och kvartalsvisa uppgifter:

a) De nationella centralbankerna ska rapportera om regelbundna revideringar enligt följande:

i) Revideringar av månadsuppgifter som avser de tre månader som föregår det senaste kvartalet och som överförs kvartalsvis ska sändas tillsammans med uppgifterna för det senaste kvartalet (regelbunden uppgiftsöverföring); revideringar av månadsuppgifter som avser den månad som föregår den senaste månaden och som överförs månadsvis ska sändas tillsammans med uppgifterna för den senaste månaden (regelbunden uppgiftsöverföring).

ii) Revideringar av kvartalsuppgifter som avser det kvartal som föregår det senaste kvartalet ska sändas tillsammans med uppgifterna för det senaste kvartalet (regelbunden uppgiftsöverföring).

iii) Revideringar av de föregående tre åren (tolv kvartal) ska sändas tillsammans med den regelbundna överföringen av uppgifter som avser årets tredje kvartal.

iv) Rapportering av andra regelbundna revideringar som inte faller under punkterna i–iii ska ske enligt överenskommelse med ECB.

b) De nationella centralbankerna ska rapportera om särskilda revideringar som i betydande grad förbättrar kvaliteten på uppgifterna så snart dessa finns tillgängliga samt utanför de normala överföringsperioderna, efter överenskommelse med ECB.

De nationella centralbankerna ska för ECB förklara orsakerna bakom större revideringar. De nationella centralbankerna får även frivilligt inkomma med förklaringar till andra revideringar.

3. De rapporteringskrav som fastställs i denna artikel omfattas av följande skyldighet att rapportera historiska uppgifter om en medlemsstat inför euron efter det att denna riktlinje fått verkan:

a) De nationella centralbankerna i medlemsstater som anslöt sig till unionen före december 2012 ska rapportera historiska uppgifter till ECB efter bästa förmåga, omfattande minst 1) de referensperioder för uppgifterna som inleds från och med mars 2014, eller 2) de fem år som föregår den berörda medlemsstatens införande av euron, beroende på vilken period som är kortast.

b) De nationella centralbankerna i medlemsstater som anslöt sig till unionen efter december 2012 ska rapportera historiska uppgifter till ECB efter bästa förmåga, omfattande minst 1) de referensperioder för uppgifterna som inleds från och med mars 2016, eller 2) de fem år som föregår den berörda medlemsstatens införande av euron, beroende på vilken period som är kortast.

4. De redovisningsregler som föreskrivs i artiklarna 5, 5a och 5b i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ska tillämpas även när de nationella centralbankerna rapporterar uppgifter i enlighet med denna riktlinje.”

8. I artikel 4 ska rubriken ersättas med följande:

”Tillvägagångssätt för rapportering av innehav av värdepapper utan ISIN-kod för sektorstatistik”.

9. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. De nationella centralbankerna får besluta om de till ECB ska lämna statistiska uppgifter som omfattar värdepapper utan ISIN-kod, vilka innehas av monetära finansinstitut (MFI), investeringsfonder (IF), finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner (s.k. värdepapperiseringsinstitut) samt försäkringsbolag enligt förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) eller vilka innehas av förvaringsinstitut åt i) inhemska kunder som inte omfattas av förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24), ii) icke-finansiella kunder som har sin hemvist i andra medlemsstater i euroområdet eller iii) kunder som har sin hemvist i medlemsstater utanför euroområdet, enligt definitionen i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) och som inte har beviljats undantag från rapporteringskraven enligt förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).”

10. Artikel 4.3 ska ersättas med följande:

”3. Kvartalsuppgifter ska revideras i enlighet med artikel 3b.2 a och b.”

11. Följande artikel 4a ska införas:

”Artikel 4a

Tillvägagångssätt för rapportering av MFI:s innehav av värdepapper som emitterats av innehavaren

1. De nationella centralbankerna ska till ECB rapportera statistiska uppgifter om innehav av värdepapper med ISIN-kod emitterade av innehavaren, samt, efter beslut av respektive berörd nationell centralbank, om innehav av värdepapper utan ISIN-kod emitterade av innehavaren, i de fall då dessa värdepapper innehas av MFI som omfattas av förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter ska omfatta poster vid kvartalsslut.

2. Nationella centralbanker som rapporterar statistiska uppgifter enligt punkt 1 ska göra detta enligt de regler som fastställs i artikel 3.2 a, med hjälp av rapporteringsordningarna i bilaga I del 1 (tabellerna 1, 2 och 5) samt de standarder för elektronisk rapportering som fastställs separat.

3. Kvartalsuppgifter ska revideras i enlighet med artikel 3b.2 a och b.

4. De nationella centralbankerna ska för ECB förklara orsakerna bakom större revideringar. De nationella centralbankerna får även frivilligt inkomma med förklaringar till andra revideringar. Om det finns tillgängliga uppgifter, ska de nationella centralbankerna även lämna uppgifter om betydande omklassificeringar i innehavarsektorer eller i instrumentklassificering.”

12. Följande artikel 4b ska införas:

”Artikel 4b

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter avseende innehav av värdepapper utan ISIN-kod för gruppdata

1. De nationella centralbankerna ska samla in och till ECB rapportera statistiska uppgifter från uppgiftslämnare av gruppdata om innehav av värdepapper utan ISIN-kod, värdepapper för värdepapper, i enlighet med rapporteringsordningarna i bilaga I del 2, tabellerna 1, 2 och 4, och i enlighet med de standarder för elektronisk rapportering som fastställs separat.

De nationella centralbankernas rapporteringsskyldigheter ska omfatta poster vid kvartalsslut i enlighet med punkt 2.

2. De nationella centralbankerna ska rapportera uppgifterna enligt punkt 1 till ECB vid affärsdagens slut den 55:e kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser.

ECB får undantagsvis tillåta att en nationell centralbank rapporterar uppgifterna vid affärsdagens slut den 62:a kalenderdagen efter utgången av det kvartal som uppgifterna avser. I så fall ska den nationella centralbanken till ECB lämna en skriftlig begäran om undantag, där centralbanken anger

a) skälen till denna begäran, som styrker att detta behövs för att säkerställa att de uppgifter som rapporteras till ECB är korrekta och konsistenta eftersom den nationella centralbanken därigenom får möjlighet att dubbelkontrollera uppgifterna mot ytterligare uppgiftskällor, som annars inte skulle vara tillgängliga i tid för den kvalitetskontroll som krävs för ingående uppgifter,

b) för vilken period som ett undantag bör beviljas.

Efter sin bedömning av den nationella centralbankens begäran får ECB bevilja undantag för en angiven period, och ska årligen ta upp detta undantag till förnyad prövning."

13. Artikel 5.2 c ska ersättas med följande:

"c) Om de rapporterade uppgifterna inte uppfyller de kvalitetsstandarder som avses i punkt b, ska kvaliteten höjas på dessa uppgifter, vilket inbegriper insamling av uppgifter från förvaringsinstitut enligt artiklarna 4.1 och 4b.3 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)."

14. Artikel 6.2 ska ersättas med följande:

"2. De nationella centralbankerna ska regelbundet, minst en gång varje år, kontrollera att villkoren enligt artikel 4, 4a och 4b i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) för att bevilja, förnya eller återkalla undantag är uppfyllda."

15. Artikel 7.1 ska ersättas med följande:

"1. ECB-rådet ska fastställa uppgiftslämnare av gruppdata i enlighet med kriterierna i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) på grundval av uppgifter per slutet av december motsvarande föregående kalenderår som de nationella centralbankerna tillhandahåller till ECB (nedan kallade *referensdata*) i syfte att härleda ECBS-statistik om konsoliderade bankuppgifter för medlemsstaterna."

16. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Förfarande för att underrätta uppgiftslämnare av gruppdata

1. De nationella centralbankerna ska för ECB:s räkning använda underrättelsemallen i bilaga II (nedan kallad *underrättelsen*) för att underrätta uppgiftslämnare av gruppdata om ECB-rådets beslut enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) avseende deras rapporteringsskyldigheter enligt förordningen. I underrättelsen ska det anges vilka kriterier som motiverar att den underrättade enheten klassificeras som en uppgiftslämnare av gruppdata.

2. Berörd nationell centralbank ska sända underrättelsen till uppgiftslämnaren av gruppdata inom tio ECB-arbetsdagar efter dagen för ECB-rådets beslut och sända en kopia av underrättelsen till ECB-sekretariatet.

3. Det förfarande som beskrivs i punkt 2 ska inte tillämpas för att underrätta sådana uppgiftslämnare av gruppdata som har fastställts av ECB-rådet enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) före den dag då denna riktlinje får verkan."

17. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

ECB-rådets förfarande för förnyad prövning

1. Om en uppgiftslämnare av gruppdata som har underrättats i enlighet med artikel 8 inom femton ECB-arbetsdagar efter det att underrättelsen tagits emot lämnar en motiverad skriftlig begäran med den information som åberopas till berörd nationell centralbank avseende förnyad prövning av dess klassificering som uppgiftslämnare av gruppdata, ska berörd nationell centralbank översända denna begäran till ECB-rådet inom tio ECB-arbetsdagar.

2. Efter det att den skriftliga begäran som avses i punkt 1 har tagits emot ska ECB-rådet göra en förnyad prövning av klassificeringen och inom två månader efter det att begäran tagits emot skriftligen meddela sitt motiverade beslut till berörd nationell centralbank, som ska underrätta uppgiftslämnaren av gruppdata om ECB-rådets beslut inom tio ECB-arbetsdagar.”

18. Artikel 10.2 ska ersättas med följande:

”2. De nationella centralbankerna ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 1 uppfyller ECB:s statistiska minimistandarder enligt bilaga III i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) samt alla övriga krav som fastställs i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24), innan de överförs till ECB i enlighet med artiklarna 3, 3a och 3b.”

19. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Kontroll

1. Utan att det påverkar ECB:s rättigheter i fråga om kontroll enligt förordning (EG) nr 2533/98 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24), ska de nationella centralbankerna övervaka och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten för de statistiska uppgifter som ställs till ECB:s förfogande och samarbeta nära med operatörerna av SHSDB som en del av det övergripande kvalitetssäkringsarbetet (DQM).

2. ECB ska utvärdera dessa uppgifter på liknande sätt, i nära samarbete med operatörerna av SHSDB. Kontrollen ska ske inom givna tidsramar.

3. Vartannat år ska ECB och de nationella centralbankerna utbyta information med ECBS statistikkommitté och, om tillämpligt, med slutanvändarna, om praxis, åtgärder och förfaranden som ska tillämpas vid sammanställningen av statistik om värdepappersinnehav.

4. De nationella centralbankerna ska säkerställa, verifiera och underhålla kvaliteten på statistiken om värdepappersinnehav med hjälp av DQM-mål, DQM-indikatorer och DQM-trösklar. DQM-målen avser bland annat att säkerställa a) kvaliteten på aggregerade utgående uppgifter, b) konsistensen för innehavs- och referensdata samt c) konsistensen med annan statistik.

5. När SHSDB-operatörer ställer frågor till de nationella centralbankerna ska operatörerna klassificera dessa frågor som a) högt prioriterade frågor, b) prioriterade frågor eller c) övriga frågor. De nationella centralbankerna ska besvara dessa frågor skriftligen inom den tidsfrist som är lämplig med tanke på klassificeringen.

6. Uppgifter från den centraliserade värdepappersdatabasen som används för statistik om värdepappersinnehav ska kontrolleras i enlighet med Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/21 (*).

(*) Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2012/21 av den 26 september 2012 om regler för kvalitetssäkringen av uppgifter i den centraliserade värdepappersdatabasen (EUT L 307, 7.11.2012, s. 89).”

20. Bilaga I ska ersättas med bilaga I till den här riktlinjen.

21. Bilaga II ska ersättas med bilaga II till den här riktlinjen.

Artikel 2

Verkan och genomförande

Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna. Centralbankerna i Eurosystemet ska uppfylla kraven i artikel 1.1, 1.2 och 1.15 från och med den dagen. Centralbankerna i Eurosystemet ska uppfylla kraven i artikel 1.3–1.14, 1.16 och 1.17 från och med den 1 oktober 2018.

Artikel 3

Adressater

Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 2 augusti 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA I

Bilaga I till riktlinje ECB/2013/7 ska ersättas med följande:

"BILAGA I

RAPPORTERINGSORDNINGAR

DEL 1

Innehav av värdepapper per sektor exklusive nationella centralbankers innehav

Tabell 1

Allmän information och förklaringar

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Allmän information**	Rapporterande institut	O	Identifieringskod för rapporterande institut
	Inlämningsdag	O	Den dag då uppgifterna överlämnas till databasen med statistik om värdepappersinnehav (SHSDB)
	Referensperiod	O	Period som uppgifterna avser
	Rapporteringsfrekvens	O	Kvartalsvisa uppgifter
			Månadsvisa uppgifter (3)
2. **Förklaringar (metadata)**	O		Behandling av inlösen före förfallodagen
	O		Behandling av upplupen ränta

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) Endast för poster, om transaktionerna härleds från månadsposter i SHSDB.

Tabell 2

Information om värdepappersinnehav

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Värdepappersrelaterad information**	Innehavarsektor	O	Investerarens sektor/undersektor
			Icke-finansiella bolag (S.11) (3)
			Monetära finansinstitut som tar emot inlåning, utom centralbanker (S.122)
			Penningsmarknadsfonder (S.123)
			Investeringsfonder, utom penningsmarknadsfonder (S.124)
			Övriga finansinstitut (4) exklusive finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Beskrivning	
				Finansiella bolag som ägnar sig åt värdepapperiseringstransaktioner
				Försäkringsbolag (S.128)
				Pensionsinstitut (S.129)
				Försäkringsbolag och pensionsinstitut (undersektor ej identifierad) (S.128 + S.129) (övergångsperiod)
				Statlig förvaltning (S.1311) (frivillig uppdelning)
				Delstatlig förvaltning (S.1312) (frivillig uppdelning)
				Kommunal förvaltning (S.1313) (frivillig uppdelning)
				Socialförsäkringsfonder (S.1314) (frivillig uppdelning)
				Övrig offentlig förvaltning (undersektor ej identifierad)
				Hushåll exklusive hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.14) (frivillig uppdelning för inhemska investerare, obligatorisk uppdelning för tredje parts innehav)
				Hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.15) (frivillig uppdelning)
				Andra hushåll och andra hushållens icke-vinstdrivande organisationer (S.14+S.15) (undersektor ej identifierad)
				Icke-finansiella investerare exklusive hushåll (endast för tredje parts innehav) (S.11+S.13+S.15) ([5])
				Centralbanker och offentlig sektor ska rapporteras endast i fråga om innehav i länder utanför euroområdet (S.121 + S.13) ([6])
				Andra investerare än centralbanker och stat ska rapporteras endast i fråga om innehav i länder utanför euroområdet ([6])
				Okänd sektor ([7])
	Innehavarland	O	Land där investeraren har sin hemvist	
	Källa	O	Källa för de uppgifter som har lämnats om värdepappersinnehav	
				Direktrapportering
				Rapportering från förvaringsinstitut

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Beskrivning
			Blandad rapporting ([8])
			Uppgift saknas
	Funktion	O	Investeringens funktion enligt klassificeringen av betalningsbalansstatistik
			Direkta investeringar
			Portföljinvesteringar
			Ej specificerat
	Rapporteringsbas	F	Anger om värdepapperet är noterat i procent eller i enheter
			Procent
			Enheter
	Nominell valuta	F	Denomineringsvaluta för värdepapper, rapporteras när rapporteringsbasen är procent
	Poster	O	Summa värdepapper som innehas
			Till nominellt värde ([9]). Antal aktier eller enheter av ett värdepapper eller aggregerat nominellt belopp (i nominell valuta eller euro) för det fall att värdepapperet handlas med i belopp och inte i enheter, exklusive upplupen ränta.
			Till marknadsvärde. Belopp som innehas till marknadspris i euro, inklusive upplupen ränta ([10])
	Poster: varav belopp	O ([11])	Belopp för de två största investerarnas värdepappersinnehav
			Till nominellt värde, enligt samma värderingsmetod som för posterna
			Till marknadsvärde, enligt samma värderingsmetod som för posterna
	Format	O ([9])	Anger vilket format som används för posterna i nominellt värde
			Nominellt värde i euro eller annan relevant valuta
			Antal aktier/andelar ([12])

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Beskrivning
	Andra volymförändringar	O	Andra förändringar i beloppet för det värdepapper som innehas
			Till nominellt värde, i samma format som posterna till nominellt värde
			Till marknadsvärde i euro
	Andra volymförändringar: varav belopp	O ([11])	Andra volymförändringar i det belopp som innehas av de två största investerarna
			Till nominellt värde, enligt samma värderingsmetod som för posterna
			Till marknadsvärde, enligt samma värderingsmetod som för posterna
	Finansiella transaktioner	O ([13])	Summan av köp minus försäljningar av ett värdepapper som redovisas till transaktionsvärdet i euro inklusive upplupen ränta ([10])
	Finansiella transaktioner: varav belopp	O ([14])	Summan av de två största transaktionerna i absoluta tal per enskild innehavare, enligt samma värderingsmetod som för finansiella transaktioner
	Konfidentialitetsstatus	O ([15])	Konfidentialitetsstatus för poster, transaktioner samt andra volymförändringar
			Ska ej publiceras, får endast användas internt
			Sekretessbelagda statistiska uppgifter
			Ej tillämpligt ([16])

([1]) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
([2]) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
([3]) I denna riktlinje har kategorierna numrerats i enlighet med den numrering som införs genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1) (nedan kallat *ENS 2010*).
([4]) Andra finansförmedlare (S.125) plus finansiella servicebolag (S.126) plus koncerninterna finansinstitut och utlåningsföretag (S.127).
([5]) Endast om sektorerna S.11, S.13 och S.15 inte rapporteras separat.
([6]) När det gäller uppgifter som lämnas av centralbanker utanför euroområdet: endast för att rapportera icke-inhemska investerares innehav.
([7]) Ej fördelad sektor som har sin hemvist i innehavarens land, vilket alltså innebär att okända sektorer för okända länder inte ska rapporteras. De nationella centralbankerna ska informera SHSDB-operatörerna om skälet till att sektorn är okänd, för den händelse att värdena är statistiskt relevanta.
([8]) Endast om det inte går att skilja mellan direkt rapportering och rapportering från förvaringsinstitut.
([9]) Rapporteras inte om marknadsvärden (samt respektive andra volymförändringar/transaktioner) rapporteras.
([10]) Det rekommenderas att upplupen ränta inkluderas, efter bästa förmåga.
([11]) Om en nationell centralbank rapporterar konfidentialitetsstatus, behöver detta attribut inte rapporteras. Beloppet får avse den största enskilda investeraren i stället för de två största investerarna, på den uppgiftslämnande nationella centralbankens ansvar.
([12]) De nationella centralbankerna uppmanas att rapportera det nominella värdet i antalet enheter när värdepapperen är noterade i enheter i den centrala värdepappersdatabasen (CSDB).
([13]) Ska endast rapporteras för transaktioner som inte härleds från posterna i SHSDB.
([14]) Ska endast rapporteras för transaktioner som samlas in från uppgiftslämnare, rapporteras inte för transaktioner som de nationella centralbankerna härleder från poster.
([15]) Ska rapporteras om motsvarande belopp för de två största investerarna i fråga om poster, transaktioner respektive andra volymförändringar inte är tillgängliga/tillhandahålls.
([16]) Ska endast användas om de nationella centralbankerna härleder transaktionerna från poster. I så fall kommer konfidentialitetsstatusen att härledas av SHSDB, dvs. om de inledande och/eller slutliga posterna är konfidentiella ska den härledda transaktionen markeras som sekretessbelagd.

Tabell 3

Innehav av värdepapper med ISIN-kod

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Referensdata**	ISIN-kod	O	ISIN-kod

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.

Tabell 4

Innehav av värdepapper utan ISIN-kod

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Grundläggande referensdata**	Aggregeringsmarkör	O	Typ av uppgifter
			Uppgifter lämnas värdepapper för värdepapper
			Aggregerade uppgifter (inte värdepapper för värdepapper)
	Identifieringsnummer för värdepapper/aggregat	O	Internt värdepappersidentifieringsnummer för värdepapper utan ISIN-kod samt aggregerade uppgifter om värdepappersinnehav
	Typ av värdepappersidentifieringsnummer	O (3)	Anger värdepappersidentifieringsnummer för värdepapper som rapporteras värdepapper för värdepapper (4)
			Internt nummer för nationell centralbank
			Committee on Uniform Security Identification Procedures (CUSIP)
			Stock Exchange Daily Official List (SEDOL)
			Övrigt (anges i metadata)
	Instrumentklassificering	O	Klassificering av värdepapper enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
			Kortfristiga skuldebrev (F.31)
			Långfristiga skuldebrev (F.32)
			Noterade aktier (F.511)
			Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521)
			Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)
			Andra slag av värdepapper (5)

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Beskrivning
	Emittentsektor	O	Emittentens institutionella sektor enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Emittentland	O	Land där värdepapperets emittent har sin hemvist
	Kurs ([6])	F	Värdepapperets kurs vid referensperiodens utgång
	Kursbas ([6])	F	Utgångspunkt för att ange kursen
			Euro eller annan relevant valuta
			Procent
2. **Ytterligare referensdata**	Emittentnamn	F	Emittentens namn
	Kort namn	F	Kort namn som emittenten valt för värdepapperet, definierat utifrån värdepapperets särdrag och annan tillgänglig information
	Emissionsdag	F	Den dag då emittenten levererar värdepapperen till underwritern mot betalning. Detta är dagen då värdepapperen för första gången kan levereras till investerarna.
	Förfallodag	F	Den dag då instrumentet löses in
	Utestående belopp	F	Utestående belopp omräknat till euro
	Marknadskapitalisering	F	Senast tillgängliga marknadskapitalisering i euro
	Upplupen ränta	F	Upplupen ränta sedan de senaste kupongutbetalningarna eller tidpunkt då räntan började löpa
	Senaste splitfaktor	F	Aktiesplittar och omvända splittar av aktier
	Senaste splitdag	F	Dag då aktiesplit träder i kraft
	Typ av kupong	F	Typ av kupong (fast, rörlig, stegad etc.)
	Typ av skuld	F	Typ av skuldinstrument
	Avkastningens belopp	F	Beloppet på den senaste avkastningen som betalats per aktie i typ av avkastningsbelopp före skatt (bruttoavkastning)

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
	Typ av avkastningsbelopp	F	Anges i antingen avkastningsvalutan eller i antal aktier
	Avkastningsvaluta	F	Valuta i vilken den senaste avkastningen betalades
	Typ av värdepapperisering av tillgångar	F	Typ av tillgång som används som säkerhet

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) Krävs ej för värdepapper som rapporteras på aggregerad basis.
(4) De nationella centralbankerna ska helst använda samma värdepappersidentifieringsnummer för varje värdepapper under en flerårsperiod. Varje värdepappersidentifieringsnummer bör dessutom avse endast ett värdepapper. De nationella centralbankerna måste informera SHSDB-operatörerna om de inte har möjlighet till detta. CUSIP- och SEDOL-koderna får behandlas som de nationella centralbankernas interna nummer.
(5) Dessa värdepapper ska inte ingå när aggregaten utarbetas.
(6) Att beräkna poster till marknadsvärde utifrån poster till nominellt värde.

Tabell 5

Innehav av värdepapper som emitterats av innehavaren

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Grundläggande referensdata**	Identifieringsnummer för aggregat	O (3)	Internt värdepappersidentifieringsnummer för aggregerade uppgifter om värdepappersinnehav
	Instrumentklassificering	O	Klassificering av värdepapper enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
			Kortfristiga skuldebrev (F.31)
			Långfristiga skuldebrev (F.32)
			Noterade aktier (F.511)
			Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521)
	Poster till marknadsvärde	O	Värdepappersinnehavets samlade belopp. Till marknadsvärde. Belopp som innehas till marknadspris i euro, inklusive upplupen ränta (4).

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) De nationella centralbankerna bör använda fördefinierade identifieringsnummer som avtalats med SHSDB-operatörerna.
(4) Det rekommenderas att upplupen ränta inkluderas, efter bästa förmåga.

DEL 2

Värdepappersinnehav per uppgiftslämnande grupp

Tabell 1

Allmän information och förklaringar

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Allmän information**	Rapporterande institut	O	Identifieringskod för rapporterande institut
	Inlämningsdag	O	Den dag då uppgifterna överlämnas till SHSDB
	Referensperiod	O	Period som uppgifterna avser
	Rapporteringsfrekvens	O	Kvartalsuppgifter
2. **Förklaringar (metadata)**	O	Behandling av inlösen före förfallodagen	
	O	Behandling av upplupen ränta	

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.

Tabell 2

Information om värdepappersinnehav

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
1. **Information om innehavare**	ID för en rapporterande grupp	O	G	Standardiserad kod som ger den rapporterande gruppen ett unikt ID (4)
	ID-typ för rapporterande grupp	O	G	Anger den kod som används för den rapporterande gruppen
	LEI för en rapporterande grupp	O	G	LEI enligt Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) standard ISO 17442 för rapporterande grupp
	Enhetens ID	O	E	Standardiserad kod som ger enheten i gruppen ett unikt ID (4)
	Enhetens ID-typ	O	E	Anger den typ av kod som används för enheten i gruppen
	Enhetens LEI	O	E	LEI enligt ISO 17442 för enheten i gruppen

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Enhetens hemvistland	O	E	Land där enheten har sin hemvist
	Den rapporterande gruppens namn	O	G	Den uppgiftslämnande gruppens fullständiga rättsliga namn
	Enhetens namn	O	E	Det fullständiga rättsliga namnet på enheten i gruppen
	Sektor för gruppens huvudbolag	O	G	Den institutionella sektorn enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) för uppgiftslämnaren av gruppdata
	Enhetens sektor	O	E	Den institutionella sektorn enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) för enheten i gruppen
	ID för det direkta moderbolaget	O	E	Standardiserad kod som ger den direkta rättsliga enheten vilken innehavaren är en rättsligt beroende del av ett unikt ID (4)
	ID-typ för det direkta moderbolaget	O	E	Anger den identifieringskod som används för det direkta moderbolaget
	Typ av grupp	O	G	Typ av grupp
2. **Värdepappersrelaterad information**	Rapporteringsbas	F	E	Anger om värdepapperet är noterat i procent eller i enheter
				Procent
				Enheter
	Nominell valuta	F	E	Denomineringsvaluta för värdepapper, rapporteras när rapporteringsbasen är procent
	Format	O (5)	E	Anger vilket format som används för posterna i nominellt värde
				Nominellt värde i euro eller annan relevant valuta
				Antal aktier/andelar (6)

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Rapporteringsnivå ([3])	Beskrivning
	Poster	O	E	Summa värdepapper som innehas
				Till nominellt värde ([5]). Antal aktier eller enheter av ett värdepapper eller aggregerat nominellt belopp i nominell valuta eller euro för det fall att värdepapperet handlas med i belopp och inte i enheter, exklusive upplupen ränta.
				Till marknadsvärde. Det belopp som innehas till marknadsnoterad kurs i euro, inklusive upplupen ränta ([7]) ([8]).
	Emittenten är en del av den rapporterande gruppen (vad gäller tillsyn)	O	G	Anger huruvida värdepapperet emitterats av en enhet i samma rapporteringsgrupp i linje med kraven på konsolidering i stabilitetssyfte.
	Emittenten är en del av den rapporterande gruppen (vad gäller redovisning)	O	G	Anger huruvida värdepapperet emitterats av en enhet i samma rapporteringsgrupp i linje med kraven på sammanställd redovisning.
3. **Information om redovisning och risk**	Status för anstånd och omförhandling	O	G	Identifiering av instrument som omfattas av anstånd och omförhandling.
	Datum avseende status för anstånd och omförhandling	O	G	Det datum då anstånds- eller omförhandlingsstatus, som har rapporterats under status för anstånd och omförhandling, anses ha inträffat.
	Instrumentets prestationsstatus	O	G	Identifiering av nödlidande instrument i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ([9]).
	Datum för instrumentets prestationsstatus	O	G	Det datum då prestationsstatus såsom rapporteras under instrumentets prestationsstatus anses ha uppkommit eller ha förändrats.
	Emittentens fallissemangsstatus	O	G	Fastställande av emittentens fallissemangsstatus i enlighet med artikel 178 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013.
	Datum för emittentens fallissemangsstatus	O	G	Det datum då fallissemangsstatus såsom rapporteras under ."emittentens fallissemangsstatus" fick verkan eller förändrades.
	Instrumentets fallissemangsstatus	O	G	Fastställande av instrumentets fallissemangsstatus i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013 ([10]).

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Datum för instrumentets fallissemangsstatus	O	G	Det datum då fallissemangsstatus såsom rapporteras under ”instrumentets fallissemangsstatus” fick verkan eller förändrades.
	Redovisningsstandard	O	G och E	Redovisningsstandard som används av uppgiftslämnaren.
	Redovisat värde	O	E	Redovisat värde i enlighet med bilaga V till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. Belopp i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen på referensdagen.
	Typ av nedskrivning	O	E	Typ av nedskrivning
	Metod för att bedöma värdeminskning	O	E	Metod för att bedöma värdeminskningen, om instrumentet omfattas av nedskrivning i enlighet med de tillämpade redovisningsstandarderna. Man skiljer mellan kollektiva och individuella metoder.
	Ackumulerad nedskrivning	O	E	Förlustavsättningsbelopp som utgör motvärden eller har allokerats till instrumentet på referensdagen. Detta dataattribut gäller för instrument som omfattas av nedskrivning enligt den tillämpade redovisningsstandarden. Belopp i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen på referensdagen.
	Inteckningskällor	O	E	Typ av transaktion där exponeringen är intecknad i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. En tillgång ska behandlas som intecknad om den är pantsatt eller om den är föremål för någon form av arrangemang för att säkra eller kreditförstärka ett instrument från vilket den inte fritt kan återtas.
	Bokföringsmässig klassificering av instrument	O	E	Redovisningsportfölj där instrumentet registreras enligt den redovisningsstandard som tillämpas av uppgiftslämnaren.
	Tillsynsportfölj	O	E	Klassificering av exponeringar mellan handelslagret och utanför handelslagret. Instrument i handelslager enligt definitionen i artikel 4.1 led 86 i förordning (EU) nr 575/2013.

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk	O	E	Ackumulerade förändringar i verkligt värde på grund av kreditrisk i enlighet med del 2.46 i bilaga V till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 Belopp i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen på referensdagen.
	Kumulativa återvinningar sedan fallissemang	O	E	Det totala belopp som har återvunnits sedan fallissemangsdatum. Belopp i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen på referensdagen.
	Sannolikhet för att emittenten fallerar	O (11)	G	Emittentens sannolikhet för fallissemang under en ettårsperiod, fastställt i enlighet med artiklarna 160, 163, 179 och 180 i förordning (EU) nr 575/2013.
	Förlust vid fallissemang under nedgång	O (11)	G	Kvoten av det belopp som skulle kunna gå förlorat på en exponering under ekonomisk nedgång till följd av ett fallissemang under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget, i enlighet med artikel 181 i förordning (EU) nr 575/2013.
	Förlust vid fallissemang under normala ekonomiska förhållanden	O (11)	G	Kvoten av det belopp som skulle kunna gå förlorat på en exponering under normala ekonomiska förhållanden till följd av ett fallissemang under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemanget.
	Riskvikt	O (12)	G	Riskvikter som är kopplade till exponeringen i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013.
	Exponeringsbelopp (även kallat exponering vid fallissemang)	O	E	Exponeringsvärde efter kreditriskreducerande metoder och kreditkonverteringsfaktorer i enlighet med genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. Belopp i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen på referensdagen.
	Kapitalberäkningsmetod för tillsynsändamål	O	E	Fastställande av metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp med avseende på artikel 92.3 a och f i förordning (EU) nr 575/2013.

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Exponeringsklass	O	E	Exponeringsklass definierad i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) G: gruppnivå; E: enhetsnivå. Om undantaget enligt artikel 4a.3 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) tillämpas, bör rapporteringen av fält med uppgifter som rapporteras enhet för enhet genomföras i enlighet med de nationella bestämmelser som fastställts av den nationella centralbank som beviljat undantaget, för att säkerställa att uppgifterna är homogena med tanke på de obligatoriska uppdelningarna.
(4) ID ska fastställas separat.
(5) Rapporteras inte om marknadsvärden rapporteras.
(6) De nationella centralbankerna uppmanas att rapportera det nominella värdet i antalet enheter när värdepapperen är noterade i enheter i den centrala värdepappersdatabasen (CSDB).
(7) Det rekommenderas att upplupen ränta inkluderas, efter bästa förmåga.
(8) För värdepapper utan ISIN-kod ska det samlade marknadsvärdet för värdepapperen rapporteras, dvs. värde till marknadsnoterad kurs i euro, inklusive upplupen ränta. Alternativa approximeringar, t.ex. redovisat värde, kan användas som ”bästa möjliga uppgift” om något marknadsvärde inte kan anges.
(9) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).
(10) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).
(11) Ska rapporteras om internmetoden (IRB) används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.
(12) Ska rapporteras om IRB-metoden inte används för att beräkna det lagstadgade kapitalkravet eller om uppgifterna finns tillgängliga på annat sätt.

Tabell 3

Innehav av värdepapper med ISIN-kod

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
Referensdata	ISIN-kod	O	E	ISIN-kod

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) G: gruppnivå; E: enhetsnivå. Om undantaget enligt artikel 4a.3 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) tillämpas, bör rapporteringen av fält med uppgifter som rapporteras enhet för enhet genomföras i enlighet med de nationella bestämmelser som fastställts av den nationella centralbank som beviljat undantaget, för att säkerställa att uppgifterna är homogena med tanke på de obligatoriska uppdelningarna.

Tabell 4

Innehav av värdepapper utan ISIN-kod

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
1. **Grundläggande referensdata**	Identifieringsnummer för värdepapper	O	E	Nationella centralbankers interna identifieringsnummer för innehav av värdepapper utan ISIN-kod som rapporteras värdepapper för värdepapper

Rapporterade uppgifter ([1])	Attribut	Status ([2])	Rapporteringsnivå ([3])	Beskrivning
	Typ av värdepappersidentifieringsnummer	O	E	Anger värdepappersidentifieringsnummer för värdepapper som rapporteras värdepapper för värdepapper ([4])
				Den nationella centralbankens interna nummer
				CUSIP
				SEDOL
				Annat ([5])
	Instrumentklassificering	O	E	Klassificering av värdepapper enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
				Kortfristiga skuldebrev (F.31)
				Långfristiga skuldebrev (F.32)
				Noterade aktier (F.511)
				Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521)
				Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)
				Andra slag av värdepapper ([6])
	Emittentsektor	O	E	Emittentens institutionella sektor enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Emittentland	O	E	Land där värdepapperets emittent har sin hemvist
2. **Ytterligare referensdata**	Emittentens ID	O	E	Standardiserad kod som ger emittenten ett unikt ID ([7])
	ID-typ för emittenten	O	E	Anger den kod som används för emittenten
	Emittentnamn	O	E	Emittentens namn
	Emittentens LEI	O	E	Emittentens LEI enligt ISO 17442
	Emittentens Nace-sektor	O	E	Klassificering av motparter utifrån näringsgren enligt statistikklassifikationen Nace rev. 2 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 ([8]).

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Enhetens status	O	E	Tilläggsattribut för information om den emittentens status, inklusive fallissemangsstatus (och kategorierna som beskriver orsakerna till att enheten kan omfattas av fallissemang i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013), tillsammans med annan information om den enhetens status, t.ex. huruvida den fusionerat, köpts upp, etc.
	Datum för enhetens status	O	E	Det datum då enhetens status förändrades
	Emissionsdag	O	E	Den dag då emittenten levererar värdepapperen till underwritern mot betalning. Detta är dagen då värdepapperen för första gången kan levereras till investerarna.
	Förfallodag	O	E	Den dag då skuldinstrumentet löses in
	Nominell valuta	O	E	Valuta i vilken värdepapperet är denominerat
	Primär tillgångsklassificering	O	E	Klassificering av instrumentet
	Typ av värdepapperisering av tillgångar	O	E	Typ av tillgång som används som säkerhet
	Säkerhetens status	O	E	Tilläggsattribut som gör det möjligt att ange säkerhetens status och kan ange huruvida instrumentet är aktivt eller t.ex. har fallerat, förfallit eller lösts in i förtid.
	Datum för värdepappersstatus	O	E	Det datum då en säkerhets status, som rapporterats under ”värdepapperets status”, uppstod.
	Betalningsdröjsmål för instrumentet	O	E	Sammanlagt belopp för kapital, ränta och eventuell avgift som är utestående på referensdagen, som avtalsenligt förfaller till betalning och som inte har betalats (och som därmed har förfallit till betalning). Detta belopp ska alltid rapporteras. Om instrumentet inte hade förfallit till betalning på referensdagen, ska 0 rapporteras. Beloppet bör rapporteras i euro. Belopp som är angivna i utländsk valuta bör konverteras till euro enligt ECB:s aktuella referensväxelkurs för euro, dvs. mittkursen, på referensdagen.
	Datum för betalningsdröjsmål för instrumentet	O	E	Det datum då instrumentet förföll i enlighet med del 2.48 i bilaga V till genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. Detta är det första datum för vilket instrumentet har ett obetalt belopp på referensdagen, och ska rapporteras om instrumentet har förfallit till betalning på referensdagen.

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Rapporteringsnivå (3)	Beskrivning
	Instrumentkategorins förmånsrätt	O	E	Detta anger huruvida instrumentet garanteras, dess rangordning och huruvida det är säkrat.
	Säkerhetens geografiska belägenhet	O	E	Säkerhetens geografiska fördelning
	Borgenärens ID	O	E	Standardiserad kod som ger borgenären ett unikt ID (9)
	ID-typ för borgenären	O	E	Anger den kod som används för borgenären

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) G: gruppnivå; E: enhetsnivå. Om undantaget enligt artikel 4a.3 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) tillämpas, bör rapporteringen av fält med uppgifter som rapporteras enhet för enhet genomföras i enlighet med de nationella bestämmelser som fastställts av den nationella centralbank som beviljat undantaget, för att säkerställa att uppgifterna är homogena med tanke på de obligatoriska uppdelningarna.
(4) De nationella centralbankerna ska helst använda samma värdepappersidentifieringsnummer för varje värdepapper under en flerårsperiod. Varje värdepappersidentifieringsnummer bör dessutom avse endast ett värdepapper. De nationella centralbankerna måste informera SHSDB-operatörerna om de inte har möjlighet till detta. CUSIP- och SEDOL-koderna får behandlas som de nationella centralbankernas interna nummer.
(5) I metadata bör de nationella centralbankerna ange vilken typ av identifieringsnummer som har använts.
(6) Dessa värdepapper ska inte ingå när aggregaten utarbetas.
(7) ID ska fastställas separat.
(8) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).
(9) ID ska fastställas separat. LEI ska användas om det är möjligt.

DEL 3

Försäkringsbolags årsvisa värdepappersinnehav

Tabell 1

Allmän information och förklaringar

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Allmän information**	Rapporterande institut	O	Identifieringskod för rapporterande institut
	Inlämningsdag	O	Den dag då uppgifterna överlämnas till SHSDB
	Referensperiod	O	Period som uppgifterna avser
	Rapporteringsfrekvens	O	Årsvisa uppgifter

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
2. **Förklaringar (metadata)**		O	Behandling av inlösen före förfallodagen
		O	Behandling av upplupen ränta

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.

Tabell 2

Information om värdepappersinnehav

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
1. **Värdepappersrelaterad information**	Innehavarsektor	O	Investerarens sektor/undersektor
			Försäkringsbolag (S.128)
	Källa	O	Källa för de uppgifter som har lämnats om värdepappersinnehav
			Direktrapportering
			Rapportering från förvaringsinstitut
			Blandad rapporting (3)
			Uppgift saknas
	Hemvist för försäkringsbolagets enheter (huvudkontor och filialer)		Hemvist för försäkringsbolagets enheter (huvudkontor och filialer)
			Hemvist i det land där huvudkontoret är beläget
			Ej hemvist i det land där huvudkontoret är beläget
			Om ej hemvist i huvudkontorets land, hemvist i annat EES-land, efter land
			Om ej hemvist i huvudkontorets land, hemvist i annat icke-EES-land

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
	Rapporteringsbas	F	Anger om värdepapperet är noterat i procent eller i enheter
			Procent
			Enheter
	Nominell valuta	F	Denomineringsvaluta för värdepapper, rapporteras när rapporteringsbasen är procent
	Poster	O	Summa värdepapper som innehas
			Till nominellt värde (4). Antal aktier eller enheter av ett värdepapper eller aggregerat nominellt belopp (i nominell valuta eller euro) för det fall att värdepapperet handlas med i belopp och inte i enheter, exklusive upplupen ränta.
			Till marknadsvärde. Belopp som innehas till marknadspris i euro, inklusive upplupen ränta (5)
	Format	F (6)	Anger vilket format som används för posterna i nominellt värde
			Nominellt värde i euro eller annan relevant valuta
			Antal aktier/andelar
	Konfidentialitetsstatus	O	Konfidentialitetsstatus för poster
			Ska ej publiceras, får endast användas internt
			Sekretessbelagda statistiska uppgifter
			Ej tillämpligt
2. **Grundläggande referensdata**	Aggregeringsmarkör	O	Typ av uppgifter
			Aggregerade uppgifter (inte värdepapper för värdepapper)
	Instrumentklassificering	O	Klassificering av värdepapper enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
			Kortfristiga skuldebrev (F.31)
			Långfristiga skuldebrev (F.32)
			Noterade aktier (F.511)

Rapporterade uppgifter (1)	Attribut	Status (2)	Beskrivning
			Aktier/andelar i penningmarknadsfonder (F.521)
			Aktier/andelar i investeringsfonder utom penningmarknadsfonder (F.522)
	Emittentsektor	O	Emittentens institutionella sektor enligt ENS 2010 och förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24)
	Emittentland	O	Land där värdepapperets emittent har sin hemvist
			Länder i euroområdet
			EU-länder utanför euroområdet
			Icke-EU-länder

(1) Standarderna för elektronisk rapportering fastställs separat.
(2) O: obligatoriskt attribut, F: frivilligt attribut.
(3) Endast om det inte går att skilja mellan direkt rapportering och rapportering från förvaringsinstitut.
(4) Rapporteras inte om marknadsvärden rapporteras.
(5) Det rekommenderas att upplupen ränta inkluderas, efter bästa förmåga.
(6) Rapporteras inte om marknadsvärden (samt respektive andra volymförändringar/transaktioner) rapporteras.”

BILAGA II

Bilaga II till riktlinje ECB/2013/7 ska ersättas med följande:

”BILAGA II

UNDERRÄTTELSE TILL UPPGIFTSLÄMNARE AV GRUPPDATA

Underrättelse om klassificering som uppgiftslämnare av gruppdata enligt förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) ([1])

På Europeiska centralbankens vägnar meddelar vi härmed att *[officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata]* av ECB-rådet har klassificerats som uppgiftslämnare av gruppdata för statistiska ändamål, i enlighet med artikel 2.1 b och 2.4 i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

Rapporteringsskyldigheterna för *[officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata]* i egenskap av uppgiftslämnare av gruppdata fastställs i artikel 3a i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

Grunder för klassificeringen som ”uppgiftslämnare av gruppdata”

ECB-rådet har fastställt att *[officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata]* uppfyller villkoren för att utgöra uppgiftslämnare av gruppdata i enlighet med förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) utifrån följande kriterier:

a) [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] är huvudbolag i en bankgrupp, såsom detta definieras i artikel 1.10, och såsom avses i artikel 2.1 b i) i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24), eller ett institut eller finansinstitut som är etablerat i en deltagande medlemsstat och som inte ingår i någon bankgrupp (nedan kallat *enhet*), i enlighet med artikel 2.1 b ii i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24).

b) [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] uppfyller följande kriterier ([2]):

   i) [det samlade värdet på tillgångarna i balansräkningen för [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*]:s bankgrupp eller det samlade värdet på tillgångarna i balansräkningen för [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] överstiger 0,5 procent av de totala tillgångarna i de konsoliderade balansräkningarna för unionens bankgrupper, enligt de senaste uppgifterna som ECB har tillgång till, dvs. a) uppgifter per den 31 december det kalenderår som föregår denna underrättelse, eller b) om det inte finns några tillgängliga uppgifter enligt punkt a, uppgifter per den 31 december föregående år],

   ii) [bankgruppen eller enheten är betydelsefull för ett stabilt och fungerande finansiellt system inom euroområdet av följande skäl: [*ange här skälet till att bankgruppen eller enheten är betydelsefull för ett stabilt och fungerande finansiellt system inom euroområdet:*

      — *bankgruppen eller enheten har en nära och omfattande koppling till andra finansinstitut inom euroområdet,*

      — *bankgruppen eller enheten har en stark och omfattande verksamhet över gränserna,*

      — *bankgruppens eller enhetens verksamhet är till stor del koncentrerad till ett segment av euroområdets banksektor, där den utgör en viktig aktör,*

      — *bankgruppen eller enheten har en komplex bolagsstruktur som sträcker sig utomlands*]],

([1]) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1011/2012 av den 17 oktober 2012 om statistik om värdepappersinnehav (ECB/2012/24) (EUT L 305, 1.11.2012, s. 6).

([2]) Ange de relevanta kriterier som det underrättade huvudbolaget i en bankgrupp eller den underrättade enheten uppfyller för att utgöra uppgiftslämnare av gruppdata, i enlighet med ECB-rådets beslut.

iii) [bankgruppen eller enheten är betydelsefull för ett stabilt och fungerande finansiellt system i [ange berörda medlemsstater i euroområdet] av följande skäl: [*ange här skälet till att bankgruppen eller enheten är betydelsefull för ett stabilt och fungerande finansiellt system i de berörda medlemsstaterna i euroområdet:*

— *bankgruppen eller enheten har en nära och omfattande koppling till andra finansinstitut inom landet,*

— *bankgruppens eller enhetens verksamhet är till stor del koncentrerad till [ange segment inom banksektorn], där den utgör en viktig inhemsk aktör*]].

Informationskälla som utgör underlag för klassificeringen som ”uppgiftslämnare av gruppdata”

ECB härleder de totala tillgångarna i balansräkningarna för Europeiska unionens enheter och bankgrupper på grundval av uppgifter som samlas in från de nationella centralbankerna om den konsoliderade balansräkningen för bankgrupper i den berörda medlemsstaten, beräknat enligt artiklarna 18.1, 18.4, 18.8, 19.1, 19.3 samt artikel 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ([1]).

[Vid behov bör ytterligare förklaringar om den metod som har tillämpats för eventuella andra deltagandekriterier som ECB-rådet har enats om anges här.]

Invändningar och ECB-rådets granskning

Varje begäran om att ECB-rådet ska granska klassificeringen av [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] som uppgiftslämnare av gruppdata till följd av ovannämnda motiveringar ska ställas till [*ange den nationella centralbankens namn och adress*] inom femton ECB-arbetsdagar efter det att denna underrättelse har mottagits. [*Officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] måste ange skälen för en sådan begäran samt all information som åberopas.

Startdatum för rapporteringsskyldigheter

Om det inte föreligger några invändningar, ska [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] rapportera statistiska uppgifter enligt artikel 3a i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) senast den [*ange startdatum för rapporteringen, dvs. senast sex månader efter det att underrättelsen har skickats*].

Förändringar i den underrättade enhetens ställning

Ni uppmanas att informera [*namn på underrättande nationell centralbank*] om varje ändring av [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*]:s namn eller rättsliga form, fusion, omstrukturering och varje annan händelse eller omständighet som kan påverka [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*]:s rapporteringsskyldigheter inom tio ECB-arbetsdagar efter en sådan händelse.

Trots vad som sägs i fråga om en sådan händelse ska [*officiellt namn för uppgiftslämnaren av gruppdata*] fortsätta att omfattas av de rapporteringsskyldigheter som fastställs i förordning (EU) nr 1011/2012 (ECB/2012/24) fram till dess att vi underrättar er om annat för ECB:s räkning.

Med vänlig hälsning

[underskrift]”

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV